

ኦሪቶ ዘፍጥረት

Genesis

አሪት ዘፍጥረት

ምዕራፍ 1።	4
ምዕራፍ 2።	5
ምዕራፍ 3።	7
ምዕራፍ 4።	8
ምዕራፍ 5።	9
ምዕራፍ 6።	11
ምዕራፍ 7።	12
ምዕራፍ 8።	13
ምዕራፍ 9።	14
ምዕራፍ 10።	16
ምዕራፍ 11።	18
ምዕራፍ 12።	19
ምዕራፍ 13።	20
ምዕራፍ 14።	21
ምዕራፍ 15።	23
ምዕራፍ 16።	24
ምዕራፍ 17።	25
ምዕራፍ 18።	26
ምዕራፍ 19።	28
ምዕራፍ 20።	30
ምዕራፍ 21።	31
ምዕራፍ 22።	33
ምዕራፍ 23።	34
ምዕራፍ 24።	35
ምዕራፍ 25።	39
ምዕራፍ 26።	41
ምዕራፍ 27።	42
ምዕራፍ 28።	45
ምዕራፍ 29።	46
ምዕራፍ 30።	48

ምዕራፍ 31::	50
ምዕራፍ 32::	53
ምዕራፍ 33::	55
ምዕራፍ 34::	56
ምዕራፍ 35::	58
ምዕራፍ 36::	59
ምዕራፍ 37::	61
ምዕራፍ 38::	63
ምዕራፍ 39::	65
ምዕራፍ 40::	66
ምዕራፍ 41::	67
ምዕራፍ 42::	70
ምዕራፍ 43::	73
ምዕራፍ 44::	74
ምዕራፍ 45::	76
ምዕራፍ 46::	78
ምዕራፍ 47::	79
ምዕራፍ 48::	81
ምዕራፍ 49::	83
ምዕራፍ 50::	84

አሪት ዘፍጥረት

(Genesis)

ምዕራፍ 1።

1፤ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ።

2፤ ምድርም ባዶ ነበረች፤ አንዳችም አልነበረባትም፤ ጨለማም በጥልቁ ላይ ነበረ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር።

3፤ እግዚአብሔርም። ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ።

4፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑ መልካም እንደ ሆነ አየ፤ እግዚአብሔርም ብርሃንንና ጨለማን ለየ።

5፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑን ቀን ብሎ ጠራው፤ ጨለማውንም ሌሊት አለው። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ አንድ ቀን።

6፤ እግዚአብሔርም። በውኆች መካከል ጠፈር ይሁን፤ በውኃና በውኃ መካከልም ይክፈል አለ።

7፤ እግዚአብሔርም ጠፈርን አደረገ፤ ከጠፈር በታችና ከጠፈር በላይ ያሉትንም ውኆች ለየ፤ እንዲሁም ሆነ።

8፤ እግዚአብሔር ጠፈርን ሰማይ ብሎ ጠራው። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ ሁለተኛ ቀን።

9፤ እግዚአብሔርም። ከሰማይ በታች ያለው ውኃ በአንድ ስፍራ ይሰብስብ፤ የብሱም ይገለጥ አለ እንዲሁም ሆነ።

10፤ እግዚአብሔርም የብሱን ምድር ብሎ ጠራው፤ የውኃ መከማቻውንም ባሕር አለው፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

11፤ እግዚአብሔርም። ምድር ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን በምድርም ላይ እንደ ወገኑ ዘሩ ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን ታብቅል አለ፤ እንዲሁም ሆነ።

12፤ ምድርም ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን እንደ ወገኑ ዘሩም ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደ ወገኑ አበቀለች። እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

13፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ ሦስተኛ ቀን።

14፤ እግዚአብሔርም አለ። ቀንና ሌሊትን ይለዩ ዘንድ ብርሃናት በሰማይ ጠፈር ይሁኑ፤ ለምልክቶች ለዘመኖች ለዕለታት ለዓመታትም ይሁኑ፤

15፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር ብርሃናት ይሁኑ፤ እንዲሁም ሆነ።

16፤ እግዚአብሔርም ሁለት ታላላቆች ብርሃናትን አደረገ፤ ትልቁ ብርሃን በቀን እንዲሠለጥን፤ ትንሹም ብርሃን በሌሊት እንዲሰለጥን፤ ከዋክብትንም ደግሞ አደረገ።

17፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር አኖራቸው፤

18፤ በቀንም በሌሊትም እንዲሠለጥኑ፤ ብርሃንንና ጨለማንም እንዲለዩ፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

19፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ አራተኛ ቀን።

20፤ እግዚአብሔርም አለ። ውኃ ሕያው ነፍስ ያላቸውን ተንቀሳቃሾች ታስገኝ፤ ወፎችም ከምድር በላይ ከሰማይ ጠፈር በታች ይብረሩ።

21፤ እግዚአብሔርም ታላላቆች አንበሪዎችን፤ ውኃይቱ እንደ ወገኑ ያስገኘቻቸውንም ተንቀሳቃሾቹን ሕያዋን ፍጥረታት ሁሉ፤ እንደ ወገኑ የሚበሩትንም ወፎች ሁሉ ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

22፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ባረካቸው። ብዙ ተባዙም የባሕርንም ውኃ ሙሉአት፤ ወፎችም በምድር ላይ ይብዙ።

23፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ አምስተኛ ቀን።

24፤ እግዚአብሔርም አለ። ምድር ሕያዋን ፍጥረታትን እንደ ወገኑ፤ እንስሳትንና ተንቀሳቃሾችን የምድር አራዊትንም እንደ ወገኑ፤ ታውጣ፤ እንዲሁም ሆነ።

25፤ እግዚአብሔር የምድር አራዊትን እንደ ወገኑ አደረገ፤ እንስሳውንም እንደ ወገኑ፤ የመሬት ተንቀሳቃሾችንም እንደ ወገኑ አደረገ፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

26፤ እግዚአብሔርም አለ። ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሦችንና የሰማይ ወፎችን፤ እንስሳትንና ምድርን ሁሉ፤ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይግዙ።

27፤ እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ፤ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

28፤ እግዚአብሔርም ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው። ብዙ፤ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት፤ ግዙአትም፤ የባሕርን ዓሦችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው።

29፤ እግዚአብሔርም አለ። እነሆ ሙብል ይሆናችሁ ዘንድ በምድር ፊት ሁሉ ላይ ዘሩ በእርሱ ያለውን ሐመልማል ሁሉ፤ የዛፍን ፍሬ የሚያፈራውንና ዘር ያለውንም ዛፍ ሁሉ ሰጠኋችሁ፤

30፤ ለምድርም አራዊት ሁሉ፤ ለሰማይም ወፎች ሁሉ፤ ሕያው ነፍስ ላላቸው ለምድር ተንቀሳቃሾችም ሁሉ የሚበቅለው ሐመልማል ሁሉ ሙብል ይሁንላቸው፤ እንዲሁም ሆነ።

31፤ እግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ፤ እነሆም እጅግ መልካም ነበረ። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ ስድስተኛ ቀን።

ምዕራፍ 2።

1፤ ሰማይና ምድር ሠራዊታቸውም ሁሉ ተፈጸሙ።

2፤ እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ፤ በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ ዐረፈ።

3፤ እግዚአብሔርም ሰባተኛውን ቀን ባረከው ቀደሰውም፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ከፈጠረው ሥራ ሁሉ በእርሱ ዐርፎአልና።

4፤ እግዚአብሔር አምላክ ሰማይንና ምድርን ባደረገ አምላክ ሰማይንና ምድርን ቀን፣ በተፈጠሩ ጊዜ የሰማይና የምድር ልደት ይህ ነው።

5፤ የሜዳ ቁጥቋጦ ሁሉ በምድር ላይ ገና አልነበረም፤ የሜዳውም ቡቃያ ሁሉ ገና አልበቀለም ነበር፤ እግዚአብሔር አምላክ ምድር ላይ አላዘነበም ነበርና፤ ምድርንም የሚሠራባት ሰው አልነበረም፤

6፤ ነገር ግን ጉም ከምድር ትወጣ ነበር፤ የምድርንም ፊት ሁሉ ታጠጣ ነበር።

7፤ እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ።

8፤ እግዚአብሔር አምላክም በምሥራቅ በዔድን ገነትን ተከለ የፈጠረውንም ሰው ከዚያው አኖረው።

9፤ እግዚአብሔር አምላክም ለማየት ደስ የሚያሰኘውን፣ ለሙብላትም መልካም የሆነውን ዛፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ በገነትም መካከል የሕይወትን ዛፍ፣ መልካምንና ክፉን የሚያስታውቀውንም ዛፍ አበቀለ።

10፤ ወንዝም ገነትን ያጠጣ ዘንድ ከዔድን ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ለአራት ክፍል ይከፈል ነበር።

11፤ የአንደኛው ወንዝ ስም ፊሶን ነው፤ እርሱም ወርቅ የሚገኝበትን የኤውላጥ ምድርን ይከብባል፤ የዚያም ምድር ወርቅ ጥሩ ነው፤

12፤ ከዚያም ሉልና የከበረ ድንጋይ ይገኛል።

13፤ የሁለተኛውም ወንዝ ስም ግዮን ነው፤ እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ሁሉ ይከብባል።

14፤ የሦስተኛውም ወንዝ ስም ጤግሮስ ነው፤ እርሱም በአሦር ምሥራቅ የሚሄድ ነው።

15፤ አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው። እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ወስዶ ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ በዔድን ገነት አኖረው።

16፤ እግዚአብሔር አምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው። ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤

17፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትበላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።

18፤ እግዚአብሔር አምላክም አለ። ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም፤ የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርለት።

19፤ እግዚአብሔር አምላክም የምድር አራዊትንና የሰማይ ወፎችን ሁሉ ከመሬት አደረገ፤ በምን ስም እንደሚጠራቸውም ያይ ዘንድ ወደ አዳም አመጣቸው፤ አዳምም ሕያው ነፍስ ላለው ሁሉ በስሙ እንደ ጠራው ስሙ ያው ሆነ።

20፤ አዳምም ለእንስሳት ሁሉ፣ ለሰማይ ወፎችም ሁሉ፣ ለምድር አራዊትም ሁሉ ስም አወጣላቸው፤ ነገር ግን ለአዳም እንደ እርሱ ያለ ረዳት አልተገኘለትም ነበር።

21፤ እግዚአብሔር አምላክም በአዳም ከባድ እንቅልፍን ጣለበት፤ አንቀላፋም፤ ከጎኑም አንዲት አጥንትን ወስዶ ስፍራውን በሥጋ ዘጋው።

22፤ እግዚአብሔር አምላክም ከአዳም የወሰዳትን አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት፤ ወደ አዳምም አመጣት።

23፤ አዳምም አለ። ይህች አጥንት ከአጥንቴ ናት፤ ሥጋም ከሥጋዬ ናት፤ እርስዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባል።

24፤ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ በሚስቱም ይጣበቃል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።

25፤ አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ዕራቁታቸውን ነበሩ፤ አይተፋፈሩም ነበር።

ምዕራፍ 3።

1፤ እባብም እግዚአብሔር አምላክ ከፈጠረው ከምድር አውሬ ሁሉ ይልቅ ተንከብኛ ነበረ። ሴቲቱንም። በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን? አላት።

2፤ ሴቲቱም ለእባቡ አለችው። በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤

3፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ፤ እግዚአብሔር አለ። እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንከትም።

4፤ እባብም ለሴቲቱ አላት። ሞትን አትሞቱም፤

5፤ ከእርስዋ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ።

6፤ ሴቲቱም ዛፉ ለመብላት ያማረ እንደ ሆነ፤ ለዓይንም እንደሚያስጎመጅ፤ ለጥብብም መልካም እንደ ሆነ አየች፤ ከፍሬውም ወሰደችና በላች፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርስዋ ጋር በላ።

7፤ የሁለቱም ዓይኖች ተከፈቱ፤ እነርሱም ዕራቁታቸውን እንደ ሆኑ አወቁ፤ የበለስንም ቅጠሎች ሰፍተው ለእነርሱ ለራሳቸው ግልድም አደረጉ።

8፤ እነርሱም ቀኑ በመሸ ጊዜ የእግዚአብሔርን የአምላክን ድምፅ ከገነት ውስጥ ሲመላለስ ሰሙ፤ አዳምና ሚስቱም ከእግዚአብሔር ከአምላክ ፊት በገነት ዛፎች መካከል ተሸሸጉ።

9፤ እግዚአብሔር አምላክም አዳምን ጠርቶ። ወዴት ነህ? አለው።

10፤ እርሱም አለ። በገነት ድምፅህን ሰማሁ፤ ዕራቁቴንም ስለ ሆንሁ ፈራሁ፤ ተሸሸግሁም።

11፤ እግዚአብሔርም አለው። ዕራቁትህን እንደ ሆንህ ማን ነገረህ? ከእርሱ እንዳትበላ ካዘዝሁህ ዛፍ በውኑ በላህን?

12፤ አዳምም አለ። ከእኔ ጋር እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርስዋ ከዛፉ ሰጠችኝና በላሁ።

13፤ እግዚአብሔር አምላክም ሴቲቱን። ይህ ያደረግሽው ምንድር ነው? አላት። ሴቲቱም አለች። እባብ አሳተኝና በላሁ።

14፤ እግዚአብሔር አምላክም እባቡን አለው። ይህን ስላደረግህ ከእንስሳት ከምድር አራዊትም ሁሉ ተለይተህ አንተ የተረገምህ ትሆናለህ፤ በሆድህም ትሄዳለህ፤ አፈርንም በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ትበላለህ።

15፤ በአንተና በሴቲቱ መካከል፣ በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፣ አንተም ስኩናውን ትቀጠቅጣለህ።

16፤ ለሴቲቱም አለ። በፀነሰሽ ጊዜ ጭንቅሽን እጅግ አበዛለሁ፤ በጭንቅ ትወልጃለሽ፤ ፈቃድሽም ወደ ባልሽ ይሆናል፣ እርሱም ገዥሽ ይሆናል።

17፤ አዳምንም አለው። የሚስትህን ቃል ሰምተሃልና፣ ከእርሱ እንዳትበላ ካዘዝሁህ ዛፍም በልተሃልና ምድር ከአንተ የተነሣ የተረገመች ትሁን፤ በሕይወት ዘመንህም ሁሉ በድካም ከእርስዋ ትበላለህ፤

18፤ እሾህንና አሜክላን ታበቅልብሃለሽ፤ የምድርንም ቡቃያ ትበላለህ።

19፤ ወደ ወጣህበት መሬት እስክትመለስ ድረስ በፊትህ ወዝ እንጀራን ትበላለህ፤ አፈር ነህና፣ ወደ አፈርም ትመለሳለህና።

20፤ አዳምም ለሚስቱ ሔዋን ብሎ ስም አወጣ፣ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና።

21፤ እግዚአብሔር አምላክም ለአዳምና ለሚስቱ የቁርበትን ልብስ አደረገላቸው፣ አለበሳቸውም።

22፤ እግዚአብሔር አምላክም አለ። እነሆ አዳም መልካምንና ክፉን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ፤ አሁንም እጁን እንዳይዘረጋ፣ ደግሞም ከሕይወት ዛፍ ወስዶ እንዳይበላ፣ ለዘላለምም ሕይወት ሆኖ እንዳይኖር፤

23፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዔድን ገነት አስወጣው፣ የተገኘባትን መሬት ያርስ ዘንድ።

24፤ አዳምንም አስወጣው፣ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበረባል ሰይፍን በዔድን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።

ምዕራፍ 4።

1፤ አዳምም ሚስቱን ሔዋንን አወቀ፤ ፀነሰችም፣ ቃዩንንም ወለደች። እርስዋም። ወንድ ልጅ ከእግዚአብሔር አገኘሁ አለች።

2፤ ደግሞም ወንድሙን አቤልን ወለደች። አቤልም በግ ጠባቂ ነበረ፤ ቃዩንም ምድርን የሚያርስ ነበረ።

3፤ ከብዙ ቀን በኋላም ቃዩን ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቀረበ፤

4፤ አቤልም ደግሞ ከበጎቹ በኩራትና ከስቡ አቀረበ። እግዚአብሔርም ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ ተመለከተ፤

5፤ ወደ ቃዩንና ወደ መሥዋዕቱ ግን አልተመለከተም። ቃዩንም እጅግ ተናደደ ፊቱም ጠቆረ።

6፤ እግዚአብሔርም ቃዩንን አለው። ለምን ተናደድህ? ለምንስ ፊትህ ጠቆረ?

7፤ መልካም ብታደርግ ፊትህ የሚበራ አይደለምን? መልካም ባታደርግ ግን ኃጢአት በደጅ ታደባለሽ፤ ፈቃድዋም ወደ አንተ ነው፣ አንተ ግን በእርስዋ ንገሥባት።

8፤ ቃዩንም ወንድሙን አቤልን። ና ወደ ሜዳ እንሂድ አለው። በሜዳም ሳሉ ቃዩን በወንድሙ በአቤል ላይ ተነሣበት፣ ገደለውም።

9፤ እግዚአብሔርም ቃዩንን አለው። ወንድምህ አቤል ወዴት ነው? እርሱም አለ። አላውቅም፤ የወንድሜ ጠባቂው እኔ ነኝን?

- 10፤ አለውም። ምን አደረግህ? የወንድምህ የደሙ ድምፅ ከምድር ወደ እኔ ይጮኻል።
- 11፤ አሁንም የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፍዋን በከፈተች በምድር ላይ አንተ የተረገምህ ነህ።
- 12፤ ምድርንም ባረስህ ጊዜ እንግዲህ ኃይልዋን አትሰጥም፤ በምድርም ላይ ኩባላይና ተቅባዋሽን ትሆናለህ።
- 13፤ ቃዩንም እግዚአብሔርን አለው። ኃጢአቴ ልሸከማት የማልችላት ታላቅ ናት።
- 14፤ እነሆ ዛሬ ከምድር ፊት አሳደድኸኝ፤ ከፊትህም እሰወራለሁ፤ በምድርም ላይ ኩባላይና ተቅባዋሽን እሆናለሁ፤ የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል።
- 15፤ እግዚአብሔርም እርሱን አለው። እንግዲህ ቃዩንን የገደለ ሁሉ ሰባት እጥፍ ይበቀልበታል። እግዚአብሔርም ቃዩንን ያገኘው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት።
- 16፤ ቃዩንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ፤ ከዔድንም ወደ ምሥራቅ በኖድ ምድር ተቀመጠ።
- 17፤ ቃዩንም ሚስቱን አወቀ፤ ፀነሰችም፤ ሄኖሕንም ወለደች። ከተማም ሠራ፤ የከተማይቱንም ስም በልጁ ስም ሄኖሕ አላት።
- 18፤ ሄኖሕም ጋይዳድን ወለደ፤ ጋይዳድም ሜኤልን ወለደ፤ ሜኤልም ማቱሣኤልን ወለደ፤ ማቱሣኤልም ላሜሕን ወለደ።
- 19፤ ላሜሕም ለራሱ ሁለት ሚስቶችን አገባ፤ የአንዲቱ ስም ዓዳ፤ የሁለተኛይቱ ስም ሴላ ነበረ።
- 20፤ ዓዳም ያባልን ወለደች፤ እርሱም በድንኳን የሚቀመጡት የዘላኖች አባት ነበረ።
- 21፤ የወንድሙም ስም ዩባል ነበረ፤ እርሱም በገናንና መለከትን ለሚይዙ አባት ነበረ።
- 22፤ ሴላም ደግሞ ከናስና ከብረት የሚቀጠቀጥ ዕቃን የሚሠራውን ቱባልቃይንን ወለደች። የቱባልቃይንም እሳት ናዕማ ነበረች።
- 23፤ ላሜሕም ለሚስቶቹ ለዓዳና ለሴላ አላቸው። እናንተ የላሜሕ ሚስቶች ቃሌን ስሙ፤ ነገራንም አድምጡ፤ እኔ ጉልማሳውን ለቀሳስ፤ ብላቴናውንም ለመወጋቴ ገድዬዋለሁና፤
- 24፤ ቃዩንን ሰባት እጥፍ ይበቀሉታል፤ ላሜሕን ግን ሰባ ሰባት እጥፍ። ይበቀሉታል
- 25፤ አዳም ደግሞ ሚስቱን አወቀ፤ ወንድ ልጅንም ወለደች። ስሙንም። ቃዩን በገደለው በአቤል ፋንታ እግዚአብሔር ሌላ ዘር ተከቶልኛል ስትል ሴት አለችው።
- 26፤ ለሴት ደግሞ ወንድ ልጅ ተወለደለት፤ ስሙንም ሄኖስ አለው፤ በዚያን ጊዜም በእግዚአብሔር ስም መጠራት ተጀመረ።

a

ምዕራፍ 5።

- 1፤ የአዳም የትውልዱ መጽሐፍ ይህ ነው። እግዚአብሔር አዳምን በፈጠረ ቀን በእግዚአብሔር ምሳሌ አደረገው፤
- 2፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፤ ባረካቸውም። ስማቸውንም በፈጠረበት ቀን አዳም ብሎ ጠራቸው።

3፤ አዳምም ሁለት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ልጅንም በምሳሌው እንደ መልኩ ወለደ፤ ስሙንም ሴት ብሎ ጠራው።

4፤ አዳምም ሴትን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

5፤ አዳምም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

6፤ ሴትም ሁለት መቶ አምስት ዓመት ኖረ፤ ሄኖስንም ወለደ፤

7፤ ሴትም ሄኖስን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሰባት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

8፤ ሴትም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አሥራ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

9፤ ሄኖስም መቶ ዘጠና ዓመት ኖረ፤ ቃይናንንም ወለደ፤

10፤ ሄኖስም ቃይናንን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ አሥራ አምስት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

11፤ ሄኖስም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አምስት ዓመት ሆነ ሞተም።

12፤ ቃይናንም መቶ ሰባ ዓመት ኖረ፤ መላልኤልንም ወለደ፤

13፤ ቃይናንም መላልኤልን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ አርባ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

14፤ ቃይናንም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አሥር ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

15፤ መላልኤልም መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ኖረ፤ ያፌድንም ወለደ፤

16፤ መላልኤልም ያፌድን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሠላሳ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

17፤ መላልኤልም የኖረበት ዘመን ሁሉ ስምንት መቶ ዘጠና አምስት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

18፤ ያፌድም መቶ ስድሳ ሁለት ዓመት ኖረ፤ ሄኖክንም ወለደ

19፤ ያፌድም ሄኖክን ከወለደ በኋላ የኖረው ስምንት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

20፤ ያፌድም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

21፤ ሄኖክም መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ኖረ፤ ማቱሳላንም ወለደ፤

22፤ ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ ማቱሳላንም ከወለደ በኋላ የኖረው ሁለት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

23፤ ሄኖክም የኖረበት ዘመን ሁሉ ሦስት መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ሆነ።

24፤ ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስለደረገ አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ወስዶታልና።

- 25፤ ማቱሳላም መቶ ሰማኒያ ሰባት ዓመት ኖረ፤ ላሜሕንም ወለደ፤
- 26፤ ማቱሳላም ላሜሕን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 27፤ ማቱሳላም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 28፤ ላሜሕም መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ኖረ፤ ልጅንም ወለደ።
- 29፤ ስሙንም። እግዚአብሔር በረገማት ምድር ከተግባራችንና ከእጅ ሥራችን ይህ ያሳርፈናል ሲል ኖን ብሎ ጠራው።
- 30፤ ላሜሕም ኖንን ከወለደ በኋላ የኖረው አምስት መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 31፤ ላሜሕ የኖረበት ዘመን ሁሉ ሰባት መቶ አርባ ሰባት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 32፤ ኖንም የአምስት መቶ ዓመት ሰው ነበረ፤ ኖንም ሴምን ካምን ያፌትንም ወለደ።

ምዕራፍ 6።

- 1፤ እንዲህም ሆነ፤ ሰዎች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው፤
- 2፤ የእግዚአብሔር ልጆችም የሰውን ሴቶች ልጆች መልካሞች እንደ ሆኑ አዩ፤ ከመረጡአቸውም ሁሉ ሚስቶችን ለራሳቸው ወሰዱ።
- 3፤ እግዚአብሔርም። መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም፤ እርሱ ሥጋ ነውና፤ ዘመናቹም መቶ ሀያ ዓመት ይሆናሉ አለ።
- 4፤ በእነዚያ ወራት ኔፊሊም በምድር ላይ ነበሩ፤ ደግሞም ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች ባገቡ ጊዜ ልጆችን ወለዱላቸው፤ እነርሱም በዱሮ ዘመን ስማቸው የታወቀ ኃያላን ሆኑ።
- 5፤ እግዚአብሔርም የሰው ክፉት በምድር ላይ እንደ በዛ፤ የልቡ አሳብ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደ ሆነ አዩ።
- 6፤ እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፤ በልቡም አዘነ።
- 7፤ እግዚአብሔርም። የፈጠርሁትን ሰው ከምድር ላይ አጠፋለሁ፤ ከሰው እስከ እንስሳ እስከ ተንቀሳቃሽም እስከ ሰማይ ወፍም ድረስ፤ ስለ ፈጠርኳቸው ተጸጽቼአለሁና አለ።
- 8፤ ኖን ግን በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን አገኘ።
- 9፤ የኖን ትውልድ እንዲህ ነው። ኖንም በትውልዱ ጻድቅ ፍጹምም ሰው ነበረ፤ ኖን አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ።
- 10፤ ኖንም ሦስት ልጆችን ሴምን ካምን ያፌትንም ወለደ።
- 11፤ ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሽች፤ ምድርም ግፍን ተሞላች።
- 12፤ እግዚአብሔርም ምድርን አዩ፤ እነሆም ተበላሽች፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በምድር ላይ መንገዱን አበላሽቶ ነበርና።

13፤ እግዚአብሔርም ኖላን አለው። የሥጋ ሁሉ ፍጻሜ በፊቴ ደርሶአል፤ ከእነርሱ የተነሣ ምድር በግፍ ተሞልታለችና፤ እኔም እነሆ ከምድር ጋር አጠፋችኋለሁ።

14፤ ከጎፈር እንጨት መርከብን ለአንተ ሥራ፤ በመርከቢቱም ጉርጆችን አድርግ፤ በውስጥም በውጭም በቅጥራን ለቅልቃት።

15፤ እርስዎንም እንዲህ ታደርጋታለህ፤ የመርከቢቱ ርዝመት ሦስት መቶ ክንድ፤ ወርድዎ አምሳ ክንድ፤ ከፍታዎ ሠላሳ ክንድ ይሁን።

16፤ ለመርከቢቱም መስኮትን ታደርጋለህ፤ ከቁመትዎም ክንድ ሙሉ ትተህ ጨርሳት፤ የመርከቢቱንም በር በጎንዎ አድርግ፤ ታችኛውንም ሁለተኛውንም ሦስተኛውንም ደርብ ታደርግላታለህ።

17፤ እኔም እነሆ ከሰማይ በታች የሕይወት ነፍስ ያለውን ሥጋ ሁሉ ለማጥፋት በምድር ላይ የጥፋት ውኃን አመጣለሁ፤ በምድር ያለው ሁሉ ይጠፋል።

18፤ ቃል ኪዳንንም ከአንተ ጋር አቆማለሁ፤ ወደ መርከብም አንተ ልጆችህንና ሚስትህን የልጆችህንም ሚስቶች ይዘህ ትገባለህ።

19፤ ከአንተ ጋር በሕይወት ይኖሩ ዘንድ ሥጋ ካለው ከሕያው ሁሉ ሁለት ሁለት እያደረግህ ወደ መርከብ ታገባለህ፤ ተባትና እንስት ይሁን።

20፤ ከወፍ እንደ ወገኑ፤ ከእንስሳም እንደ ወገኑ፤ ከምድር ተንቀሳቃሽም ሁሉ እንደ ወገኑ በሕይወት ይኖሩ ዘንድ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወደ አንተ ይግቡ።

21፤ ከሚበላውም ሙብል ሁሉ ለአንተ ውሰድ፤ ወደ አንተም ትሰበስባለህ፤ እርሱም ለአንተም ለእነርሱም ሙብል ይሆናል።

22፤ ኖላም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ። a

ምዕራፍ 7።

1፤ እግዚአብሔርም ኖላን አለው። አንተ ቤተሰቦችህን ሁሉ ይዘህ ወደ መርከብ ግባ፤ በዚህ ትውልድ በፊቴ ጻድቅ ሆነህ አይቼሃለሁና።

2፤3፤ ከንጹሕ እንስሳ ሁሉ ሰባት ሰባት ተባትና እንስት፤ ንጹሕ ካልሆነ እንስሳም ሁለት ሁለት ተባትና እንስት፤ ከሰማይ ወፍ ደግሞ ሰባት ሰባት ተባትና እንስት እያደረግህ በምድር ላይ ለዘር ይቀር ዘንድ ለአንተ ትወስዳለህ።

4፤ ከሰባት ቀን በኋላ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በምድር ላይ ዝናብ አዘንባለሁና፤ የፈጠርሁትንም ፍጥረት ሁሉ ከምድር ላይ አጠፋለሁና።

5፤ ኖላም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ አደረገ።

6፤ ኖላም የጥፋት ውኃ በምድር ላይ በሆነ ጊዜ የስድስት መቶ ዓመት ዕድሜ ነበረ።

7፤ ኖላም ስለ ጥፋት ውኃ ልጆቹንና ሚስቱን የልጆቹንም ሚስቶች ይዞ ወደ መርከብ ገባ።

8፤ ከንጹሕ እንስሳ ንጹሕም ካልሆነው እንስሳ፤ ከወፍችና በምድር ላይ ከሚንቀሳቀሰውም ሁሉ፤

9፤ እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው፤ ሁለት ሁለት ተባትና እንስት እየሆኑ ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ።

10፤ ከሰባት ቀንም በኋላ የጥፋት ውኃ በምድር ላይ ሆነ።

11፤ በኖኅ ዕድሜ በስድስተኛው መቶ ዓመት በሁለተኛው ወር ከወሩም በአሥራ ሰባተኛው ዕለት፤ በዚያው ቀን የታላቁ ቀላይ ምንጮች ሁሉ ተነደሉ፤ የሰማይም መስኮቶች ተከፈቱ፤

12፤ ዝናቡም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በምድር ላይ ሆነ።

13፤ በዚያውም ቀን ኖኅ ወደ መርከብ ገባ፤ የኖኅ ልጆችም ሴም ካም ያፌትና የኖኅ ሚስት ሦስቱም የልጆቹ ሚስቶች ከርሱ ጋር ገቡ።

14፤ እነርሱ፤ አራዊትም ሁሉ በየወገናቸው፤ እንስሳትም ሁሉ በየወገናቸው፤ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ተንቀሳቃሾችም ሁሉ በየወገናቸው፤ ወፎችም ሁሉ በየወገናቸው፤ የሚበሩ ወፎችም ሁሉ፤

15፤ ሥጋ ያላቸው ሕያዋን ሁሉ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ።

16፤ ሥጋ ካለው ሁሉ የገቡትም ተባትና እንስት እግዚአብሔር እንዳዘዘው ገቡ፤ እግዚአብሔርም በስተ ኋላው ዘጋበት።

17፤ የጥፋትም ውኃ በምድር ላይ አርባ ቀን ነበረ፤ ውኃውም በዛ መርከቢቱንም አነሣ፤ ከምድርም ወደ ላይ ከፍ ከፍ አለች።

18፤ ውኃውም አሸነፈ፤ በምድር ላይም እጅግ በዛ፤ መርከቢቱም በውኃ ላይ ሄደች።

19፤ ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በጣም አሸነፈ፤ ከሰማይም በታች ያሉ ታላላቆች ተራሮች ሁሉ ተሸፈኑ።

20፤ ውኃው ወደ ላይ አሥራ አምስት ክንድ ከፍ ከፍ አለ፤ ተራሮችም ተሸፈኑ።

21፤ በምድር ላይ ሥጋ ያለው የሚንቀሳቀሰው ሁሉ፤ ወፉም፤ እንስሳውም፤ አራዊቱም፤ በምድር ላይ የሚርመሰመሰው ተንቀሳቃሾችም ሁሉ፤ ሰውም ሁሉ ጠፋ።

22፤ በየብስ የነበረው በአፍንጫው የሕይወት ነፍስ እስትንፋስ ያለው ሁሉ ሞተ።

23፤ በምድር ላይ የነበረውም ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ፤ እስከሚርመሰመሰውም ሁሉ ድረስ፤ እስከ ሰማይ ወፍ ድረስ ተደመሰሰ፤ ከምድርም ተደመሰሰ። ኖኅም አብረውት በመርከብ ከነበሩት ጋር ብቻውን ቀረ።

24፤ ውኃውም መቶ አምሳ ቀን በምድር ላይ አሸነፈ።

ምዕራፍ 8።

1፤ እግዚአብሔርም ኖኅን፤ በመርከብም ከእርሱ ጋር የነበረውን አራዊቱን ሁሉ፤ እንስሳውንም ሁሉ አሰበ፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ነፋስን አሳለፈ፤ ውኃውም ጎደለ፤

2፤ የቀላዩም ምንጮች የሰማይም መስኮቶች ተደፈኑ፤ ዝናብም ከሰማይ ተከለከለ፤

3፤ ውኃውም ከምድር ላይ እያደር እያደር ቀለለ፤ ከመቶ አምሳ ቀንም በኋላ ውኃው ጎደለ።

- 4፤ መርከቢቱም በሰባተኛው ወር ከወሩም በአሥራ ሰባተኛው ቀን በአራራት ተራሮች ላይ ተቀመጠች።
- 5፤ ውኃውም እስከ አሥረኛው ወር ድረስ ይጎድል ነበር፤ በአሥረኛው ወር ከወሩም በመጀመሪያው ቀን የተራሮቹ ራሶች ተገለጡ።
- 6፤ ከአርባ ቀንም በኋላ ኖኅ የሠራውን የመርከቢቱን መስኮት ከፈተ።
- 7፤ ቁራንም ሰደደው፤ እርሱም ወጣ፤ ውኃው ከምድር ላይ እስኪደርቅ ድረስ ወዲያና ወዲህ ይበር ነበር።
- 8፤ ርግብንም ውኃው ከምድር ፊት ቀልሎ እንደ ሆነ እንድታይ ከእርሱ ዘንድ ሰደዳት።
- 9፤ ነገር ግን ርግብ እግርዋን የምታሳርፍበት ስፍራ አላገኘችም። ወደ እርሱም ወደ መርከብ ተመለሰች። ውኃ በምድር ላይ ሁሉ ስለ ነበረ፤ እጁን ዘረጋና ተቀበላት። ወደ እርሱም ወደ መርከብ ውስጥ አገባት።
- 10፤ ከዚያም በኋላ ደግሞ እስከ ሰባት ቀን ቆየ፤ ርግብንም እንደ ገና ከመርከብ ሰደደ።
- 11፤ ርግብም በማታ ጊዜ ወደ እርሱ ተመለሰች፤ በአፍዋም እነሆ የለመለመ የወይራ ቅጠል ይዞ ነበር። ኖኅም ከምድር ላይ ውኃ እንደ ቀለለ አወቀ።
- 12፤ ደግሞ እስከ ሰባት ቀን ቆየ፤ ርግብንም ሰደዳት ዳግመኛም ወደ እርሱ አልተመለሰችም።
- 13፤ በኖኅ ዕድሜ በስድስት መቶ አንድ ዓመት በመጀመሪያው ወር ከወሩም በመጀመሪያው ቀን ውኃው ከምድር ላይ ደረቀ፤ ኖኅም የመርከቢቱን ከዳን አነሣ። እነሆም። ውኃው ከምድር ፊት እንደ ደረቀ አየ።
- 14፤ በሁለተኛውም ወር ከወሩም በህያ ሰባተኛው ቀን ምድር ደረቀች።
- 15፤ እግዚአብሔርም ለኖኅ እንዲህ ብሎ ነገረው።
- 16፤ አንተ ሚስትህንና ልጆችህን የልጆችህንም ሚስቶች ይዘህ ከመርከብ ውጣ።
- 17፤ ከአንተ ጋር ያሉትን አራዊት ሁሉ፣ ሥጋ ያላቸውን ሁሉ፣ ወፎችንና እንስሶችን ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ከአንተ ጋር አውጣቸው፤ በምድር ላይ ይርመስመሱ፣ ይዋለዱ፣ በምድርም ላይ ይብዙ።
- 18፤ ኖኅም ልጆቹንና ሚስቱን የልጆቹንም ሚስቶች ይዞ ወጣ፤
- 19፤ አራዊት ሁሉ፣ ተንቀሳቃሾች ሁሉ፣ ወፎችም ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚርመስመሱ ሁሉ በየዘመዳቸው ከመርከብ ወጡ።
- 20፤ ኖኅም ለእግዚአብሔር መሠውያውን ሠራ፣ ከንጹሕም እንስሳ ሁሉ ከንጹሐን ወፎችም ሁሉ ወሰደ፣ በመሠውያውም ላይ መሥዋዕትን አቀረበ።
- 21፤ እግዚአብሔርም መልካሙን መዓዛ አሸተተ፤ እግዚአብሔርም በልቡ አለ። ምድርን ዳግመኛ ስለ ሰው አልረገምም፣ የሰው ልብ አሳብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ክፉ ነውና፤ ደግሞም ከዚህ ቀድሞ እንዳደረገሁት ሕያዋንን ሁሉ እንደ ገና አልመታም።
- 22፤ በምድር ዘመን ሁሉ መዝራትና ማጨድ፣ ብርድና ሙቀት፣ በጋና ከረምት፣ ቀንና ሌሊት አያቋርጡም። a

ምዕራፍ 9።

- 1፤ እግዚአብሔርም ኖላንና ልጆቹን ባረካቸው እንዲህም አላቸው። ብዙ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት።
- 2፤ አስፈሪነታችሁና አስደንጋጭነታችሁ በምድር አራዊት፤ በሰማይም ወፎች፤ በምድር ላይ በሚንቀሳቀሱትም፤ በባሕር ዓሦችም ሁሉ ላይ ይሁን፤ እነርሱም በእጃችሁ ተሰጥተዋል።
- 3፤ ሕይወት ያለው ተንቀሳቃሽ ሁሉ ሙብል ይሁናችሁ፤ ሁሉን እንደ ለመለመ ቡቃያ ሰጠኋችሁ።
- 4፤ ነገር ግን ነፍሱ ደሙ ያለችበትን ሥጋ አትብሉ፤
- 5፤ ነፍሳችሁ ያለችበትን ደማችሁን በእርግጥ እሻዋለሁ፤ ከአራዊት ሁሉ እጅ እሻዋለሁ፤ ከሰውም እጅ፤ ከሰው ወንድም እጅ፤ የሰውን ነፍስ እሻለሁ።
- 6፤ የሰውን ደም የሚያፈስስ ሁሉ ደሙ ይፈስሳል፤ ሰውን በእግዚአብሔር መልክ ፈጥሮታልና።
- 7፤ እናንተም ብዙ፤ ተባዙ፤ በምድር ላይ ተዋለዱ፤ እርቡባትም።
- 8፤ እግዚአብሔርም ለኖላንና ለልጆቹ እንዲህ ብሎ ተናገረ።
- 9፤ እኔም እነሆ ቃል ኪዳንን ከእናንተና በኋላ ከሚመጣው ከዘራችሁ ጋር አቆማለሁ፤
- 10፤ ከእናንተ ጋር ላሉትም ሕያው ነፍስ ላላቸው ሁሉ፤ ከእናንተ ጋር ከመርከብ ለወጡት ለወፎች፤ ለእንስሳትም ለምድር አራዊትም ሁሉ፤ ለማንኛውም ለምድር አራዊት ሁሉ ይሆናል።
- 11፤ ቃል ኪዳንንም ለእናንተ አቆማለሁ፤ ሥጋ ያለውም ሁሉ ዳግመኛ በጥፋት ውኃ አይጠፋም፤ ምድርንም ለማጥፋት ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም።
- 12፤ እግዚአብሔርም አለ። በእኔና በእናንተ መካከል፤ ከእናንተም ጋር ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል፤ ለዘላለም የማደርገው የቃል ኪዳን ምልክት ይህ ነው፤
- 13፤ ቀስቴን በደመና አድርጌአለሁ፤ የቃል ኪዳኑም ምልክት በእኔና በምድር መካከል ይሆናል።
- 14፤ በምድር ላይ ደመናን በጋረድሁ ጊዜ ቀስቴቱ በደመናው ትታያለች፤
- 15፤ በእኔና በእናንተ መካከል፤ ሕያው ነፍስ ባለውም ሥጋ ሁሉ መካከል ያለውን ቃል ኪዳን አስባለሁ፤ ሥጋ ያለውንም ሁሉ ያጠፋ ዘንድ ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም።
- 16፤ ቀስቴቱም በደመና ትሆናለች፤ በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ያለውን የዘላለም ቃል ኪዳን ለማሰብ አያታለሁ።
- 17፤ እግዚአብሔርም ኖላን። በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው ሁሉ መካከል ያቆምሁት የቃል ኪዳን ምልክት ይህ ነው አለው።
- 18፤ ከመርከብ የወጡት የኖላ ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ሴም፤ ካም፤ ያፌት፤ ካምም የከነዓን አባት ነው።
- 19፤ የኖላ ልጆች እነዚህ ሦስቱ ናቸው፤ ከእነርሱም ምድር ሁሉ ተሞላች።

- 20፤ ኖኅም ገበሬ መሆን ጀመረ፤ ወይንም ተከለ።
- 21፤ ከወይን ጠጁም ጠጣና ሰከረ፤ በድንኳኑም ውስጥ ዕራቁቱን ሆነ።
- 22፤ የከነዓን አባት ካምም የአባቱን ዕራቁትነት አየ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው።
- 23፤ ሴምና ያፌትም ሸማ ወስደው በጫንቃቸው ላይ አደረጉ፤ የኋሊትም ሄደው የአባታቸውን ዕራቁትነት አለበሱ፤ ፊታቸውም ወደ ኋላ ነበረ፤ የአባታቸውንም ዕራቁትነት አላዩም።
- 24፤ ኖኅም ከወይን ጠጁ ሰከር ነቃ፤ ታናሹ ልጁ ያደረገበትንም አወቀ።
- 25፤ እንዲህም አለ። ከነዓን ርጉም ይሁን፤ ለወንድሞቹም የባሪያዎች ባሪያ ይሁን።
- 26፤ እንዲህም አለ። የሴም አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ፤ ከነዓንም ለእነርሱ ባሪያ ይሁን።
- 27፤ እግዚአብሔርም ያፌትን ያስፋ፤ በሴምም ድንኳን ይደር፤ ከነዓንም ለእነርሱ ባሪያ ይሁን።
- 28፤ ኖኅም ከጥፋት ውኃ በኋላ ሦስት መቶ አምሳ ዓመት ኖረ።
- 29፤ ኖኅም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አምሳ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

ምዕራፍ 10።

- 1፤ የኖኅ ልጆች የሴም የካም የያፌት ትውልድ ይህ ነው፤ ከጥፋት ውኃም በኋላ ልጆች ተወለዱላቸው።
- 2፤ የያፌት ልጆች ጋሜር፣ ማጎጣ፣ ማዴ፣ ያዋን፣ ይልሳ፣ ቶቤል፣ ሞሳሕ፣ ቴራስ ናቸው።
- 3፤ የጋሜርም ልጆች አስከናዝ፣ ሪፋት፣ ቴርጋማ ናቸው።
- 4፤ የያዋንም ልጆች ኤሊሳ፣ ተርሴስ፣ ኪቲም፣ ሮድኢ ናቸው።
- 5፤ ከእነዚህም የአሕዛብ ደሴቶች ሁሉ በየምድራቸው በየቋንቋቸው በየነገራቸው በየሕዝባቸው ተከፋፈሉ።
- 6፤ የካምም ልጆች ኩሽ፣ ምጽራይም፣ ፉጥ፣ ከነዓን ናቸው።
- 7፤ የኩሽም ልጆች ሳባ፣ ኤውላጥ፣ ሰብታ፣ ራዕማ፣ ሰበቃታ ናቸው። የራዕማ ልጆችም ሳባ፣ ድዳን ናቸው።
- 8፤ ኩሽም ናምሩድን ወለደ፤ እርሱም በምድር ላይ ኃያል መሆንን ጀመረ።
- 9፤ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ኃያል አዳኝ ነበረ፤ ስለዚህም። በእግዚአብሔር ፊት ኃያል አዳኝ እንደ ናምሩድ ተባለ።
- 10፤ የግዛቱም መጀመሪያ በሰናዖር አገር ባቢሎን፣ አሬክ፣ አርካድ፣ ካልኔ ናቸው።
- 11፤ አሦርም ከዚያች አገር ወጣ፤ ነዌን፣ የረሆቦትን ከተማ፣ ካለህን፣

- 12፤ በነነዌና በካለህ መካከልም ሬሴንን ሠራ፤ እርስዎም ታላቁቱ ከተማ ናት።
- 13፤ ምጽራይምም ሉዲምን፣ ዐናሚምን፣ ላህቢምን፣ ነፍታሌምን፣ ፈትሩሲምን፣
- 14፤ ከእነርሱ የፍልስጥኤም ሰዎች የወጡባቸውን ከስሉሂምን፣ ቀፍቶሪምንም ወለደ።
- 15፤ ከነግንም የበኩር ልጁን ሲዶንን፣ ኬጢያውያንንም፣
- 16፤ ኢያቡሳውያንንም፣ አሞራውያንንም፣
- 17፤ ጌርጌሳውያንንም፣ ኤዊያውያንንም፣
- 18፤ ዐሩኬምንም፣ ሲኒንም፣ አራዴምንም፣ ሰማሪምንም፣ አማቲንም ወለደ። ከዚህም በኋላ የከነዓናውያን ነገድ ተበተኑ።
- 19፤ የከነዓናውያንም ወሰን ከሲዶን አንሥቶ ወደ ጌራራ በኩል ሲል እስከ ጋዛ ድረስ ነው፤ ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ፣ ወደ አዳማና ወደ ሰቦይም በኩልም ሲል እስከ ላሣ ድረስ ነው።
- 20፤ የካም ልጆች በየነገዳቸውና በየቋንቋቸው፣ በየምድራቸውና በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው።
- 21፤ ለሴምም ደግሞ ልጆች ተወለዱለት፤ እርሱም የያፌት ታላቅ ወንድምና የዔቦር ልጆች ሁሉ አባት የሆነ ነው።
- 22፤ የሴምም ልጆች ኤላም፣ አሦር፣ አርፋክስድ፣ ሉድ፣ አራም ናቸው።
- 23፤ የአራምም ልጆች ዑፅ፣ ሁል፣ ጌቴር፣ ሞሶሕ ናቸው።
- 24፤ አርፋክስድም ቃይንምን ወለደ፤ ቃይንምም ሳላን፣ ሳላም ዔቦርን ወለደ።
- 25፤ ለዔቦርም ሁለት ልጆች ተወለዱለት፤ የአንደኛው ስሙ ፋሌቅ ነው፣ ምድር በዘመኑ ተከፍላለችና፤ የወንድሙም ስም የቅጣን ነው።
- 26፤ የቅጣንም ኤልሞዳድን፣ ሣሌፍንም፣ ሐስረሞትንም፣
- 27፤ ያራሕንም፣ ሀዶራምንም፣ አውዛልንም፣
- 28፤ ደቅላንም፣ ያባልንም፣ አቢማኤልንም፣
- 29፤ ሳባንም፣ አፊርንም፣ ኤውላጥንም፣ ዩባብንም ወለደ፤ እነዚህ ሁሉ የየቅጣን ልጆች ናቸው።
- 30፤ ስፍራቸውም ከማሴ አንሥቶ ወደ ስፋር ሲል እስከ ምሥራቅ ተራራ ድረስ ነው።
- 31፤ የሴም ልጆች በየነገዳቸውና በየቋንቋቸው፣ በየምድራቸውና በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው።
- 32፤ የኖሳ የልጆቹ ነገዶች እንደ ትውልዳቸው በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው። አሕዛብም ከጥፋት ውኃ በኋላ በምድር ላይ ከእነዚህ ተከፋፈሉ። a

ምዕራፍ 11።

1፤ ምድርም ሁሉ በአንድ ቋንቋና በአንድ ንግግር ነበረች።

2፤ ከምሥራቅም ተነሥተው በሄዱ ጊዜ በሰናዖር ምድር አንድ ሜዳ አገኙ፤ በዚያም ተቀመጡ።

3፤ እርስ በርሳቸውም። ኑ። ጡብ እንሥራ። በእሳትም እንተኩሰው ተባባሉ። ጡቡም እንደ ድንጋይ ሆነላቸው፤ የምድርም ዝፋት እንደ ጭቃ ሆነችላቸው።

4፤ እንዲህም። ኑ ለእኛ ከተማና ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ፤ በምድር ላይ ሳንበተንም ሰማችንን እናስጠራው አሉ።

5፤ እግዚአብሔርም የአዳም ልጆች የሠሩትን ከተማና ግንብ ለማየት ወረደ።

6፤ እግዚአብሔርም አለ። እነሆ፤ እነርሱ አንድ ወገን ናቸው። ለሁሉም አንድ ቋንቋ አላቸው፤ ይህንም ለማድረግ ጀመሩ፤ አሁንም ያሰቡትን ሁሉ ለመሥራት አይከለክሉም።

7፤ ኑ፤ እንወረድ፤ አንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማው ቋንቋቸውን በዚያ እንደባልቀው።

8፤ እግዚአብሔርም ከዚያ በምድር ሁሉ ላይ በተናቸው፤ ከተማይቱንም መሥራት ተዉ።

9፤ ስለዚህም ስምዋ ባቢሎን ተባለ፤ እግዚአብሔር በዚያ የምድርን ቋንቋ ሁሉ ደባልቋልና፤ ከዚያም እግዚአብሔር በምድር ሁሉ ላይ እነርሱን በትኖአቸዋል።

10፤ የሴም ትውልድ ይህ ነው። ሴም የመቶ ዓመት ሰው ነበረ፤ አርፋክስድንም ከጥፋት ውኃ በኋላ በሁለተኛው ዓመት ወለደ።

11፤ ሴምም አርፋክስድን ከወለደ በኋላ አምስት መቶ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

12፤ አርፋክስድም መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ኖረ፤ ቃይንምንም ወለደ፤

13፤ አርፋክስድም ቃይንምን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም። ቃይንምም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ሳላንም ወለደ፤ ቃይንምም ሳላን ከወለደ በኋላ ሶስት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

14፤ ሳላም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ዔቦርንም ወለደ፤

15፤ ሳላም ዔቦርን ከወለደ በኋላ ሦስት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

16፤ ዔቦርም መቶ ሠላሳ አራት ዓመት ኖረ፤ ፋሌቅንም ወለደ፤

17፤ ዔቦርም ፋሌቅን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

18፤ ፋሌቅም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ራግውንም ወለደ፤

19፤ ራግውንም ከወለደ በኋላ ፋሌቅ ሁለት መቶ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

- 20፤ ራግውም መቶ ሠላሳ ሁለት ዓመት ኖረ፤ ሴሮሕንም ወለደ፤
- 21፤ ራግውም ሴሮሕን ከወለደ በኋላ ሁለት መቶ ሰባት ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 22፤ ሴሮሕም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ናኮርንም ወለደ፤
- 23፤ ናኮርንም ከወለደ በኋላ ሴሮሕ ሁለት መቶ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 24፤ ናኮርም መቶ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፤ ታራንም ወለደ፤
- 25፤ ታራንም ከወለደ በኋላ ናኮር መቶ ሃያ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 26፤ ታራም መቶ ዓመት ኖረ፤ አብራምንና ናኮርን ሐራንንም ወለደ።
- 27፤ የታራም ትውልድ እነሆ ይህ ነው። ታራ አብራምንና ናኮርን ሐራንንም ወለደ፤ ሐራንም ሎጥን ወለደ።
- 28፤ ሐራንም በተወለደበት አገር በከለዳውያን ዑር በአባቱ በታራ ፊት ሞተ።
- 29፤ አብራምና ናኮርም ሚስቶችን አገቡ፤ የአብራም ሚስት ስምዋ ሦራ ነው፤ የናኮር ሚስት የሐራን ልጅ ሚልካ ናት፤ ሐራንም የሚልካና የዮስካ አባት ነው።
- 30፤ ሦራም መካን ነበረች፤ ልጅ አልነበራትም።
- 31፤ ታራም ልጁን አብራምንና የልጅ ልጁን የሐራንን ልጅ ሎጥን የልጁንም የአብራምን ሚስት ምራቱን ሦራን ወሰደ፤ ከእርሱም ጋር ወደ ከነዓን ምድር ይሄዱ ዘንድ ከከለዳውያን ዑር ወጡ፤ ወደ ካራንም መጡ፤ ከዚያም ተቀመጡ።
- 32፤ የታራም ዕድሜ ሁለት መቶ አምስት ዓመት ሆነ፤ ታራም በካራን ሞተ።

ምዕራፍ 12።

- 1፤ እግዚአብሔርም አብራምን አለው። ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ።
- 2፤ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ እባርክሃለሁ፤ ስምህንም አከብረዋለሁ፤ ለበረከትም ሁን፤
- 3፤ የሚባርኩህንም እባርካለሁ፤ የሚረግሙህንም እረግማለሁ፤ የምድር ነገዶችም ሁሉ በአንተ ይባረካሉ።
- 4፤ አብራምም እግዚአብሔር እንደ ነገረው ሄደ፤ ሎጥም ከእርሱ ጋር ሄደ፤ አብራምም ከካራን በወጣ ጊዜ የሰባ አምስት ዓመት ሰው ነበረ።
- 5፤ አብራምም ሚስቱን ሦራንና የወንድሙን ልጅ ሎጥን፤ ያገኙትን ከብት ሁሉና በካራን ያገኙአቸውን ሰዎች ይዞ ወደ ከነዓን ምድር ለመሄድ ወጣ፤ ወደ ከነዓንም ምድር ገቡ።
- 6፤ አብራምም እስከ ሴኬም ሰፍራ እስከ ሞሬ የአድባር ዛፍ ድረስ በምድር አለፈ፤ የከነዓን ሰዎችም በዚያን ጊዜ በምድሩ ነበሩ።

7፤ እግዚአብሔርም ለአብራም ተገለጠለትና። ይህችን ምድር ለዘርህ እሰጣለሁ አለው። እርሱም ለተገለጠለት ለእግዚአብሔር በዚያ ስፍራ መሠውያን ሠራ።

8፤ ከዚያም በቤቴል ምሥራቅ ወዳለው ተራራ ወጣ፤ በዚያም ቤቴልን ወደ ምዕራብ ጋይን ወደ ምሥራቅ አድርጎ ድንኳኑን ተከለ፤ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ።

9፤ አብራምም ከዚያ ተነሣ፤ እየተጓዘም ወደ አዜብ ሄደ።

10፤ በምድርም ራብ ሆነ፤ አብራምም በዚያ በእንግድነት ይቀመጥ ዘንድ ወደ ግብፅ ወረደ፤ በምድር ራብ ጸንቶ ነበርና።

11፤ ወደ ግብፅም ለመግባት በቀረበ ጊዜ ሚስቱን ሦራን እንዲህ አላት። አንቺ መልከ መልካም ቤት እንደ ሆንሽ እነሆ እኔ አውቃለሁ

12፤ የግብፅ ሰዎች ያዩሽ እንደ ሆነ። ሚስቱ ናት ይላሉ እኔንም ይገድሉኛል፤ አንቺንም በሕይወት ይተውሻል።

13፤ እንግዲህ በአንቺ ምክንያት መልካም ይሆንልኝ ዘንድ፤ ስለ አንቺም ነፍሴ ትድን ዘንድ። እኅቱ ነኝ በዬ።

14፤ አብራምም ወደ ግብፅ በገባ ጊዜ የግብፅ ሰዎች ሴቲቱን እጅግ ውብ እንደ ሆነች አዩ፤

15፤ የፈርዖንም አለቆች አዩአት፤ በፈርዖንም ፊት አመሰገኑአት፤ ሴቲቱንም ወደ ፈርዖን ቤት ወሰዱአት።

16፤ ለአብራምም ስለ እርሰዋ መልካም አደረገለት፤ ለእርሱ በጎችም በሬዎችም አህዮችም ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎችም ግመሎችም ነበሩት።

17፤ እግዚአብሔርም በአብራም ሚስት በሦራ ምክንያት ፈርዖንንና የቤቱን ሰዎች በታላቅ መቅሠፍት መታ።

18፤ ፈርዖንም አብራምን ጠርቶ አለው። ይህ ያደረግህብኝ ምንድር ነው? እርሰዋ ሚስትህ እንደ ሆነች ለምን አልገለጥህልኝም?

19፤ ለምንስ። እኅቱ ናት አልህ? እኔ ሚስት ላደርጋት ወስጄአት ነበር። አሁንም ሚስትህ እነኳት፤ ይዘሃት ሂድ።

20፤ ፈርዖንም ሰዎቹን ስለ እርሱ አዘዘ፤ እርሱንም ሚስቱንም ከብቱንም ሁሉ ሸኙአቸው። a

ምዕራፍ 13።

1፤ አብራምም ከግብፅ ወጣ፤ እርሱና ሚስቱ ለእርሱ የነበረውም ሁሉ ሎጥም ከእርሱ ጋር ወደ አዜብ ወጡ።

2፤ አብራምም በከብት በብርና በወርቅ እጅግ በለጠገ።

3፤ ከአዜብ ባደረገው በጉዞውም ወደ ቤቴል በኩል ሄደ፤ ያም ስፍራ አስቀድሞ በቤቴልና በጋይ መካከል ድንኳኑን ተከለብት የነበረው ነው፤

4፤ ያም ስፍራ አስቀድሞ መሠውያ የሠራበት ነው፤ በዚያም አብራም የእግዚአብሔርን ስም ጠራ።

5፤ ከአብራም ጋር የሄደው ሎጥ ደግሞ የላምና የበግ መንጋ ድንኳንም ነበረው።

6፤ በአንድነትም ይቀመጡ ዘንድ ምድር አልበቃቸውም የነበራቸው እጅግ ነበረና በአንድነት ሊቀመጡ አልቻሉም።

7፤ የአብራምንና የሎጥን መንገድ በሚጠብቁት መካከልም ጠብ ሆነ በዚያም ዘመን ከነዓናውያንና ፊርዛውያን በዚያች ምድር ተቀምጠው ነበር።

8፤ አብራምም ሎጥን አለው። እኛ ወንድማማች ነንና በእኔና በአንተ በእረኞቼና በእረኞችህ መካከል ጠብ እንዳይሆን እለምንሃለሁ።

9፤ ምድር ሁሉ በፊትህ አይደለችምን? ከእኔ ትለይ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ አንተ ግራውን ብትወስድ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ፤ አንተም ቀኙን ብትወስድ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ።

10፤ ሎጥም ዓይኑን አነሣ፤ በዮርዳኖስ ዙሪያ ያለውንም አገር ሁሉ ውኃ የሞላበት መሆኑን አየ፤ እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን ከማጥፋቱ አስቀድሞ እስከ ዞዓር ድረስ እንደ እግዚአብሔር ገነት በግብፅ ምድር አምሳል ነበረ።

11፤ ሎጥም በዮርዳኖስ ዙሪያ ያለውን አገር ሁሉ መረጠ፤ ሎጥም ወደ ምሥራቅ ተጓዘ፤ አንዱም ከሌላው እርስ በርሳቸው ተለዩዩ።

12፤ አብራም በከነዓን ምድር ተቀመጠ ሎጥም በአገሩ ሜዳ ባሉት ከተሞች ተቀመጠ፤ እስከ ሰዶምም ድረስ ድንኳኑን አዘዋወረ።

13፤ የሰዶም ሰዎች ግን ከፋዎችና በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ኃጢአተኞች ነበሩ።

14፤ ሎጥ ከተለየው በኋላም እግዚአብሔር አብራምን አለው። ዓይንህን አንሣና አንተ ካለህበት ስፍራ ወደ ሰሜንና ወደ ደቡብ ወደ ምሥራቅና ወደ ምዕራብ እይ፤

15፤ የምታያትን ምድር ሁሉ ለአንተና ለዘርህ ለዘላለም እሰጣለሁና።

16፤ ዘርህንም እንደ ምድር አሸዋ አደርጋለሁ፤ የምድርን አሸዋን ይቁጥር ዘንድ የሚችል ሰው ቢኖር ዘርህ ደግሞ ይቁጠራል።

17፤ ተነሣ በምድር በርዝመትዋም በስፋትዋም ሂድ እርስዋን ለአንተ እሰጣለሁና።

18፤ አብራምም ድንኳኑን ነቀለ መጥቶም በኬብሮን ባለው በመምሬ የአድባር ዛፍ ተቀመጠ፤ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ።

ምዕራፍ 14።

1፤ በሰናዖር ንጉሥ በአምራፌል፣ በአላሳር ንጉሥ በአርዮክ፣ በኤላም ንጉሥ በኮሎዶጎምር፣ በአሕዛብ ንጉሥ በቲድዓል ዘመን እንዲህ ሆነ፤

2፤ ከሰዶም ንጉሥ ከባላ፣ ከገሞራ ንጉሥ ከብርሳ፣ ከአዳማ ንጉሥ ከሰነኦብ፣ ከሰቦይም ንጉሥ ከሰሜበር፣ ዞዓር ከተባለች ከቤላ ንጉሥም ጋር ሰልፍ አደረጉ።

3፤ እነዚህ ሁሉ በሲዲም ሸለቆ ተሰብስበው ተባበሩ፤ ይኸውም የጨው ባሕር ነው።

4፤ አሥራ ሁለት ዓመት ለኮሎዶጎምር ተገዝተው ነበር፤ በአሥራ ሦስተኛውም ዓመት ዐመፁ።

5፤ በአሥራ አራተኛውም ዓመት ኮሎኒያልና ከእርሱ ጋር የነበሩት ነገሥታት መጡ፤ ራፋይምን በአስጣሮት ቃርናይም፣ ዙዚምንም በሃም፣ ኤሚምንም በሴዊ ቂርያታይም መቱ፤

6፤ የሐር ሰዎችንም በሴይር ተራራቸው በበረሀ አጠገብ እስካላች እስከ ኤል ፋራን ድረስ መቱ።

7፤ ተመልሰውም ቃዴስ ወደ ተባላች ወደ ዓይንሚስጋጥ መጡ፤ የአማሌቅን አገር ሁሉና ደግሞ በሐሴሶን ታማር የነበረውን አሞራውያንን መቱ።

8፤ የሰዶም ንጉሥና የገሞራ ንጉሥ፣ የአዳማ ንጉሥና የሰባይም ንጉሥ፣ ዘዓር የተባላች የቤላ ንጉሥም ወጡ፤ እነዚህ ሁሉ በሲዲም ሸለቆ በእነርሱ ላይ ለሰልፍ ወጡ፤

9፤ የኤላምን ንጉሥ ኮሎኒያልን፣ የአሕዛብን ንጉሥ ቲድዓልን፣ የሰናዖርን ንጉሥ አምራፌልን፣ የአላሳርን ንጉሥ አርዮከን ለመውጋት አምስቱ ነገሥታት በእነዚህ በአራቱ ላይ ወጡ።

10፤ በሲዲም ሸለቆ ግን የዝፍት ጉድጓዶች ነበሩበት። የሰዶም ንጉሥ የገሞራ ንጉሥም ሸፑና ወደዚያ ወደቁ፤ የቀሩትም ወደ ተራራ ሸፑ።

11፤ የሰዶምንና የገሞራን ከብት ሁሉ መብላቸውንም ሁሉ ወስደው ሄዱ።

12፤ በሰዶም ይኖር የነበረውን የአብራምን የወንድም ልጅ ሎጥን ደግሞ ከብቱንም ወስደው ሄዱ።

13፤ አንድ የሸሸ ሰውም መጣ፣ ለዕብራዊው ለአብራምም ነገረው፤ እርሱም የኤስኮል ወንድምና የአውናን ወንድም በሆነ በአሞራዊ መምሬ የአድባር ዛፍ ይኖር ነበር፤ እነዚያም ከአብራም ጋር ቃል ኪዳን ገብተው ነበር።

14፤ አብራምም ወንድሙ እንደ ተማረከ በሰማ ጊዜ በቤቱ የተወለዱትን ሦስት መቶ አሥራ ስምንት ብላቴኖቹን አሰለፈ፣ ፍለጋቸውንም ተከትሎ እስከ ዳን ድረስ ሄደ።

15፤ ብላቴኖቹንም ከፍሎ በሌሊት እርሱ ከባሪያዎቹ ጋር ወረደባቸው፣ መታቸውም፣ በደማስቆ ግራ እስካላችውም እስከ ሐባ ድረስ አሳደዳቸው።

16፤ ከብቱንም ሁሉ አስመለሰ፣ ደግሞም ወንድሙን ሎጥንና ከብቶቹን ሴቶችንና ሕዝቡን ደግሞ መለሰ።

17፤ ኮሎኒያልንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ነገሥታት ወግቶ ከተመለሰ በኋላም የሰዶም ንጉሥ የንጉሥ ሸለቆ በሆነ በሴዊ ሸለቆ ሊቀበለው ወጣ።

18፤ የሳሌም ንጉሥ መልክ ጼዴቅም እንጀራንና የወይን ጠጅን አወጣ፤ እርሱም የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበረ።

19፤ ባረከውም፣ አብራም ሰማይንና ምድርን ለሚገዛ ለልዑል እግዚአብሔር የተባረከ ነው፤

20፤ ጠላቶችህን በእጅህ የጣለልህ ልዑል እግዚአብሔርም የተባረከ ነው አለውም። አብራምም ከሁሉ አሥራትን ሰጠው።

21፤ የሰዶም ንጉሥም አብራምን። ሰዎቹን ስጠኝ፣ ከብቱን ግን ለአንተ ውሰድ አለው።

22፤ አብራምም የሰዶምን ንጉሥ አለው። ሰማይንና ምድርን ወደሚገዛ ወደ ልዑል እግዚአብሔር እጄን ከፍ አድርጌአለሁ፤

23፤24፤ አንተ። አብራምን ባለጠጋ አደረግሁት እንዳትል። ብላቴኖቹ ከበሉት በቀር ከእኔ ጋር ከሄዱትም ድርሻ በቀር፤ ፈትልም ቢሆን የጫማ ማዘቢያም ቢሆን፤ ለአንተ ከሆነው ሁሉ እንዳልወሰድ፤ አውናን ኤስኮልም መምሬም እነርሱ ድርሻቸውን ይውሱዱ። a

ምዕራፍ 15።

1፤ ከዚህ ነገር በኋላም የእግዚአብሔር ቃል በራእይ ወደ አብራም መጣ፤ እንዲህ ሲል። አብራም ሆይ፤ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ ዋጋህም እጅግ ታላቅ ነው።

2፤ አብራምም። አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ ምንን ትሰጠኛለህ? እኔም ያለ ልጅ እሄዳለሁ፤ የቤቴም መጋቢ የደማስቆ ሰው ይህ ኤሊዔዘር ነው አለ።

3፤ አብራምም። ለእኔ ዘር አልሰጠኸኝም፤ እነሆም፤ በቤቴ የተወለደ ሰው ይወርሰኛል አለ።

4፤ እነሆም፤ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል መጣለት። ይህ አይወርስህም፤ ነገር ግን ከጉልበትህ የሚወጣው ይወርስሃል።

5፤ ወደ ሜዳም አወጣውና። ወደ ሰማይ ተመልከት፤ ከዋክብትንም ልትቁጥራቸው ትችል እንደ ሆነ ቀጠር አለው። ዘርህም እንደዚህ ይሆናል አለው።

6፤ አብራምም በእግዚአብሔር አመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት።

7፤ ይህችን ምድር ትወርሳት ዘንድ እንድሰጥህ ከከለዳውያን ዑር ያወጣሁህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ አለው።

8፤ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንድወርሳት በምን አውቃለሁ? አለ።

9፤ እርሱም። የሦስት ዓመት ጊደር፤ የሦስት ዓመት ፍየልም፤ የሦስት ዓመት በግም፤ ዋናስም፤ ርግብም ያዝልኝ አለው።

10፤ እነዚህንም ሁሉ ወሰደለት፤ በየሁለትም ከፈላቸው፤ የተከፈሉትንም በየወገኑ ትይዩ አደረጋቸው፤ ወፎችን ግን አልከፈለም።

11፤ አሞራዎችም በሥጋው ላይ ወረዱ፤ አብራምም አበረራቸው።

12፤ ፀሐይም በገባች ጊዜ በአብራም ከባድ እንቅልፍ መጣበት፤ እነሆም፤ ድንጋጤና ታላቅ ጨለማ ወደቀበት፤

13፤ አብራምንም አለው። ዘርህ ለእርሱ ባልሆነች ምድር ስደተኞች እንዲሆኑ በእርግጥ እወቅ፤ ባሪያዎች አድርገውም አራት መቶ ዓመት ያስጨንቋቸዋል።

14፤ ደግሞም በባርነት በሚገዙአቸው ሕዝብ ላይ እኔ እፈርዳለሁ፤ ከዚያም በኋላ በብዙ ከብት ይወጣሉ።

q2 ኤሊዔዘር የተባለውን የግዕዙን መጽሐፍ ኢያውብር ይለዋል።

15፤ አንተ ግን ወደ አባቶችህ በሰላም ትሄዳለህ፤ በመልካም ሽምግልና ትቀበራለህ።

16፤ በአራተኛው ትውልድ ግን ወደዚህ ይመለሳሉ፤ የአሞራውያን ኃጢአት ገና አልተፈጸመምና።

17፤ ፀሐይም በገባች ጊዜ ታላቅ ጨለማ ሆነ፤ የምድጃ ጢስና የእሳት ነበልባል በዚያ በተከፈለው መካከል አለፈ።

18፤ በዚያ ቀን እግዚአብሔር ለአብራም እንዲህ ብሎ ቃል ኪዳን አደረገ። ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ትልቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ይህችን ምድር ለዘርህ ሰጥቼአለሁ፤

19፤ ቁናውያንን ቁኔዛውያንንም

20፤ ቀድሞናውያንንም ኬጢያውያንንም

21፤ ፊርዛውያንንም ራፋይምንም አሞራውያንንም ከነዓናውያንንም ጌርጌሳውያንንም ኢያቡሳውያንንም።

ምዕራፍ 16።

1፤ የአብራም ሚስት ሦራ ግን ለአብራም ልጅ አልወለደችለትም ነበር፤ ስምዎ አጋር የተባለ ግብፃዊት ባሪያም ነበረችት።

2፤ ሦራም አብራምን። እነሆ፥ እንዳልወለድ እግዚአብሔር ዘጋኝ፤ ምናልባት ከእርስዎ በልጅ እታነጽ እንደ ሆነ ወደ እርስዎ ግባ አለችው።

3፤ አብራምም የሦራን ቃል ሰማ። አብራምም በከነዓን ምድር አሥር ዓመት ከተቀመጠ በኋላ፥ የአብራም ሚስት ሦራ ግብፃዊት ባሪያዋን አጋርን ወስዳ ለባልዋ ለአብራም ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠችው።

4፤ እርሱም ወደ አጋር ገባ፥ አረዝዘችም፤ እንዳረዝዘችም ባየች ጊዜ እመቤትዋን በዓይንዋ አቃለለች።

5፤ ሦራም አብራምን። መገፋቴ በአንተ ላይ ይሁን፤ እኔ ባሪያዬን በብብትህ ሰጠሁህ፤ እንዳረዝዘችም ባየች ጊዜ እኔን በዓይንዋ አቃለለችኝ፤ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ይፍረድ አለችው።

6፤ አብራምም ሦራን። እነሆ ባሪያሽ በእጅሽ ናት፤ እንደ ወደድሽ አድርጊባት አላት። ሦራም ባሠቀየቻት ጊዜ አጋር ከፊትዋ ኮበለለች።

7፤ የእግዚአብሔር መልአክም በውኃ ምንጭ አጠገብ በበረሀ አገኛት፤ ምንጩም ወደ ሱር በምትወስደው መንገድ አጠገብ ነው።

8፤ እርሱም። የሦራ ባሪያ አጋር ሆይ፥ ከወዴት መጣሽ? ወዴትስ ትሄጃለሽ? አላት። እርስዎም። እኔ ከእመቤቴ ከሦራ የኮበለልሁ ነኝ አለች።

9፤ የእግዚአብሔር መልአክም። ወደ እመቤትሽ ተመለሼ፥ ከእጅዎም በታች ሆነሽ ተገዥ አላት።

10፤ የእግዚአብሔር መልአክም። ዘርሽን እጅግ አበዛለሁ፥ ከብዛቴም የተነሣ አይቆጠርም አላት።

11፤ የእግዚአብሔር መልአክም አላት። እነሆ አንቺ ፀንሰሻል፥ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም እስማኤል ብለሽ ትጠራለሽ፤ እግዚአብሔር መቸገርሽን ሰምቶአልና።

12፤ እርሱም የበዳ አህያን የሚመስል ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ላይ ይሆናል፥ የሁሉም እጅ ደግሞ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ እርሱም በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ይኖራል።

13፤ እርስዎም ይናገራት የነበረውን የእግዚአብሔርን ስም ኤልሮኪ ብላ ጠራች፤ የሚያየኝን በውኑ እዚህ ደግሞ አየሁትን? ብላለችና።

14፤ ስለዚህም የዚያ ጉድጓድ ስም ብኤርላሃይሮኪ ተብሎ ተጠራ፤ እርሱም በቃዴስና በባሬድ መካከል ነው።

15፤ አጋርም ለአብራም ወንድ ልጅን ወለደችለት፤ አብራምም አጋር የወለደችለትን የልጁን ስም እስማኤል ብሎ ጠራው።

16፤ አጋር እስማኤልን ለአብራም በወለደችለት ጊዜ አብራም የሰማንያ ስድስት ዓመት ሰው ነበረ። a

ምዕራፍ 17።

1፤ አብራምም የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለትና። እኔ ኤልሻዳይ ነኝ፤ በፊቴ ተመላለስ፤ ፍጹምም ሁን፤

2፤ ቃል ኪዳኔንም በእኔና በአንተ መካከል አደርጋለሁ፤ እጅግም አበዛሃለሁ አለው።

3፤ አብራምም በግምባሩ ወደቀ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ተናገረው። እነሆ፤ ቃል ኪዳኔ ከአንተ ጋር ነው፤

4፤ ለብዙ አሕዛብም አባት ትሆናለህ።

5፤ ከዛሬም ጀምሮ እንግዲህ ስምህ አብራም ተብሎ አይጠራ። ነገር ግን ስምህ አብርሃም ይሆናል፤ ለብዙ አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና።

6፤ እጅግም አበዛሃለሁ፤ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ ነገሥታትም ከአንተ ይወጣሉ።

7፤ ቃል ኪዳኔንም በእኔና በአንተ መካከል ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር በትውልዳቸው ለዘላለም ኪዳን አቆማለሁ፤ ለአንተና ከአንተ በኋላ ለዘርህ አምላክ እሆን ዘንድ።

8፤ በእንግድነት የምትኖርባትን ምድር፤ የከነዓን ምድር ሁሉ፤ ለዘላለም ግዛት ይሆንህ ዘንድ ለአንተና ከአንተ በኋላ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ አምላክም እሆናቸዋለሁ።

9፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። አንተ ደግሞ ቃል ኪዳኔን ትጠብቃለህ፤ አንተ ከአንተም በኋላ ዘርህ በትውልዳቸው።

10፤ በእኔና በአንተ መካከል፤ ከአንተም በኋላ በዘርህ መካከል የምትጠብቁት ቃል ኪዳኔ ይህ ነው፤ ከእናንተ ወንድ ሁሉ ይገረዝ።

11፤ የቀጠራታችሁንም ሥጋ ትገረዛላችሁ፤ በእኔና በእናንተ መካከል ላለውም ቃል ኪዳን ምልክት ይሆናል።

12፤ የስምንት ቀን ልጅ ይገረዝ፤ በቤት የተወለደ ወይም ከዘራችሁ ያይደለ በብርም ከእንግዳ ሰው የተገዛ፤ ወንድ ሁሉ በትውልዳችሁ ይገረዝ።

13፤ በቤትህ የተወለደ በብርህም የተገዛ ፈጽሞ ይገረዝ። ቃል ኪዳኔም በሥጋችሁ የዘላለም ቃል ኪዳን ይሆናል።

14፤ የቀጠራቱን ሥጋ ያልተገረዘ ቁላፍ ሰው ሁሉ፤ ያች ነፍስ ከወገንዎ ተለይታ ትጥፋ፤ ቃል ኪዳኔን አፍርሳለችና።

15፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። የሚሰትህን የሦራን ስም ሦራ ብለህ አትጥራ፤ ስምዎ ሣራ ይሆናል እንጂ።

16፤ እባርካታለሁ፤ ደግሞም ከእርስዎ ልጅ እሰጥሃለሁ፤ እባርካትማለሁ፤ የአሕዛብም እናት ትሆናለች፤ የአሕዛብ ነገሥታት ከእርስዎ ይወጣሉ።

17፤ አብርሃምም በግምባሩ ወደቀ፤ ሳቀም፤ በልቡም አለ። የመቶ ዓመት ሰው በውኑ ልጅ ይወልዳል? ዘጠና ዓመት የሆናትም ሣራ ትወልዳለችን?

18፤ አብርሃምም እግዚአብሔርን። እስማኤል በፊትህ ቢኖር በወደድሁ ነበር አለው።

19፤ እግዚአብሔርም አለ። በእውነት ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅን ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ይስታቅ ብለህ ትጠራለህ፤ ከእርሱ በኋላ ለዘሩ የዘላለም ቃል ኪዳን እንዲሆን ቃል ኪዳኑን ከእርሱ ጋር አቆማለሁ።

20፤ ስለ እስማኤልም ስምቼሃለሁ፤ እነሆ ባርኬዋለሁ፤ ፍሬያምም አደርገዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ፤ አሥራ ሁለት አለቆችንም ይወልዳል፤ ታላቅ ሕዝብም እንዲሆን አደርገዋለሁ።

21፤ ቃል ኪዳኑን ግን በሚመጣው ዓመት በዚሁ ጊዜ ሣራ ከምትወልድልህ ከይስታቅ ጋር አቆማለሁ።

22፤ ንግግሩንም ከእርሱ ጋር በፈጸመ ጊዜ እግዚአብሔር ከአብርሃም ተለይቶ ወጣ።

23፤ አብርሃምም ልጁን እስማኤልን፤ በቤቱም የተወለዱትን ሁሉ፤ በብሩም የገዛቸውን ሁሉ፤ ከአብርሃም ቤተ ሰብ ወንዶቹን ሁሉ ወስደ፤ የቀላልፈታቸውንም ሥጋ እግዚአብሔር እንዳለው በዚያው ቀን ገረዘ።

24፤ አብርሃምም የቀላልፈቱን ሥጋ በተገረዘ ጊዜ የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው ነበረ፤

25፤ ልጁ እስማኤልም የቀላልፈቱን ሥጋ በተገረዘ ጊዜ የአሥራ ሦስት ዓመት ልጅ ነበረ።

26፤ በዚያው ቀን አብርሃም ተገረዘ፤ ልጁ እስማኤልም።

27፤ በቤት የተወለዱትና በብር ከእንግዶች የተገዙት የቤቱ ሰዎች ሁሉ ከእርሱ ጋር ተገረዙ።

ምዕራፍ 18።

1፤ በቀትርም ጊዜ እርሱ በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር በመምሬ የአድባር ዛፍ ተገለጠለት።

2፤ ዓይኑንም አነሣ እነሆ፤ ሦስት ሰዎች በፊቱ ቆመው አየ፤ ባያቸውም ጊዜ ሊቀበላቸው ከድንኳኑ ደጃፍ ተነሥቶ ሮጠ፤ ወደ ምድርም ሰገደ፤ እንዲህም አለ።

3፤ አቤቱ፤ በፊትህስ ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ ባሪያህን አትለፈኝ ብዬ አለምናለሁ፤

4፤ ጥቂት ውኃ ይምጣላችሁ፤ እግራችሁን ታጠቡ፤ ከዚህችም ዛፍ በታች ዕረፉ፤

5፤ ቀራሽ እንጀራም ላምጣላችሁ፤ ልባችሁንም ደግፋ ከዚያም በኋላ ትሄዳላችሁ፤ ስለዚህ ወደ ባሪያችሁ መጥታችኋልና። እነርሱም። እንዳልህ አድርግ አሉት።

6፤ አብርሃምም ወደ ድንኳን ወደ ሣራ ዘንድ ፈጥኖ ገባና። ሦስት መስፈሪያ የተሰለቀ ዱቄት ፈጥነሽ አዘጋጂ፤ ለውሺውም፤ እንጎቻም አድርጌ አላት።

7፤ አብርሃምም ወደ ላምቹ ሮጠ፤ እጅግ የሰባም ታናሽ ጥጃ ያዘና ለብላቴናው ሰጠው፤ ያዘጋጅም ዘንድ ተቻከለ።

8፤ እርገና ወተትም ያዘጋጀውንም ጥጃ አመጣ፤ በፊታቸውም አቀረበው፤ እርሱም ከዛፉ በታች በፊታቸው ቆሞ ነበር፤ እነርሱም በሉ።

9፤ እነርሱም። ሚስትህ ሣራ ወዴት ናት? አሉት። እርሱም። በድንኳኑ ውስጥ ናት አላቸው።

10፤ እርሱም። የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬው ጊዜ ወደ አንተ በእውነት እመለሳለሁ፤ ሚስትህ ሣራም ልጅን ታገኛለች አለ። ሣራም በድንኳን ደጃፍ በስተ ኋላው ሳለች ይህንን ሰማች።

11፤ አብርሃምና ሣራም በዕድሜያቸው ሸምግለው ፈጽመው አርጅተው ነበር፤ በሴቶች የሚሆነውም ልማድ ከሣራ ተቋርጦ ነበር።

12፤ ሣራም በልብዋ እንዲህ ስትል ሳቀች። ካረጀሁ በኋላ በውኑ ፍትወት ይሆንልኛልን? ጌታዬም ፈጽሞ ሸምግሎአል።

13፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። ካረጀሁ በኋላ በውኑ እወልዳለሁን? ስትል ሣራ ለምን ሳቀች?

14፤ በውኑ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን? የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬው ጊዜ ወደ አንተ እመለሳለሁ፤ ሣራም ልጅን ታገኛለች።

15፤ ሣራም ስለ ፈራች። አልሳቅሁም ስትል ካደች። እርሱም። አይደለም፤ ሳቅሽ እንጂ አላት።

16፤ ሰዎቹም ከዚያ ተነሥተው ወደ ሰዶም አቀኑ፤ አብርሃምም ሊሸኛቸው አብርካቸው ሄደ።

17፤ እግዚአብሔርም አለ። እኔ የማደርገውን ከአብርሃም እስውራለሁን?

18፤ አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናልና፤ የምድር አሕዛብም ሁሉ በእርሱ ይባረካሉና።

19፤ ጽድቅንና ፍርድን በማድረግ የእግዚአብሔርን መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቹንና ከእርሱ በኋላ ቤቱን እንዲያዝዝ አውቃለሁና፤ ይህም እግዚአብሔር በአብርሃም ላይ የተናገረውን ነገር ሁሉ ያመጣ ዘንድ ነው።

20፤ እግዚአብሔርም አለ። የሰዶምና የገሞራ ጩኸት እጅግ በዝቶአልና፤ ኃጢአታቸውም እጅግ ከብዳለችና።

21፤ እንግዲህስ ወደ እኔ እንደ መጣች እንደ ጩኸትዋ አድርገው እንደ ሆነ ወርጄ አያለሁ፤ እንዲሁም ባይሆን አውቃለሁ።

22፤ ሰዎቹም ከዚያ ፊታቸውን አቀኑ፤ ወደ ሰዶምም ሄዱ፤ አብርሃም ግን በእግዚአብሔር ፊት ገና ቆሞ ነበር።

23፤ አብርሃምም ቀረበ አለም። በውኑ ጻድቁን ከኃጢአተኛ ጋር ታጠፋለህን?

24፤ አምሳ ጻድቃን በከተማይቱ ውስጥ ቢገኙ በውኑ ሁሉን ታጠፋለህን? ከተማይቱንስ በእርስዋ ስለሚገኙ አምሳ ጻድቃን አትምርምን?

25፤ ይህ ከአንተ ይራቅ፤ ጻድቁን ከኃጢአተኛ ጋር ትገድል ዘንድ፤ ጻድቁም እንደ ኃጢአተኛ ይሆን ዘንድ፤ እንደዚህ ያለው አድራጎት ከአንተ ይራቅ። የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ፍርድ አይፈርድምን?

26፤ እግዚአብሔርም። በሰዶም በከተማይቱ ውስጥ አምሳ ጻድቃን ባገኝ ስፍራውን ሁሉ ስለ እነርሱ እምራለሁ አለ።

27፤ አብርሃምም መለሰ አለም። እኔ አፈርና አመድ ስሆን ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ እነሆ አንድ ጊዜ ጀመርሁ፤

28፤ ከአምሳው ዳድቃን አምስት ቢጐድሉ ከተማይቱን ሁሉ በአምስቱ ምክንያት ታጠፋለህን? ከዚያ አርባ አምስት ባገኝ አላጠፋትም አለ።

29፤ ደግሞም ተናገረው፥ እንዲህም አለ። ምናልባት ከዚያ አርባ ቢገኙሳ? እርሱም። ለአርባው ስል አላደርገውም አለ።

30፤ እርሱም። ጌታዬ አይቆጣ እኔም እናገራለሁ ምናልባት ከዚያ ሠላሳ ቢገኙሳ? አለ። እርሱም ከዚያ ሰላሳ ባገኝ አላጠፋም አለ።

31፤ ደግሞም። እነሆ፥ ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ አንድ ጊዜ ጀመርሁ፤ ምናልባት ከዚያ ሆኖ ቢገኙሳ? አለ። እርሱም። ከዚያ ሆኖ ቢገኙ ስለ ሆኖው አላደርገውም አለ።

32፤ እርሱም። እኔ ደግሞ አንድ ጊዜ ብቻ ብናገር ጌታዬ አይቆጣ፤ ምናልባት ከዚያ አሥር ቢገኙሳ? አለ። እርሱም። ስለ አሥሩ አላጠፋትም አለ።

33፤ እግዚአብሔርም ከአብርሃም ጋር ንግግሩን በጨረሰ ጊዜ ሄደ፤ አብርሃምም ወደ ስፍራው ተመለሰ። a

ምዕራፍ 19።

1፤ ሁለቱም መላእክት በመሸ ጊዜ ወደ ሰዶም ገቡ፤ ሎጥም በሰዶም በር ተቀምጦ ነበር። ሎጥም ባያቸው ጊዜ ሊቀበላቸው ተነሣ፤ ፊቱንም ደፍቶ ወደ ምድር ሰገደ፥ አላቸውም።

2፤ ጌቶቹ ሆይ፥ ወደ ባሪያችሁ ቤት አቅኑ፥ ከዚያም እደሩ፥ እግራችሁንም ታጠቡ፤ ነገ ማልዳችሁም መንገዳችሁን ትሄዳላችሁ። እነርሱም። በአደባባዩ እናድራለን እንጂ፥ አይሆንም አሉት።

3፤ እጅግም ዘበዘባቸው፤ ወደ እርሱም አቅኑ፥ ወደ ቤቱም ገቡ፤ ማዕድ አቀረበላቸው፥ ቂጣንም ጋገረ እነርሱም በሉ።

4፤ ገናም ሳይተኙ የዚያች ከተማ የሰዶም ሰዎች፥ ከብላቴናው ጀምሮ እስከ ሸማግሌው ድረስ በየስፍራው ያለው ሕዝብ ሁሉ፥ ቤቱን ከበቡት።

5፤ ሎጥንም ጠርተው እንዲህ አሉት። በዚህ ሌሊት ወደ ቤትህ የገቡት ሰዎች ወዴት ናቸው? እናውቃቸው ዘንድ ወደ እኛ አውጣቸው።

6፤ ሎጥም ወደ እነርሱ ወደ ደጅ ወጣ መዝጊያውንም በኋላው ዘጋው፤

7፤ እንዲህም አለ። ወንድሞቼ ሆይ፥ ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ፤

8፤ እነሆ፥ ወንድን ያላወቁ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉኝ፤ እነርሱን ላውጣላችሁ፥ እንደ ወደዳችሁም አድርጓቸው፤ በእነዚህ ሰዎች ብቻ ምንም አታድርጉ፥ እነርሱ በጣራዬ ጥላ ሥር ገብተዋልና።

9፤ እነርሱም። ወዲያ ሂድ አሉት። ደግሞም እንዲህ አሉ። ይህ ሰው በእንግዲነት ለመኖር መጣ፥ ፍርዱንም ይፈርድ ዘንድ ይፈልጋል፤ አሁን በአንተ ከእነርሱ ይልቅ ክፉ እናደርግብሃለን። ሎጥንም እጅግ ተጋሩት፥ የደጃንም መዝጊያ ለመሰበር ቀረቡ።

10፤ ሁለቱም ሰዎች እጃቸውን ዘርግተው ሎጥን ወደ እነርሱ ዘንድ ወደ ቤት አገቡት መዝጊያውንም ዘጉት።

11፤ በቤቱ ደጃፍ የነበሩትንም ሰዎች ከታናሻቸው ጀምሮ እስከ ታለቃቸው ድረስ አሳወሩአቸው፤ ደጃፉንም ለማግኘት ሲፈልጉ ደከሙ።

12፤ ሁለቱም ሰዎች ሎጥን አሉት። ከዚህ ሌላ ማን አለህ? አማችም ቢሆን ወንድ ልጅም ቢሆን ወይም ሴት ልጅ ብትሆን በከተማይቱ ያለህን ሁሉ ከዚህ ስፍራ አስወጣቸው፤

13፤ እኛ ይህን ስፍራ እናጠፋለንና፤ ጩኸታቸው በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ሆኖአልና፤ እናጠፋውም ዘንድ እግዚአብሔር ሰድዶናል።

14፤ ሎጥም ወጣ፤ ልጆቹን ለሚያገቡት ለአማችቸውም ነገራቸው፤ አላቸውም። ተነሡ፤ ከዚህ ስፍራ ውጡ፤ እግዚአብሔር ይህችን ከተማ ያጠፋልና። ለአማችቹ ግን የሚያፈገባቸው መሰላቸው።

15፤ ጎህም በቀደደ ጊዜ መላእክት ሎጥን። ተነሣ፤ ሚስትህንና ከዚህ ያሉትን ሁለቱን ሴቶች ልጆችህን ውሰድ፤ በከተማይቱ ኃጢአት እንዳትጠፋ እያሉ ያስቸጥሉት ነበር።

16፤ እርሱም በዘገየ ጊዜ እግዚአብሔር ስላዘነለት እነዚያ ሰዎች የእርሱን እጅ የሚሰቱንም እጅ የሁለቱን የሴቶች ልጆቹንም እጅ ይዘው አወጡትና በከተማይቱ ውጭ አስቀመጡት።

17፤ ወደ ሜዳም ካወጡአቸው በኋላ እንዲህ አለው። ራሱን አድን፤ ወደ ኋላህ አትይ፤ በዚህም ዙሪያ ሁሉ አትቁም እንዳትጠፋም ወደ ተራራው ሸሽተህ አምልጥ።

18፤ ሎጥም፤ አላቸው። ጌቶቼ ሆይ፤ እንዲህስ አይሁን፤

19፤ እነሆ ባሪያህ በፊትህ ሞገስን አግኝቶአል፤ ነፍሴን ለማዳን ያደረግህልኝን ምሕረትህንም አብዝተሃል፤ ከፉ እንዳያገኘኝና እንዳልሞት ወደ ተራራ ሸሽቼ አመልጥ ዘንድ አልችልም፤

20፤ እነሆ ይህች ከተማ ወደ እርስዋ ሸሽቶ ለማምለጥ ቅርብ ናት፤ እርስዋም ትንሽ ናት፤ ነፍሴን ለማዳን ወደ እርስዋ ሸሽቼ ላምልጥ፤ እርስዋ ትንሽ ከተማ አይደለችምን?

21፤ እርሱም አለው። የተናገርሃትን ከተማ እንዳላጠፋት እነሆ በዚህ ነገር የለመንኸኝን ተቀብዬሃለሁ፤

22፤ በቶሎ ወደዚያ ሸሽተህ አምልጥ፤ ወደዚያ እስክትደርስ ድረስ ምንም አደርግ ዘንድ አልችልምና። ስለዚህም የዚያች ከተማ ስም ዞዓር ተባለ።

23፤ ሎጥ ወደ ዞዓር በገባ ጊዜ ፀሐይ በምድር ላይ ወጣች።

24፤ እግዚአብሔርም በሰዶምና በገሞራ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ እሳትና ዲን አዘነበ፤

25፤ እነዚያንም ከተሞች፤ በዙሪያቸው ያለውንም ሁሉ፤ በከተሞቹም የሚኖሩትን ሁሉ፤ የምድሩንም ቡቃያ ሁሉ ገለበጠ።

26፤ የሎጥም ሚስት ወደ ኋላዋ ተመለከተች፤ የጨው ሐውልትም ሆነች።

27፤ አብርሃምም በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ወደ ነበረበት ስፍራ ለመሄድ ማልዶ ተነሣ፤

28፤ ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ በዚያች አገር ወዳለውም ምድር ሁሉ ተመለከተ፤ እነሆም የአገሪቱ ጢስ እንደ እቶን ጢስ ሲነሣ አየ።

29፤ እግዚአብሔርም እነዚያን የአገር ከተሞች ባጠፋ ጊዜ አብርሃምን አሰበው፤ ሎጥ ተቀምጦበት የነበረውንም ከተማ ባጠፋ ጊዜ ከዚያ ጥፋት መካከል ሎጥን አወጣው።

30፤ ሎጥም ከዞግር ወጣ፤ በዞግር ይቀመጥ ዘንድ ስለ ፈራም ከሁለቱ ሴቶች ልጆቹ ጋር በተራራ ተቀመጠ፤ በዋሻም ከሁለቱ ሴቶች ልጆቹ ጋር ተቀመጠ።

31፤ ታላቂቱም ታናሺቱን አለቻት። አባታችን ሽመገለ፤ በምድርም ሁሉ እንዳለው ልማድ ሊገናኘን የሚችል ሰው ከምድር ላይ የለም፤

32፤ ነዩ አባታችንንም የወይን ጠጅ እናጠጣውና ከእርሱ ጋር እንተኛ፤ ከአባታችንም ዘር እናስቀር።

33፤ በዚያችም ሌሊት አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ታላቂቱም ገባች፤ ከአባትዋም ጋር ተኛች፤ እርሱም ስትተኛና ስትነሣ አላወቀም።

34፤ በነጋውም ታላቂቱ ታናሺቱን አለቻት። እነሆ ትናንት ከአባቴ ጋር ተኛሁ፤ ዛሬ ሌሊት ደግሞ የወይን ጠጅ እናጠጣው እንቺም ግቢና ከእርሱ ጋር ተኚ፤ ከአባታችንም ዘር እናስቀር።

35፤ አባታቸውንም በዚያች ሌሊት ደግሞ የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ታናሺቱም ገብታ ከእርሱ ጋር ተኛች፤ እርሱም ስትተኛና ስትነሣ አላወቀም።

36፤ የሎጥም ሁለቱ ሴቶች ልጆች ከአባታቸው ፀነሱ።

37፤ ታላቂቱም ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም ሞዓብ ብላ ጠራችው፤ እርሱም እስከ ዛሬ የሞዓባውያን አባት ነው።

38፤ ታናሺቱም ደግሞ ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም። የወገኔ ልጅ ስትል አሞን ብላ ጠራችው፤ እርሱም እስከ ዛሬ የአሞናውያን አባት ነው።

ምዕራፍ 20።

1፤ አብርሃምም ከዚያ ተነሥቶ ወደ አዜብ ምድር ሄደ፤ በቃዴስና በሱር መካከልም ተቀመጠ፤ በጌራራም በእንግድነት ተቀመጠ።

2፤ አብርሃምም ሚስቱን ሣራን። እኅቴ ናት አለ፤ የጌራራ ንጉሥ አቢሜሌክም ላከና ሣራን ወሰዳት።

3፤ እግዚአብሔርም ሌሊት በሕልም ወደ አቢሜሌክ መጣ፤ እንዲህም አለው። እነሆ፤ አንተ ስለ ወሰድሃት ሴት ምውት ነህ፤ እርስዋ ባለ ባል ናትና።

4፤ አቢሜሌክ ግን አልቀረባትም ነበር፤ እንዲህም አለ። አቤቱ፤ ጻድቁን ሕዝብ ደግሞ ታጠፋለህን?

5፤ እኅቴ ናት ያለኝ እርሱ አይደለምን? እርስዋም ደግሞ ራስዋ። ወንድሜ ነው አለች፤ በልቤ ቅንነትና በእጄ ንጹሕነት ይህንን አደረግሁ።

6፤ እግዚአብሔርም በሕልም አለው። ይህን በልብህ ቅንነት እንዳደረግህ እኔ አወቅሁ፤ እኔም ደግሞ በፊቴ ኃጢአትን እንዳትሠራ ከለከልሁህ፤ ስለዚህም ትነካት ዘንድ አልተውሁም።

7፤ አሁንም የሰውዬውን ሚስት መልስ፤ ነቢይ ነውና፤ ስለ አንተም ይጻፈያል፤ ትድናለህም። ባትመልሳት ግን አንተ እንድትሞት ለአንተ የሆነውም ሁሉ እንዲሞት በእርግጥ አወቅ።

8፤ አቢሜሌክም በነገታው ማለደ፤ ባሪያዎቹንም ሁሉ ጠራ፤ ይህንንም ነገር ሁሉ በጆሮአቸው ተናገረ፤ ሰዎቹም እጅግ ፈሩ።

9፤ አቢሜሌክም አብርሃምን ጠርቶ አለው። ይህ ያደረግህብን ምንድር ነው? ምንስ ክፉ ሠራሁብህ? በእኔና በመንግሥቴ ላይ ትልቅ ኃጢአት አውርደሃልና፤ የማይገባ ሥራ በእኔ ሠራህብኝ።

10፤ አቢሜሌክም አብርሃምን አለው። ይህን ማድረግህ ምን አይተህ ነው?

11፤ አብርሃምም አለ። በዚህ ስፍራ እግዚአብሔርን መፍራት በእውነት እንደሌለ፣ ለሚስቴም ሲሉ እንደሚገድሉኝ ስላሰብሁ ነው።

12፤ እርስዎም ደግሞ በእውነት እኅቴ ናት፤ የእኛ ልጅ አይደለችም እንጂ የአባቴ ልጅ ናት፤ ለእኔም ሚስት ሆነች።

13፤ እግዚአብሔርም ከአባቴ ቤት ባወጣኝ ጊዜ አልኋት። በገባንበት አገር ሁሉ ለእኔ የምታደርገው ወርታ ይህ ነው። ወንድሜ ነው ብለሽ ስለ እኔ ተናገረ።

14፤ አቢሜሌክም በጎችንና ላሞችን ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎችን አመጣ፣ ለአብርሃምም ሰጠው፣ ሚስቴን ሣራንም መለሰለት።

15፤ አቢሜሌክም። እነሆ፣ ምድሬ በፊትህ ናት፤ በወደድኸው ተቀመጥ አለ።

16፤ ሣራንም አላት። እነሆ፣ ለወንድምሽ ሺህ ሚዛን ብር ሰጠሁት፤ ያም እነሆ ከአንቺ ጋር ባሉት ሁሉ ፊት የዓይኖች መሸፈኛ ይሁንሽ፤ ጽድቅሽ ለሰዎች ሁሉ ተገልጦአልና።

17፤ አብርሃምም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ እግዚአብሔርም አቢሜሌክን ሚስቴንም ባሪያዎቹንም ፈወሳቸው፣ እነርሱም ወለዱ።

18፤ እግዚአብሔር በአብርሃም ሚስት በሣራ ምክንያት በአቢሜሌክ ቤት ማኅፀኖችን ሁሉ በፍጹም ዘግቶ ነበርና። a

ምዕራፍ 21።

1፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ሣራን አሰበ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ለሣራ አደረገላት።

2፤ ሣራም ፀነሰች፣ እግዚአብሔርም በተናገረው ወራት ለአብርሃም በእርጅናው ወንድ ልጅን ወለደችለት።

3፤ አብርሃምም የተወለደለትን ሣራ የወለደችለትን የልጁን ስም ይስሐቅ ብሎ ጠራው።

4፤ አብርሃምም ልጁን ይስሐቅን እግዚአብሔር እንዳዘዘው በስምንተኛ ቀን ገረዘው።

5፤ አብርሃምም ልጁ ይስሐቅ በተወለደለት ጊዜ የመቶ ዓመት ዕድሜ ነበረ።

6፤ ሣራም። እግዚአብሔር ሳቅ አድርጎልኛል፤ ይህንንም የሚሰማ ሁሉ በእኔ ምክንያት ይስቃል አለች።

7፤ ደግሞም። ሣራ ልጆችን እንድታጠባ ለአብርሃም ማን በነገረው? በእርጅናው ልጅን ወልጄለታለሁና አለች።

8፤ ሕፃኑም አደገ፣ ጡትንም ከመጥባት ተቋረጠ፤ አብርሃምም ይስሐቅን ጡት ባስጣለበት ቀን ትልቅ ግብዣን አደረገ።

9፤ ሣራም ግብፃዊቱ አጋር ለአብርሃም የወለደችለትን ልጅ ሲስቅ አየችው።

10፤ አብርሃምንም። ይህችን ባሪያ ከነልጅዋ አሳድድ፤ የዚህች ባሪያ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አይወርስምና አለችው።

11፤ ይህም ነገር በአብርሃም ዘንድ ስለ ልጁ እጅግ ችግር ሆነበት።

12፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። ስለ ባሪያህና ስለ ብላቴናው አትዘን፤ ሣራም የምትነግርህን ቃል ሁሉ ስማ፤ በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃልና።

13፤ የባሪያይቱን ልጅ ደግሞ ሕዝብ አደርገዋለሁ። ዘርህ ነውና።

14፤ አብርሃምም ማልዶ ተነሣ፤ እንጀራንም ወሰደ፤ የውኃ አቁማዳንም ለአጋር በትከሻዋ አሸከማት፤ ብላቴናውንም ሰጥቶ አስወጣት፤ እርስዋም ሄደች በቤርሳሴህም ምድረ በዳ ተቅበዘበዘች።

15፤ ውኃውም ከአቁማዳው አለቀ፤ ብላቴናውንም ከአንድ ቍጥቋጥ በታች ጣለችው፤

16፤ እርስዋም ሄደች። ብላቴናው ሲሞት አልየው ብላ ቀስት ተወርውሮ የሚደርስበትን ያህል ርቃ በአንጻሩ ተቀመጠች። ፊት ለፊትም ተቀመጠች፤ ቃልዋንም አሰምታ አለቀሰች።

17፤ እግዚአብሔርም የብላቴናውን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ከሰማይ አጋርን እንዲህ ሲል ጠራት። አጋር ሆይ፤ ምን ሆንሽ? እግዚአብሔር የብላቴናውን ድምፅ ባለበት ስፍራ ሰምቶአልና አትፍራ።

18፤ ተነሺ፤ ብላቴናውንም አንሺ፤ እጅሽንም በእርሱ አጽኚው፤ ትልቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና።

19፤ እግዚአብሔርም ዓይንዋን ከፈተላት፤ የውኃ ጉድጓድንም አየች፤ ሄዳም አቁማዳውን በውኃ ሞላች፤ ብላቴናውንም አጠጣች።

20፤ እግዚአብሔርም ከብላቴናው ጋር ነበረ፤ አደገም፤ በምድረ በዳም ተቀመጠ፤ ቀስተኛም ሆነ።

21፤ በፋራን ምድረ በዳም ተቀመጠ፤ እናቱም ከምድረ ግብፅ ሚስት ወሰደችለት።

22፤ በዚያም ዘመን አቢሜሌክ ከሙሽራው ወዳጅ ከአኮዘትና ከሠራዊቱ አለቃ ከፊኮል ጋር አብርሃምን አለው። በምታደርገው ሁሉ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው፤

23፤ አሁንም በእኔም በልጄም በልጅ ልጄም ክፉ እንዳታደርግብኝ በእግዚአብሔር ማልልኝ፤ ነገር ግን ለአንተ ቸርነትን እንዳደረግሁ አንተም ለእኔ ለተቀመጥህባትም ምድር ቸርነትን ታደርጋለህ።

24፤ አብርሃምም። እኔ እምላለሁ አለ።

25፤ አቢሜሌክንም ባሪያዎቹ በነጠቁት በውኃ ጉድጓድ ምክንያት አብርሃም ወቀሰው።

26፤ አቢሜሌክም አለ። ይህን ነገር ያደረገውን አላወቅሁም፤ አንተም ደግሞ ምንም አልነገርኸኝም፤ እኔም ከዛሬ በቀር አልሰማሁም።

27፤ አብርሃምም በጎችንና ላሞችን አምጥቶ ለአቢሜሌክ ሰጠው፤ ሁለቱም ቃል ኪዳን አደረጉ።

28፤ አብርሃምም ሰባት ቄቦች በጎችን ለብቻቸው አቆመ።

29፤ አቢሜሌክም አብርሃምን። ለብቻቸው ያቆምሃቸው እነዚህ ሰባት ቄቦች በጎች ምንድር ናቸው? አለው።

30፤ እርሱም። እኔ ይህችን የውኃ ጉድጓድ እንደቆፈርሁ ምስክር ይሆንልኝ ዘንድ እነዚህን ሰባት ቁጥች በጎች ከእጄ ትወስዳለህ አለው።

31፤ ስለዚህ የዚያን ስፍራ ስም ቤርሳቤህ ብሎ ጠራው፤ ከዚያ ሁለቱ ተማምለዋልና።

32፤ በቤርሳቤህም ቃል ኪዳንን አደረጉ። አቢሜሌክና የሙሽራው ወዳጅ አኮዘት የሠራዊቱ አለቃ ፊኮልም ተነሥተው ወደ ፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ።

33፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ የተምር ዛፍን ተከለ፤ በዚያም የዘላለሙን አምላክ የእግዚአብሔርን ስም ጠራ።

34፤ አብርሃምም በፍልስጥኤም ምድር ብዙ ቀን እንግዳ ሆኖ ተቀመጠ።

ምዕራፍ 22።

1፤ ከእነዚህም ነገሮች በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው። እንዲህም አለው። አብርሃም ሆይ። አብርሃምም። እነሆ፤ አለሁ አለ።

2፤ የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞሪያም ምድር ሂድ፤ እኔም በምነግርህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው አለ።

3፤ አብርሃምም በማለዳ ተነሥቶ አህያውን ጫነ፤ ሁለቱንም ሎሌዎቹንና ልጁን ይስሐቅን ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ እንጨትንም ለመሥዋዕት ሰነጠቀ፤ ተነሥቶም እግዚአብሔር ወዳለው ቦታ ሄደ።

4፤ በሦስተኛውም ቀን አብርሃም ዓይኑን አነሣና ቦታውን ከሩቅ አየ።

5፤ አብርሃምም ሎሌዎቹን አላቸው። አህያውን ይዛችሁ ከዚህ ቆዩ፤ እኔና ልጄ ወደዚያ ሄደን እንሰግዳለን፤ ወደ እናንተም እንመለሳለን።

6፤ አብርሃምም የመሥዋዕቱን እንጨት አንሥቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው፤ እርሱም እሳቱንና ቢላዋውን በእጁ ያዘ፤ ሁለቱም አብረው ሄዱ።

7፤ ይስሐቅም አባቱን አብርሃምን ተናገረው። አባቴ ሆይ አለ። እርሱም። እነሆኝ፤ ልጄ አለው። እሳቱና እንጨቱ ይኸው አለ፤ የመሥዋዕቱ በግ ግን ወዴት ነው? አለ።

8፤ አብርሃምም። ልጄ ሆይ፤ የመሥዋዕቱን በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል አለው፤ ሁለቱም አብረው ሄዱ።

9፤ እግዚአብሔር ወዳለውም ቦታ ደረሱ፤ አብርሃምም በዚያ መሠዊያውን ሠራ፤ እንጨትንም ረበረበ፤ ልጁን ይስሐቅንም አስሮ በመሠዊያው በእንጨቱ ላይ አጋደመው።

10፤ አብርሃምም እጁን ዘረጋ፤ ልጁንም ያርድ ዘንድ ቢላዋ አነሣ።

11፤ የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ጠራና። አብርሃም አብርሃም አለው፤

12፤ እርሱም። እነሆኝ አለ። እርሱም። በብላቴናው ላይ እጅህን አትዘርጋ፤ አንዳችም አታድርግበት፤ አንድ ልጅህን ለእኔ አልከለከልህምና እግዚአብሔርን የምትፈራ እንደ ሆነህ አሁን አውቄአለሁ አለ።

13፤ አብርሃምም ዓይኑን አነሣ፤ በኋላውም እነሆ አንድ በግ በዱር ውስጥ ቀንዶቹ በዕፀ ሳቤቅ ተይዞ አየ፤ አብርሃምም ሄደ በጉንም ወሰደው፤ በልጁም ፋንታ መሥዋዕት አድርጎ ሠዋው።

14፤ አብርሃምም ያንን ቦታ ያህዌ ይርክ ብሎ ጠራው፤ እስከ ዛሬም ድረስ በእግዚአብሔር ተራራ ይታያል ይባላል።

15፤ የእግዚአብሔር መልአክም አብርሃምን ከሰማይ ሁለተኛ ጊዜ ጠራው።

16፤ እንዲህም አለው። እግዚአብሔር። በራሴ ማልሁ ይላል፤ ይህን ነገር አድርገሃልና፤ አንድ ልጅህንም አልከለክልህምና

17፤ በእውነት በረከትን እባርክሃለሁ። ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብትና በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ አበዛዋለሁ፤ ዘርህም የጠላቶችን ደጅ ይወርሳል፤

18፤ የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ፤ ቃሌን ስምተሃልና።

19፤ አብርሃምም ወደ ብላቴኖቹ ተመለሰ፤ ተነሥተውም ወደ ቤርሳቤህ አብረው ሄዱ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ ተቀመጠ።

20፤ ይህም ከሆነ በኋላ ለአብርሃም እንዲህ ተብሎ ተነገረ። እነሆ፤ ሚልካ ደግሞ ለወንድምህ ለናኮር ልጆችን ወለደች፤

21፤ እነርሱም በኩሩ ዑፅ፤ ወንድሙ ቡዝ፤ የአራም አባት ቀሙኤል፤

22፤ ኮዛት፤ ሐዘ፤ ፊልዳሥ፤ የድላፍ፤ ባቱኤል ናቸው።

23፤ ባቱኤልም ርብቃን ወለደ፤ እነዚህን ስምንቱን ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር ወለደች።

24፤ ሬሕማ የሚሉአት ቁባቱ ደግሞ ጥባህን፤ ገአምን፤ ተሐሸን፤ ሞከሳን ወለደች። a

ምዕራፍ 23።

1፤ የሣራም ዕድሜ መቶ ሀያ ሰባት ዓመት ሆነ።

2፤ በቂርያትአርባቅም ሞተች፤ እርስዋም በከነዓን ምድር ያለች ኬብሮን ናት፤ አብርሃምም ለሣራ ሊያዝንላትና ሊያለቅስላት ተነሣ።

3፤ አብርሃምም ከፊሳው አጠገብ ተነሣ።

4፤ ለኬጢ ልጆችም እንዲህ ሲል ተናገረ። እኔ በእናንተ ዘንድ ስደተኛና መጻተኛ ነኝ፤ በእናንተ ዘንድ የመቃብር ርስት ስጡኝ፤ ሬሳዬንም ከፊቱ ልቅበር።

5፤ የኬጢ ልጆችም ለአብርሃም መለሱ፤ አሉትም።

6፤ ጌታ ሆይ፤ ስማን፤ አንተ በእኛ መካከል ከእግዚአብሔር አለቃ ነህ፤ ከመቃብር ስፍራችን በመልካሙ ቦታ ሬሳህን ቅበር፤ ሬሳህን ትቀብር ዘንድ ከእኛ መቃብሩን የሚከለክልህ የለም።

7፤ አብርሃምም ተነሣ፤ ለምድሩ ሕዝብም፤ ለኬጢ ልጆች፤ ሰገደ።

8፤ እንዲህም አላቸው። ሬሳዬን ከፊቱ እንድቀብር ከወደዳችሁስ ስሙኝ፤ ከሰዓር ልጅ ከኤፍሮንም ለምኑልኝ፤

9፤ በእርሻው ዳር ያለችውን ድርብ ክፍል ያላትን ዋሻውን በሙሉ ዋጋ በመካከላችሁ ይስጠኝ፤ መቃብሩ የእኔ ርስት እንዲሆን።

10፤ ኤፍሮንም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር፤ የኬጢ ሰው ኤፍሮንም የኬጢ ልጆችና ወደ ከተማ የሚገቡ ሁሉ ሲሰሙ ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሰለት።

11፤ አይደለም፤ ጌታዬ፤ ስማኝ፤ እርሻውን ሰጥቼሃለሁ በእርሱም ዳር ያለውን ዋሻ ሰጥቼሃለሁ፤ በወገኔ ልጆች ፊት ሰጥቼሃለሁ፤ ሬሳህን ቅበር።

12፤ አብርሃምም በአገሩ ሰዎች ፊት ሰገደ፤

13፤ የአገሩ ሰዎችም ሲሰሙ ለኤፍሮን እንዲህ ሲል ተናገረ። ነገሪን ትሰማ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ የእርሻውን ዋጋ እሰጥሃለሁ፤ አንተም ከእኔ ዘንድ ውሰድ፤ ሬሳዬንም በዚያ እቀብራለሁ።

14፤ ኤፍሮንም ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሰለት።

15፤ ጌታዬ ሆይ፤ እኔን ስማኝ፤ የአራት መቶ ሰቅል ዋጋ ምድር በእኔና በአንተ መካከል ምንድር ነው? ሬሳህንም ቅበር።

16፤ አብርሃምም የኤፍሮንን ነገር ሰማ፤ አብርሃምም በኬጢ ልጆች ፊት የነገረውን አራት መቶ ሰቅል መዝኖ ለኤፍሮን ሰጠው፤ ብሩም ለመሸጫ ለመለወጫ የሚተላለፍ ነበረ።

17፤ በመምሬ ፊት ያለው ባለድርብ ክፍል የሆነው የኤፍሮን እርሻ ለአብርሃም ጻፍ፤

18፤ እርሻው በእርሱም ያለው ዋሻው፤ በእርሻውም ውስጥ በዙሪያውም ያለው እንጨት ሁሉ በኬጢ ልጆችና በከተማይቱ በር በሚገቡ ሁሉ ፊት ለአብርሃም ርስቱ ሆነ።

19፤ ከዚህም በኋላ ኬብሮን በምትባል በመምሬ ፊት በከነዓን ምድር ባለው እርሻ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ አብርሃም ሚስቱን ሣራን ቀበረ።

20፤ እርሻውና በእርሱ ያለው ዋሻው በኬጢ ልጆች ዘንድ ለአብርሃም የመቃብር ርስት ሆኖ ጻፍ።

ምዕራፍ 24።

1፤ አብርሃምም ሸመገለ በዘመኑም አረጀ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን በሥራው ሁሉ ባረከው።

2፤ አብርሃምም ሎሌውን የቤቱን ሸማግሌ የከብቱን ሁሉ አዛዥ አለው።

3፤ እጅህን ከጭኔ በታች አድርግ፤ እኔም አብሬ ከምኖራቸው ከከነዓን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስት እንዳትወስድለት በሰማይና በምድር አምላክ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ፤

4፤ ነገር ግን ወደ አገሪና ወደ ተወላጆቼ ትሄዳለህ፤ ለልጄ ለይስሐቅም ሚስትን ትወስድለታለህ።

5፤ ሎሌውም። ሴቲቱ ምናልባት ወደዚህ አገር ከእኔ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደ ሆነ ልጅህን ወደ ወጣህበት አገር ልመልሰውን? አለው።

6፤ አብርሃምም አለው። ልጄን ወደዚያ እንዳትመልስ ተጠንቀቅ፤

7፤ ከአባቴ ቤት ከተወለድሁባት ምድርም ያወጣኝ። ይህችንም ምድር እስጥሃለሁ ብሎ የነገረኝና የማለልኝ የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር፤ እርሱ መልአኩን በፊትህ ይሰድዳል፤ ከዚያም ለልጄ ሚስትን ትወስዳለህ።

8፤ ሴቲቱም ከአንተ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደ ሆነ ከዚህ ካቀረብሁህ መሐላ ንጹሕ ነህ፤ ልጄን ግን ወደዚያ አትመልሰው።

9፤ ሎሌውም ከጌታው ከአብርሃም ጭን ቢታች እጁን አደረገ ስለዚህም ነገር ማለለት።

10፤ ሎሌውም ከጌታው ግመሎች መካከል አሥር ግመሎችን ወስዶ፤ ከጌታውም ዕቃ መልካም መልካሙን ይዞ ተነሣ፤ ተነሥቶም ወደ መስጴጦምያ ወደ ናኮር ከተማ ሄደ።

11፤ ሲመሽም ሴቶች ውኃ ሊቀዱ በሚወጡበት ጊዜ ከከተማይቱ ውጪ በውኃው ጉድጓድ አጠገብ ግመሎቹን አስበረከከ።

12፤ እንዲህም አለ። የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ እለምንሃለሁ፤ መንገዴን ዛሬ በፊቴ አቅናልኝ፤ ለጌታዬም ለአብርሃም ምሕረትን አድርግ።

13፤ እነሆ፤ በዚህ የውኃ ምንጭ አጠገብ እኔ ቆሜአለሁ፤ የዚህችም ከተማ ሴቶች ልጆች ውኃውን ሊቀዱ ይመጣሉ፤

14፤ ውኃ እጠጣ ዘንድ እንስራሽን አዘንብዬ የምላት እርስዎም። አንተ ጠጣ፤ ግመሎችህን ደግሞ አጠጣለሁ የምትለኝ ቆንጆ፤ እርስዎ ለባሪያህ ለይስሐቅ ያዘጋጀሃት ትሁን፤ በዚህም ለጌታዬ ምሕረትን እንዳደረግህ አውቃለሁ።

15፤ ይህን መናገሩንም ሳይፈጽም እነሆ፤ ሚልካ የወለደችው የባቱኤል ልጅ ርብቃ እንስራዋን በጫንቃዋ ተሸክማ ወጣች፤ ሚልካም የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ናት።

16፤ ብላቴናይቱም መልክዋ እጅግ ያማረ፤ ወንድ የማያውቃት ድንግልም ነበረች፤ ወደ ምንጭም ወረደች እንስራዋንም ሞላች፤ ተመልሳም ወጣች።

17፤ ሎሌውም ሊገናኛት ሮጠና። ከእንስራሽ ጥቂት ውኃ ታጠጨኝ ዘንድ እለምንሻለሁ አላት።

18፤ እርስዎም። ጌታዬ ሆይ፤ ጠጣ አለችው፤ ፈጥናም እንስራዋን በእጅዋ አውርዳ አጠጣችው።

19፤ እርሱንም ካጠጣች በኋላ። ለግመሎችህ ደግሞ ሁሉም እስኪረኩ ድረስ ውኃ እቀዳለሁ አላች።

20፤ ፈጥናም ውኃውን ከእንስራዋ በማጠጫው ውስጥ ገለበጠችው፤ ደግሞም ልትቀዳ ወደ ጉድጓዱ ሮጠች፤ ለግመሎቹም ሁሉ ውኃ ቀዳች።

21፤ ሰውየውም ትክ ብሎ ይመለከታት ነበር፤ እግዚአብሔር መንገዱን አቅንቶለት እንደ ሆነ ወይም እንዳልሆነ ለማወቅም ዝም አለ።

22፤ ግመሎቹም ከጠጡ በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ሰውየው ግማሽ ሰቅል የሚመዘን የወርቅ ቀለበት፤ ለእጆቹም አሥር ሰቅል የሚመዘን ጥንድ የወርቅ አምባር አወጣ፤

23፤ እንዲህም አላት። አንቺ የማን ልጅ ነሽ? እስኪ ንገራኝ፤ በአባትሽ ቤት የምናድርበት ስፍራ ይገኛልን?

24፤ አለችውም። እኔ ሚልካ ለናኮር የወለደችው የባቱኤል ልጅ ነኝ።

25፤ በእኛ ዘንድ ገለባና ገፈራ የሚበቃ ያህል አለ። ለማደራያም ደግሞ ስፍራ አለን።

26፤ ሰውየውም አጎነበሰ፤ ለእግዚአብሔርም ሰገደ ።

27፤ እንዲህም አለ። ቸርነቱንና እውነቱን ከጌታዬ ያላራቀ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤ እኔ በመንገድ ሳለሁ እግዚአብሔር ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት መራኝ።

28፤ ብላቴናይቱም ሮጠች፤ ለእናትዋም ቤት ይህን ነገር ሁሉ ተናገረች።

29፤ ለርብቃም ላባ የተባለ ወንድም ነበራት፤ ላባም ወደ ውጪ ወደ ውኃው ምንጭ ወደ ሰውየው ሮጠ።

30፤ ቀለበቱንና አምባሮቹን በእኅቱ እጅ ባየ ጊዜ፤ የእኅቱን የርብቃንም ነገር። ያ ሰው እንዲህ አለኝ ያለችውን በሰማ ጊዜ፤ እርሱ ወደዚያ ሰው መጣ፤ እነሆም፤ በውኃው ምንጭ አጠገብ ከግመሎቹ ዘንድ ቆሞ ነበር።

31፤ እርሱም አለው። አንተ የእግዚአብሔር ቡሩክ፤ ግባ፤ ስለምን አንተ በውጪ ቆመሃል? እኔም ቤቱን ለግመሎችህም ስፍራ አዘጋጅቼአለሁ።

32፤ ሰውየውም ወደ ቤት ገባ፤ ግመሎቹንም አራገፈ፤ ገለባና ገፈራም ለግመሎቹ አቀረበ፤ እግሩን ይታጠብ ዘንድ፤ ከእርሱም ጋር ላሉት ሰዎች እግር ውኃ አቀረበ።

33፤ ሙብልንም በፊቱ አቀረበለት፤ እርሱ ግን። ነገሬን እስክናገር ድረስ አልበላም አለ። እርሱም። ተናገር አለው።

34፤ እርሱም አለ። እኔ የአብርሃም ሎሌ ነኝ።

35፤ እግዚአብሔርም ጌታዬን እጅግ ባረከው፤ አገነነውም፤ በጎችንና ላሞችን፤ ብርንም፤ ወርቅንም፤ ወንዶች ባሪያዎችንና ሴቶች ባሪያዎችን፤ ግመሎችንም አህዮችንም ሰጠው።

36፤ ሣራም የጌታዬ ሚስት በእርጅናው ለጌታዬ ወንድ ልጅን ወለደች፤ የነበረውንም ሁሉ ሰጠው።

37፤ ጌታዬም እንዲህ ሲል አማለኝ። እኔ ካለሁበት አገር ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስትን አትውሰድ

38፤ ነገር ግን ወደ አባቴ ቤት ወደ ወገኔም ሂድ፤ ለልጄም ሚስትን ውሰድለት።

39፤ ጌታዬንም። ሴቲቱ ምናልባት ባትከተለኝላ? አልሁት።

40፤ እርሱም አለኝ። አካሄዴን በፊቱ ያደረግሁለት እግዚአብሔር መልአኩን ከአንተ ጋር ይልካል፤ መንገድህንም ያቀናል። ለልጄም ከወገኖቼ ከአባቴም ቤት ሚስትን ትወስዳለህ፤

41፤ የዚያን ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሕ ነህ፤ ወደ ዘመዶቼ ሄደህ እነርሱ ባይሰጡህ ካማልሁህ መሐላ ንጹሕ ትሆናለህ።

42፤ ዛሬም ወደ ውኃው ምንጭ መጣሁ፤ እንዲህም አልሁ። የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ዛሬ የምሄድበትን መንገዴን ብታቀናልኝ፤

43፤ እነሆ፤ እኔ በውኃው ምንጭ ላይ ቆሜአለሁ፤ ውኃ ልትቀዳ ለምትመጣውም ቆንጆ። ጥቂት ውኃ ከእንስራሽ አጠጨኝ ስላት፤

44፤ እርስዎም። አንተ ጠጣ፤ ደግሞም ለግመሎችህ እቀዳለሁ የምትለኝ፤ እግዚአብሔር ለጌታዬ ልጅ ያዘጋጃት ሴት እርስዎ ትሁን።

45፤ እኔም የልቤን መናገር ገና ሳልፈጽም፤ እነሆ፤ ርብቃ እንስራዎን በትከሻዎ ተሸክማ ወጣች፤ ወደ ምንጭም ወርዳ ውኃ ቀዳች፤ እኔም። እስኪ አጠጪኝ አልኋት።

46፤ ፈጥናም እንስራዎን ከጫንቃዋ አወረደችና። አንተ ጠጣ፤ ግመሎችህንም ደግሞ አጠጣለሁ አለች፤ እኔም ጠጣሁ፤ ግመሎቼንም ደግሞ አጠጣች።

47፤ እኔም። አንቺ የማን ልጅ ነሽ? ብዬ ጠየቅኋት። እርስዎም። ሚልካ ለናኮር የወለደችለት የባቱኤል ልጅ ነኝ አለች፤ ቀለበትም አደረግሁላት፤ ለእጆችዎም አምባሮች አደረግሁላት።

48፤ በግምባሬም አጎነበሰሁ፤ ለእግዚአብሔርም ሰገድሁ፤ የጌታዬን የወንድሙን ልጅ ለልጁ እወስድ ዘንድ በቀና መንገድ የመራኝን የጌታዬን የአብርሃምን አምላክ እግዚአብሔርን አመሰግንሁ።

49፤ አሁንም ቸርነትና እውነት ለጌታዬ ትሠሩ እንደ ሆነ ንገሩኝ፤ ይህም ባይሆን ንገሩኝ፤ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ እል ዘንድ።

50፤ ላባና ባቱኤልም መለሱ እንዲህም አሉ። ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥቶአል ክፉም በጎም ልንመልስልህ አንችልም።

51፤ ርብቃ እንኋት በፊትህ ናት፤ ይዘሃት ሂድ፤ እግዚአብሔር እንደ ተናገረ ለጌታህም ልጅ ሚስት ትሁን።

52፤ የአብርሃምም ሎሌ ነገራቸውን በሰማ ጊዜ ወደ ምድር ወድቆ ለእግዚአብሔር ሰገደ።

53፤ ሎሌውም የብርና የወርቅ ጌጥ ልብስም አወጣ፤ ለርብቃም ሰጣት፤ የከበረ ስጦታንም ለወንድምዋና ለእናትዋ አቀረበ።

54፤ እርሱም ከእርሱም ጋር ያሉት በሉ ጠጡም፤ ከዚያም አደሩ፤ ማልደውም ተነሡና። ወደ ጌታዬ እሄድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው ።

55፤ ወንድምዋና እናትዋም። ብላቴናይቱ አንድ አሥር ቀን ያህል እንኳ ከእኛ ዘንድ ትቀመጥ፤ ከዚያም በኋላ ትሄዳለች አሉ።

56፤ እርሱም። እግዚአብሔር መንገዴን አቅንቶልኛልና አታዘግዩኝ፤ ወደ ጌታዬ እሄድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው።

57፤ እነርሱም። ብላቴናይቱን እንጥራና ከአፍዋ እንጠይቅ አሉ።

58፤ ርብቃንም ጠርተው። ከዚህ ሰው ጋር ትሄጃለሽን? አሉአት። እርስዎም። እሄዳለሁ አለች።

59፤ እኅታቸውንም ርብቃን ሞግዚትዋንም የአብርሃምን ሎሌና ሰዎቹንም አሰናብቱአቸው።

60፤ ርብቃንም መረቁአትና። አንቺ እኅታችን፤ እልፍ አእላፋት ሁኚ፤ ዘርሽም የጠላቶችን ደጅ ይውረስ አሉአት።

61፤ ርብቃም ተነሣች ደንገጥሮችዋም፤ በግመሎችም ላይ ተቀምጠው ያንን ሰው ተከተሉት፤ ሎሌውም ርብቃን ተቀብሎ ሄደ።

62፤ ይስሐቅም ብኤርላሃይሮኢ በሚሉአት ምንጭ መንገድ መጣ፤ በአዜብ ምድር ተቀምጦ ነበርና።

63፤ ይስሐቅም በመሸ ጊዜ በልቡ እያሰላሰለ ወደ ሜዳ ወጥቶ ነበር፤ ዓይኖቹንም አቀና፤ እነሆም ግመሎች ሲመጡ አየ።

64፤ ርብቃም ዓይኖቹን አቀናች፤ ይስሐቅንም አየች፤ ከግመልም ወረደች።

65፤ ሎሌውንም። ሊገናኘን በሜዳ የሚመጣ ይህ ሰው ማን ነው? አለችው። ሎሌውም። እርሱ ጌታዬ ነው አላት፤ እርስዎም መሸፈኛ ወስዳ ተከናክብች።

66፤ ሎሌውም ያደረገውን ነገር ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው።

67፤ ይስሐቅም ወደ እናቱ ወደ ሣራ ድንኳን አገባት፤ ርብቃንም ወሰዳት፤ ሚስትም ሆነችው፤ ወደዳትም፤ ይስሐቅም ከእናቱ ሞት ተጽናና። a

ምዕራፍ 25።

1፤ አብርሃምም ደግሞ ስምዋ ኬጡራ የተባላች ሚስት አገባ።

2፤ እርስዎም ዘምራንን፤ የቅሳንን፤ ሜዳንን፤ ምድያምን፤ የሰበቅን፤ ስዌሕን ወለደችለት።

3፤ የቅሳንንም ሳባንና ድዳንን ወለደ። የድዳንንም ልጆች አሦርያውያን፤ ለጡሳውያን፤ ለአማውያን ናቸው።

4፤ የምድያምም ልጆች ጌፌር፤ ዔፌር፤ ሄኖሳ፤ አቢዳዕ፤ ኤልዳዓ ናቸው። እነዚህ ሁሉ የኬጡራ ልጆች ናቸው።

5፤ አብርሃምም የነበረውን ሁሉ ለይስሐቅ ሰጠው፤

6፤ የአብርሃምም ለነበሩ ለቁባቶቹ ልጆች አብርሃም ስጦታን ሰጣቸው፤ እርሱም ገና በሕይወቱ ሳለ ከልጁ ከይስሐቅ ለይቶ ወደ ፀሐይ መውጫ ወደ ምሥራቅ አገር ሰደዳቸው።

7፤ አብርሃምም የኖረበት የዕድሜው ዓመታት እነዚህ ናቸው፤ መቶ ሰባ አምስት ዓመት ኖረ።

8፤ አብርሃምም ነፍሱን ሰጠ፤ በመልካም ሽምግልናም ሞተ፤ ሸመገለም፤ ብዙ ዘመንም ጠገበ፤ ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

9፤ ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤልም በመምሬ ፊት ለፊት ባለው በኬጢያዊ በሰዓር ልጅ በኤፍሮን እርሻ ላይ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ ቀበሩት ።

10፤ አብርሃም ከኬጢ ልጆች የገዛው እርሻ ይህ ነው፤ አብርሃምም ሚስቱ ሣራ ከዚያ ተቀበሩ።

11፤ አብርሃምም ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን ባረከው፤ ይስሐቅም ብኤርለሃይሮኢ ተብሎ በሚጠራው ምንጭ አጠገብ ኖረ።

12፤ የሣራ ባሪያ ግብፃዊቱ አጋር ለአብርሃም የወለደችው የአብርሃም ልጅ የእስማኤል ትውልድ ይህ ነው፤

13፤ የእስማኤልም የልጆቹ ስም በየስማቸውና በየትውልዳቸው እንዲህ ነው፤ የእስማኤል የበኩር ልጅ

14፤ ነባዮት፤ ቄዳር፤ ነብዳኤል፤ ሙብሳም፤ ማስማዕ፤

15፤ ዱማ፣ ማሣ፣ ኩዳን፣ ቴማን፣ ኢጡር፣ ናፌስ፣ ቄድማ።

16፤ የእስማኤል ልጆች እነዚህ ናቸው። ስማቸውም በየመንደራቸውና በየሰፈራቸው ይኸው ነው፤ በየወገናቸውም አሥራ ሁለት አለቆች ናቸው።

17፤ እስማኤልም የኖረበት የዕድሜው ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው፤ ነፍሱን ሰጠ ሞተም፤ ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

18፤ መኖሪያቸውም ከኤውላጥ አንሥቶ በግብፅ ፊት ለፊት እስከምትገኝ እስከ ሱር ድረስ ወደ አሦር በምትወስደው መንገድ ላይ ነበረ፤ እንዲህም በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ተቀመጠ።

19፤ የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ትውልድም ይህ ነው፤ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤

20፤ ይስሐቅም አርባ ዓመት ሲሆነው ርብቃን አገባ፤ እርሱምም በሁለት ወንዞች መካከል ያለ የሶርያዊው የባቱኤል ልጅና የሶርያዊው የላባ እጎት ናት።

21፤ ይስሐቅም ስለሚስቱ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፣ መካን ነበረችና፤ እግዚአብሔርም ተለመነው፣ ርብቃም ሚስቱ ፀነሰች።

22፤ ልጆችም በሆድዋ ውስጥ ይገፋፉ ነበር፤ እርሱምም። እንዲህ ከሆነ ይህ ለእኔ ምን ነው? አለች። ከእግዚአብሔርም ትጠይቅ ዘንድ ሄደች።

23፤ እግዚአብሔርም አላት። ሁለት ወገኖች በማጎፀንሽ ናቸው፣ ሁለቱም ሕዝብ ከሆድሽ ይከፈላሉ፤ ሕዝብም ከሕዝብ ይበረታል፤ ታላቁም ለታናሹ ይገዛል።

24፤ ትውልድ ዘንድ ዘመንዋ በተፈጸመ ጊዜም፣ እነሆ፣ በማጎፀንዋ መንታ ነበሩ።

25፤ በፊትም የወጣው ቀይ ነበረ፣ ሁለንተናውም ጠጉር ለብሶ ነበር፤ ስሙም ዔሳው ተባለ።

26፤ ከዚያም በኋላ ወንድሙ ወጣ፣ በእጁም የዔሳውን ተረከዝ ይዞ ነበር፤ ስሙም ያዕቆብ ተባለ። እርሱም ልጆችን በወለደቻቸው ጊዜ ይስሐቅ ስድሳ ዓመት ሆኖት ነበር።

27፤ ብላቴኖቹም አደጉ፤ ዔሳውም አደን የሚያውቅ የበረሃ ሰው ሆነ፤ ያዕቆብ ግን ጭምት ሰው ነበረ፣ በድንኳንም ይቀመጥ ነበር።

28፤ ይስሐቅም ዔሳውን ይወድ ነበር፣ ካደነው ይበላ ነበርና፤ ርብቃ ግን ያዕቆብን ትወድ ነበረች።

29፤ ያዕቆብም ወጥ ሠራ፤ ዔሳውም ደክሞ ከበረሃ ገባ፤

30፤ ዔሳውም ያዕቆብን። ከዚህ ከቀዩ ወጥ አብላኝ፣ እኔ እጅግ ደክሜአለሁና አለው፤ ስለዚህ ስሙ ኤዶም ተባለ።

31፤ ያዕቆብም። በመጀመሪያ ብኸርናህን ሸጥልኝ አለው።

32፤ ዔሳውም። እነሆ፣ እኔ ልሞት ነኝ፤ ይህች ብኸርና ለምን ናት? አለ ።

33፤ ያዕቆብም። እስኪ በመጀመሪያ ማልልኝ አለው። ማለለትም፤ ብኸርናውንም ሊያዕቆብ ሸጠ።

34፤ ያዕቆብም ለዔሳው እንጀራና የምስር ወጥ ሰጠው፤ በላ፤ ጠጣ፤ ተነሥቶም ሄደ፤ እንዲሁም ዔሳው ብኩርናውን አቃላላት።

ምዕራፍ 26።

1፤ በምድርም ቀድሞ በአብርሃም ዘመን ከሆነው ራብ በላይ ራብ ሆነ፤ ይስሐቅም ወደ ፍልስጥኤም ንጉሥ ወደ አቢሜሌክ ወደ ጌራራ ሄደ።

2፤ እግዚአብሔር ተገለጠለት፤ እንዲህም አለው። ወደ ግብፅ አትውረድ፤ እኔ በምልህ ምድር ተቀመጥ እንጂ።

3፤ በዚህች ምድር ተቀመጥ፤ ከአንተ ጋርም እሆናለሁ፤ እባርክሃለሁም፤ እነዚህን ምድሮች ሁሉ ለአንተም ለዘርህም እሰጣለሁና፤ ለአባትህ ለአብርሃም የማልሁለትንም መሐላ አጸናለሁ።

4፤ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፤ እነዚህንም ምድሮች ሁሉ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ የምድርም አህዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ፤

5፤ አብርሃም ቃሌን ሰምቶአልና፤ ፍርዴን ትእዛዜን ሥርዓቴን ሕጌንም ጠብቆአልና።

6፤ ይስሐቅም በጌራራ ተቀመጠ።

7፤ የዚያም ስፍራ ሰዎች ስለ ሚስቱ ጠየቁት፤ እርሱም። እኅቴ ናት አለ፤ የዚህ ስፍራ ሰዎች ለርብቃ ሲሉ እንዳይገድሉኝ ብሎ ሚስቱ ናት ማለትን ፈርቶአልና፤ እርስዋ ውብ ነበረችና።

8፤ በዚያም ብዙ ቀን ከተቀመጠ በኋላ የፍልስጥኤም ንጉሥ አቢሜሌክ በመስኮት ሆኖ ጎበኘ፤ ይስሐቅም ሚስቱን ርብቃን ሲዳራት አየ።

9፤ አቢሜሌክም ይስሐቅን ጠራ፤ እንዲህም አለው። እነሆ ሚስትህ ናት፤ እንዴትስ እርስዋን። እኅቴ ናት አልህ? ይስሐቅም። በእርስዋ ምክንያት እንዳልሞት ብዬ ነው አለው።

10፤ አቢሜሌክም አለ። ይህ ያደረግህብን ምንድር ነው? ከሕዝብ አንዱ ከሚስትህ ጋር ሊተኛ ጥቂት በቀረው ነበር፤ ኃጢአትንም ልታመጣብን ነበር።

11፤ አቢሜሌክም ሕዝቡን ሁሉ። ይህን ሰው ሚስቱንም የሚነካ ሞትን ይሙት ብሎ አዘዘ።

12፤ ይስሐቅም በዚያች ምድር ዘርን ዘራ፤ በዚያች ዓመትም መቶ እጥፍ አገኘ፤ እግዚአብሔርም ባረከው።

13፤ ባለ ጠጋ ሰውም ሆነ፤ እጅግ እስኪበልጥ ድረስም እየጨመረ ይበዛ ነበር፤

14፤ የበግና የላም ከብትም ሎሌዎችም እጅግ በዙላት፤ የፍልስጥኤም ሰዎች ቀኑበት።

15፤ በአባቱ በአብርሃም ዘመን የአባቱ ሎሌዎች የማሱአቸውን ጉድጓዶች ሁሉ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፈኑአቸው አፈርንም ሞሉባቸው።

16፤ አቢሜሌክም ይስሐቅን። ከእኛ ተለይተህ ሂድ፤ ከእኛ ይልቅ እጅግ በርትተሃልና አለው።

17፤ ይስሐቅም ከዚያ ሄደ፤ በጌራራም ሸለቆ ሰፍሮ በዚያ ተቀመጠ።

18፤ ይስሐቅም በአባቱ በአብርሃም ዘመን ቁፍረዎቻው የነበሩትን የውኃ ጉድጓዶች ደግሞ አስቆፈረ፤ አብርሃም ከሞተ በኋላ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፍነዎቻቸው ነበሩና፤ አባቱም ይጠራቸው በነበረው ስም ጠራቸው።

19፤ የይስሐቅ ሎሌዎችም በሸለቆው ውስጥ ቆፈሩ፤ በዚያም የሚመነጭ የውኃ ጉድጓድ አገኙ።

20፤ የጌራራ አገር እረኞች ከይስሐቅ እረኞች ጋር። ውኃው የእኛ ነው ሲሉ ተከራክሩ፤ የዚያችንም ጉድጓድ ስም ኤሴቅ ብሎ ጠራት፤ ለእርስዎ ሲሉ ተጣልተዋልና።

21፤ ሌላ ጉድጓድም ማሱ፤ ስለ እርስዎም ደግሞ ተጣሉ፤ ስምዎንም ስጥና ብሎ ጠራት ።

22፤ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌላ ጉድጓድ አስቆፈረ፤ ስለ እርስዎም አልተጣሉም፤ ስምዎንም ርኖቦት ብሎ ጠራት እንዲህ ሲል። አሁን እግዚአብሔር አሰፋልን፤ በምድርም እንበዛለን።

23፤24፤ ከዚያም ወደ ቤርሳቤህ ወጣ። በዚያችም ሌሊት እግዚአብሔር ተገለጠለት፤ እንዲህም አለው። እኔ የአባትህ የአብርሃም አምላክ ነኝ፤ አትፍራ፤ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና፤ እባርክሃለሁ፤ ስለ ባሪያዬ ስለ አብርሃም ዘርህን አበዛለሁ።

25፤ በዚያም መሠዊያን ሠራ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ፤ በዚያም ድንኳን ተከለ፤ የይስሐቅም ሎሌዎች በዚያ ጉድጓድ ማሱ።

26፤ አቢሜሌክና የሙሽራው ወዳጅ አኮዘት የሠራዊቱም አለቃ ፊኮል ከጌራራ ወደ እርሱ ሄዱ።

27፤ ይስሐቅም። ለምን ወደ እኔ መጣችሁ? እናንተ ጠልታችሁኛል፤ ከእናንተም ለይታችሁ አሳድዳችሁኛል አላቸው።

28፤29፤ እነርሱም አሉት። እግዚአብሔር ከአንተ ጋር እንዳለ በእርግጥ አየን፤ ስለዚህም። በእኛና በአንተ መካከል መሐላ ይሁን፤ እኛ አንተን እንዳልነካንህ፤ በነገትንም ብቻ እንዳሳየንህ፤ በደኅናም እንደ ሰደድንህ፤ አንተም ክፉ እንዳትሠራብን ቃል ኪዳን ከአንተ ጋር እናድርግ አልን፤ አንተ አሁን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተባረክህ ነህ።

30፤ ይስሐቅም ማዕድ አቀረበላቸው፤ በሉም ጠጡም።

31፤ ማልደውም ተነሡ፤ እርስ በርሳቸውም ተማማሉ፤ ይስሐቅም አሰናበታቸው፤ ከእርሱም ወጥተው በደኅና ሄዱ።

32፤ በዚያም ቀን የይስሐቅ ሎሌዎች መጡ፤ ስለቆፈሩአትም ጉድጓድ። ውኃ አገኘን ብለው ነገሩት።

33፤ ስምዎንም ሳቤህ ብሎ ጠራት፤ ስለዚህም የከተማይቱ ስም እስከ ዛሬ ድረስ ቤርሳቤህ ነው።

34፤ ዔሳውም አርባ ዓመት ሲሆነው የኬጢያዊ የብኤሪን ልጅ የዲትን፤ የኬጢያዊ የኤሎንን ልጅ ቤሴሞትንም ሚስቶች አድርጎ አገባ፤

35፤ እነርሱም የይስሐቅንና የርብቃን ልብ ያሳዘኑ ነበር። a

ምዕራፍ 27።

1፤ ይስሐቅ ሸምግሎ ዓይኖቹ ከማየት በፈዘዙ ጊዜ ታላቁን ልጁን ዔሳውን ጠርቶ። ልጄ ሆይ አለው፤ እርሱም። እነሆ አለሁ አለው።

2፤ እርሱም አለው። እነሆ እኔ አረጃሁ፤ የምሞትበትን ቀን አላውቅም።

- 3፤ አሁንም ማደኛህን የፍላጻህን አፎትና ቀስትህን ውሰድ፤ ወደ ምድረ በዳም ውጣ፤ አደንም አድንልኝ፤
- 4፤ ሳልሞትም ነፍሴ እንድትባርከህ የጣፈጠ ሙብል እኔ እንደምወደው አዘጋጅተህ እብላ ዘንድ አምጣልኝ።
- 5፤ ርብቃም ይስሐቅ ለልጁ ለዓሳው ሲነግር ትሰማ ነበር። ዓሳውም አደን አድኖ ሊያመጣ ወደ ምድረ በዳ ሄደ።
- 6፤ ርብቃም ልጅዋን ያዕቆብን እንዲህ አለችው። እነሆ፤ አባትህ ለወንድምህ ለዓሳው።
- 7፤ አደን አድነህ አምጣልኝ፤ ሳልሞትም በልቼ በእግዚአብሔር ፊት እንድባርከህ የጣፈጠ ሙብል አድርገልኝ ብሎ ሲነግረው ሰማሁ።
- 8፤ አሁንም፤ ልጄ ሆይ፤ እኔ በማዘዝህ ነገር ስማኝ፤
- 9፤ ወደ መንጋ ሄደህ ሁለት መልካካም ጠቦቶች አምጣልኝ፤ እነርሱንም ጣፋጭ ሙብል ለአባትህ እንደሚወደው አደርጋለሁ፤
- 10፤ ለአባትህም፤ ሳይሞት እንዲባርከህ፤ ይብላ ዘንድ ታገባለታለህ።
- 11፤ ያዕቆብም ርብቃን እናቱን አላት። እነሆ ዓሳው ወንድሜ ጠጉራም ሰው ነው፤ እኔ ግን ለስላሳ ነኝ፤
- 12፤ ምናልባት አባቴ ቢዳስሰኝ በፊቱ እንደሚዘብት እሆናለሁ፤ መርገምንም በላዬ አመጣለሁ፤ በረከትን አይደለም።
- 13፤ እናቱም አለችው። ልጄ ሆይ፤ መርገምህ በእኔ ላይ ይሁን፤ ቃሌን ብቻ ስማኝ፤ ሂድና አምጣልኝ።
- 14፤ ሄዶም አመጣ፤ ለእናቱም ሰጣት፤ እናቱም የጣፈጠውን ሙብል አባቴ እንደሚወደው አደረገች።
- 15፤ ርብቃም ከእርስዋ ዘንድ በቤት የነበረችውን የታላቁን ልጅዋን የዓሳውን መልካሙን ልብስ አመጣች፤ ታናሹን ልጅዋን ያዕቆብንም አለበሰችው፤
- 16፤ የጠቦቶችንም ለምድ በእጆቹና በለስላሳው አንገቱ ላይ አደረገች፤
- 17፤ የሠራችውን ጣፋጭ ሙብልና እንጀራውን ለልጅዋ ለያዕቆብ በእጁ ሰጠችው።
- 18፤ ወደ አባቱም ገብቶ። አባቴ ሆይ አለው እርሱም። እነሆኝ፤ ልጄ ሆይ፤ አንተ ማን ነህ? አለ።
- 19፤ ያዕቆብም አባቱን አለው። የበኩር ልጅህ እኔ ዓሳው ነኝ፤ እንዳዘዝኸኝ አደረግሁ፤ ነፍሱህ ትባርከኝ ዘንድ ቀና በልና ተቀመጥ፤ ካደንሁትም ብላ።
- 20፤ ይስሐቅም ልጁን። ልጄ ሆይ፤ እንዴት ፈጥነህ አገኘኸው? አለው። እርሱም። እግዚአብሔር አምላክህ ወደ እኔ ስለ አቀረበው ነው አለ።
- 21፤ ይስሐቅም ያዕቆብን። ልጄ ሆይ፤ አንተ ልጄ ዓሳው እንደ ሆነህ ወይም እንዳልሆነህ እዳስሰህ ዘንድ ቅረበኝ አለው።
- 22፤ ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ቀረበ፤ ዳስሰውም፤ እንዲህም። ይህ ድምፅ የያዕቆብም ድምፅ ነው፤ እጆች ግን የዓሳው እጆች ናቸው አለው።
- 23፤ እርሱም አላወቀውም ነበር፤ እጆቹ እንደ ወንድሙ እንደ ዓሳው እጆች ጠጉራም ነበሩና፤ ስለዚህም ባረከው።

24፤ አለውም። አንተ ልጄ ዓሳው ነህ? እርሱም። እኔ ነኝ አለ።

25፤ እርሱም። ከልጄ አደን እንድብላና ነፍሴ እንድትባርከህ አቅርብልኝ አለ። አቀረበለትም፤ በላም፤ የወይን ጠጅ አመጣለት፤ እርሱም ጠጣ።

26፤ አባቱ ይስሐቅም። ልጄ ሆይ፤ ወደ እኔ ቅረብ ሳመኝም አለው።

27፤ ወደ እርሱም ቀረበ፤ ሳመውም፤ የልብሱንም ሽታ አሸተተ፤ ባረከውም፤ እንዲህም አለ። የልጄ ሽታ እግዚአብሔር እንደ ባረከው እርሻ ሽታ ነው፤

28፤ እግዚአብሔርም ከሰማይ ጠል ከምድርም ስብ የእህልንም የወይንንም ብዛት ይስጥህ፤

29፤ አሕዛብ ይገዙልህ ሕዝብም ይስጉዱልህ፤ ለወንድሞችህ ጌታ ሁን፤ የእናትህም ልጆች ይስጉዱልህ፤ የሚረግምህ እርሱ ርጉም ይሁን የሚባርከህም ቡሩክ ይሁን።

30፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ባርኮ ከፈጸመ በኋላ፤ ያዕቆብም ከአባቱ ከይስሐቅ ፊት ከወጣ በኋላ፤ ወዲያው በዚያው ጊዜ ዓሳው ከአደኑ መጥቶ ገባ።

31፤ እርሱም ደግሞ ጣፋጭ መብል አዘጋጀ፤ ለአባቱም አገባ፤ አባቱንም። አባቱ ይነሣ፤ ነፍሱም ትባርከኝ ዘንድ ከልጄ አደን ይብላ አለው።

32፤ አባቱ ይስሐቅም። አንተ ማን ነህ? አለው፤ እርሱም። እኔ የበኩር ልጅህ ዓሳው ነኝ አለው።

33፤ ይስሐቅም እጅግ ደነገጠ እንዲህም አለ። ያደነውን አደን ወደ እኔ ያመጣ ማን ነው? አንተ ሳትመጣም ከሁሉ በላሁ ባረከሁትም፤ እርሱም የተባረከ ሆኖ ይኖራል።

34፤ ዓሳውም የአባቱን ቃል በሰማ ጊዜ ታላቅ እጅግም መራራ ጩኸት ጮኸ፤ አባቱንም። አባቱ ሆይ፤ እኔንም ደግሞ ባርከኝ አለው።

35፤ እርሱም። ወንድምህ በተንኮል ገብቶ በረከትህን ወሰደብህ አለ።

36፤ እርሱም አለ። በእውነት ስሙ ያዕቆብ ተባለ፤ ሁለት ጊዜ አሰናክሎኛልና፤ ብኩርናዬን ወሰደ፤ አሁንም እነሆ በረከቴን ወሰደ። ደግሞም። ለእኔ በረከትን አላስቀረህልኝምን? አለ።

37፤ ይስሐቅም መለሰ ዓሳውንም አለው። እነሆ፤ ጌታህ አደረግሁት፤ ወንድሞቹንም ሁሉ ለእርሱ ተገዢዎች ይሆኑ ዘንድ ሰጠሁት፤ በእህልም በወይንም አበረታሁት፤ ለአንተ ግን፤ ልጄ ሆይ፤ ምን ላድርግ?

38፤ ዓሳውም አባቱን አለው። አባቱ ሆይ፤ በረከትህ አንዲት ብቻ ናትን? አባቱ ሆይ፤ እኔንም ደግሞ ባርከኝ። ዓሳውም ቃሉን አንሥቶ አለቀሰ።

39፤ አባቱ ይስሐቅም መለሰ አለውም። እነሆ፤ መኖሪያህ ከምድር ስብ ከላይ ከሚገኝ ከሰማይም ጠል ይሆናል፤

40፤ በሰይፍህም ትኖራለህ፤ ለወንድምህም ትገዛለህ፤ ነገር ግን በተቃወምሽው ጊዜ ቀንበሩን ከአንገትህ ትጥላለህ።

41፤ ዓሳውም አባቱ ስለ ባረከው በያዕቆብ ቂም ያዘበት፤ ዓሳውም በልቡ አለ። ለአባቱ የልቅሶ ቀን ቀርቦአል፤ ከዚያም በኋላ ወንድሜን ያዕቆብን እንድለዋለሁ።

42፤ ለርብቃም ይህ የታላቁ ልጅዎ የዔሳው ቃል ደረሰላት፤ ታናሹን ልጅዎን ያዕቆብንም አስጠርታ አስመጣችው። አለችውም። እነሆ፤ ወንድምህ ዔሳው ሊገድልህ ይፈቅዳል።

43፤ አሁንም ልጄ ሆይ ቃሌን ስማ፤ ተነሣና ወደ ካራን ምድር ወደ ወንድሜ ወደ ላባ ሂድ፤

44፤ በእርሱም ዘንድ ጥቂት ቀን ተቀመጥ፤ የወንድምህ ቀጣ እስኪበርድ ድረስ፤

45፤ የወንድምህ ቀጣ ከአንተ እስኪመለስ ድረስ፤ ያደረግህበትንም እስኪረሳው ድረስ፤ ከዚያም ልኬ አስመጣሃለሁ፤ በአንድ ቀን ሁለታችሁን ለምን አጣለሁ?

46፤ ርብቃም ይስሐቅን አለችው። ከኬጢ ሴቶች ልጆች የተነሣ ሕይወቴን ጠላሁት፤ ያዕቆብ ከዚህ አገር ሴቶች ልጆች ሚስትን የሚያገባ ከሆነ በሕይወት መኖር ለምኔ ነው?

ምዕራፍ 28።

1፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ጠራው፤ ባረከውም፤ እንዲህ ብሎም አዘዘው። ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ሚስትን አታግባ፤

2፤ ተነሣና ወደ እናትህ አባት ወደ ባቱኤል ቤት ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል ሂድ፤ ከዚያም ከእናትህ ወንድም ከላባ ሴቶች ልጆች ሚስትን አግባ።

3፤ ሁሉን የሚችል አምላክም ለብዙ ሕዝብ ጉባኤ እንድትሆን ይባርክህ፤ ያፍራህ፤ ያብዛህ፤

4፤ ስደተኛ ሆነህ የተቀመጥህበትን እግዚአብሔርም ለአብርሃም የሰጣትን ምድር ትወርስ ዘንድ የአብርሃምን በርከት ለአንተ ይስጥህ፤ ለዘርህም እንዲሁ እንደ አንተ።

5፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ሰደደው፤ እርሱም የያዕቆብና የዔሳው እናት የርብቃ ወንድም የሚሆን የሶርያዊ ባቱኤል ልጅ ላባ ወዳለበት ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል ሄደ።

6፤ ዔሳውም ይስሐቅ ያዕቆብን እንደ ባረከው ባየ ጊዜ፤ ከዚያም ሚስትን ያገባ ዘንድ ወደ ሁለት ወንዞች መካከል እንደ ሰደደው፤ በባረከውም ጊዜ። ከከነዓን ሴቶች ልጆች ሚስትን አታግባ ብሎ እንዳዘዘው፤

7፤ ያዕቆብም የአባቱንና የእናቱን ቃል ሰምቶ ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል እንደሄደ፤

8፤ የከነዓናውያንም ሴቶች ልጆች በአባቱ በይስሐቅ ፊት የተጠሉ እንደሆኑ ዔሳው ባየ ጊዜ፤

9፤ ዔሳው ወደ እስማኤል ሄደ፤ ማዕሌትንም በፊት ካሉት ሚስቶቹ ጋር ሚስት ትሆነው ዘንድ አገባ፤ እርሱም የአብርሃም ልጅ የሆነ የእስማኤል ልጅና የነባዮት እናት ናት።

10፤ ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ።

11፤ ወደ አንድ ስፍራም ደረሰ፤ ፀሐይም ጠልቃ ነበርና ከዚያ አደረ፤ በዚያም ስፍራ ድንጋይ አነሣ፤ ከራሱም በታች ተንተርሶ በዚያ ስፍራ ተኛ።

12፤ ሕልምም አለመ፤ እነሆም መሰላል በምድር ላይ ተተክሎ፤ ራሱም ወደ ሰማይ ደርሶ፤ እነሆም የእግዚአብሔር መላእክት ይወጡበት ይወርዱበት ነበር።

13፤ እነሆም፡ እግዚአብሔር በላይ ቆሞበት ነበር፤ እንዲህም አለ። የአባትህ የኦብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ይህችን አንተ የተኛህባትን ምድር ለአንተም ለዘርህም እሰጣለሁ፤

14፤ ዘርህም እንደ ምድር አሸዋ ይሆናል፤ እስከ ምዕራብና እስከ ምሥራቅ እስከ ሰሜንና እስከ ደቡብ ትስፋፋለህ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በአንተ በዘርህም ይባረካሉ።

15፤ እነሆም እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ በምትሄድባትም መንገድ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፤ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ፤ የነገርሁህን ሁሉ እስካደርግልህ ድረስ አልተውህምና።

16፤ ያዕቆብም ከእንቅልፉ ተነሥቶ። በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው፤ እኔ አላወቅሁም ነበር አለ።

17፤ ፈራ፡ እንዲህም አለ። ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ፤ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም፤ ይህም የሰማይ ደጅ ነው።

18፤ ያዕቆብም ማልዶ ተነሣ፤ ተንተርሶት የነበረውንም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አድርጎ አቆመው፤ በላዩም ዘይትን አፈሰሰበት።

19፤ ያዕቆብም ያንን ስፍራ ቤቴል ብሎ ጠራው፤ አስቀድሞ ግን የዚያች ከተማ ስም ሎዛ ነበረ።

20፤ ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ስእለት ተሳለ። እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ቢሆን፤ በምሄድባትም በዚች መንገድ ቢጠብቀኝ፤ የምበላውንም እንጀራ የምለብሰውንም ልብስ ቢሰጠኝ፤

21፤ ወደ አባቴ ቤትም በጤና ብመለስ፤ እግዚአብሔር አምላኬ ይሆንልኛል፤

22፤ ለሐውልት የተከልሁት ይህም ድንጋይ የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል፤ ከሰጠኸኝም ሁሉ ለአንተ ከአሥር እጅ አንዱን እሰጥሃለሁ። a

ምዕራፍ 29።

1፤ ያዕቆብም ተነሥቶ ወደ ምሥራቅ ሰዎች አገር ሄደ።

2፤ በሜዳውም እነሆ ጉድጓድን አየ፤ በዚያም ሦስት የበጎች መንጎች በላዩ ተመስገው ነበር፤ ከዚያ ጉድጓድ በጎቹን ያጠጡ ነበርና፤ በጉድጓዱም አፍ የነበረው ድንጋይ ትልቅ ነበረ።

3፤ መንጎችም ሁሉ ከዚያ በተከማቹ ጊዜ ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ ገለል አድርገው በጎቹን ያጠጡ ነበር፤ ድንጋዩንም ወደ ስፍራው መልሰው በጉድጓዱ አፍ እንደ ገና ይገጥሙት ነበር።

4፤ ያዕቆብም። ወንድሞቼ ሆይ፤ እናንተ የወዴት ናችሁ? አላቸው። እነርሱም። እኛ የካራን ነን አሉት።

5፤ የናኮርን ልጅ ላባን ታውቁታላችሁ? አላቸው። እነርሱም። እናውቀዋለን አሉት።

6፤ እርሱ። ደኅና ነውን? አላቸው። እነርሱም። አዎን ደኅና ነው፤ አሁንም ልጁ ራሔል ከበጎች ጋር መጣች አሉት።

7፤ እርሱም። ቀኑ ገና ቀትር ነው፤ ከብቶቹ የሚከማቹበት ሰዓቱም ገና አልደረሰም፤ አሁንም በጎቹን አጠጡና ሄዳችሁ አሰማሩአቸው አላቸው።

8፤ እነርሱም አሉ። መንገድ ሁሉ እስኪከማቸው ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ እስኪገለብጡት ድረስ አንችልም፤ ከዚያም በኋላ በጎቹን እናጠጣለን።

9፤ እርሱም ገና ከእነርሱ ጋር ሲነጋገር እነሆ የላባ ልጅ ራሔል ከአባትዋ በጎች ጋር ደረሰች፤ እርሷም የአባትዋን በጎች ትጠብቅ ነበርና።

10፤ ያዕቆብም የእናቱን ወንድም የላባን ልጅ ራሔልንና የእጎቹን የላባን በጎች ባዩ ጊዜ፣ ቀረበ ከጉድጓዱም አፍ ድንጋዩን ገለበጠ፣ የእጎቹን የላባን በጎችንም አጠጣ።

11፤ ያዕቆብም ራሔልን ሳማት፣ ቃሉንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ።

12፤ ያዕቆብም የአባትዋ ዘመድና የርብቃ ልጅ መሆኑን ለራሔል አስታወቃት፤ እርሷም ሮጣ ሄዳ ለአባትዋ ይህን ነገር ነገረችው።

13፤ ላባም የእጎቹን ልጅ የያዕቆብን ወሬ በሰማ ጊዜ ሊቀበለው ሮጠ፣ አቅፎም ሳመው፣ ወደ ቤቱም አገባው። ነገሩንም ሁሉ ለላባ ነገረው ።

14፤ ላባም። በእውነት አንተ አጥንቴ ሥጋዬም ነህ አለው። አንድ ወር የሚያህልም ከእርሱ ጋር ተቀመጠ።

15፤ ላባም ያዕቆብን። ወንድሜ ስለሆንህ በከንቱ ታገለግላኛለህ? ምንዳህ ምንድር ነው? ንገረኝ አለው።

16፤ ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ የታላቂቱ ስም ልያ የታናሺቱ ስም ራሔል ነበረ።

17፤ ልያም ዓይነ ልም ነበረች፤ ራሔል ግን መልክ መልካም ነበረች ፊትዋም ውብ ነበረ።

18፤ ያዕቆብም ራሔልን ወደደ፤ እንዲህም አለ። ስለ ታናሺቱ ልጅህ ስለ ራሔል ሰባት ዓመት እገዛልሃለሁ።

19፤ ላባም። ለሌላ ሰው ከምሰጣት ይልቅ ለአንተ ብሰጣት ይሻላል፤ ከእኔ ጋር ተቀመጥ አለ።

20፤ ያዕቆብም ስለ ራሔል ሰባት ዓመት ተገዛ፤ እርሷንም ይወድዳት ስለነበረ በእርሱ ዘንድ እንደ ጥቂት ቀን ሆነለት።

21፤ ያዕቆብም ላባን። ወደ እርሷም እገባ ዘንድ ሚስቴን ስጠኝ፣ ቀኔ ተፈጽሞአልና አለው።

22፤ ላባም የዚያን ስፍራ ሰዎች ሁሉ ሰበሰቡ፣ ሰርግም አደረገ።

23፤ በመሸም ጊዜ ልጁን ልያን ወስዶ ለያዕቆብ አገባለት፤ ያዕቆብም ወደ እርሷም ገባ።

24፤ ላባም ለልጁ ለልያ ባሪያይቱን ዘለፋን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት።

25፤ በነጋም ጊዜ እነሆ ልያ ሆና ተገኘች፤ ላባንም። ምነው እንደዚህ አደረግሁበኝ? ያገለገልሁህ ስለ ራሔል አልነበረምን? ለምን አታለልኸኝ? አለው።

26፤ ላባም እንዲህ አለ። በአገራችን ታላቂቱ ሳለች፣ ታናሺቱን እንሰጥ ዘንድ ወግ አይደለም፤

27፤ ይህችንም ሳምንት ፈጽም፤ ሌላ ሰባት ዓመት ደግሞ እኔን ስለምታገለግለኝ አገልግሎት እርሷን ደግሞ እሰጥሃለሁ።

28፤ ያዕቆብም እንዲህ አደረገ፥ ይህችንም ሳምንት ፈጸመ፤ ልጁን ራሔልንም ለእርሱ ሚስት ትሆን ዘንድ ሰጠው።

29፤ ላባም ለልጁ ለራሔል ባርያይቱን ባላን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት ።

30፤ ያዕቆብም ወደ ራሔል ደግሞ ገባ። ራሔልንም ከልያ ይልቅ ወደዳት፤ ሌላ ሰባት ዓመትም ተገዛለት።

31፤ እግዚአብሔርም ልያ የተጠላች መሆንዋን ባየ ጊዜ ማኅፀንዋን ከፈተላት፤ ራሔል ግን መካን ነበረች።

32፤ ልያም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፥ ስሙንም ሮቤል ብላ ጠራችው፤ እግዚአብሔር መከራዬን አይቶአልና፥ እንግዲህም ወዲህ ባሌ ይወድደኛል ብላለችና።

33፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ እኔ እንደ ተጠላሁ እግዚአብሔር ስለ ሰማ ይህን ደገመኝ አለች፤ ስሙንም ስምዖን ብላ ጠራችው።

34፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ አሁንም ባሌ ወደ እኔ ይጠጋል፥ ሦስት ወንዶች ልጆችን ወልጄለታለሁና አለች፤ ስለዚህም ስሙን ሌዊ ብላ ጠራችው።

35፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ በዚህም ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ አለች፤ ስለዚህም ስሙን ይሁዳ ብላ ጠራችው። መውለድንም አቆመች።

ምዕራፍ 30።

1፤ ራሔልም ለያዕቆብ ልጆችን እንዳልወለደች ባየች ጊዜ በእኅትዋ ቀናችባት፤ ያቆብንም። ልጅ ስጠኝ፤ ይህስ ካልሆነ እሞታለሁ አለችው።

2፤ ያዕቆብም ራሔልን ተቆጥቶ። በውኑ እኔ የሆድን ፍሬ በነሣሽ በእግዚአብሔር ቦታ ነኝን? አላት።

3፤ እርሷም ባሪያዬ ባላ እነሆ አለች፤ ድረስባት፤ በእኔም ጭን ላይ ትውለድ፥ የእርሷም ልጆች ለእኔ ደግሞ ይሁኑልኝ አለች።

4፤ ባሪያዋን ባላንም ሚስት ትሆነው ዘንድ ለእርሱ ሰጠችው፤ ያዕቆብም ደረሰባት።

5፤ ባላም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደችለት።

6፤ ራሔልም። እግዚአብሔር ፈረደልኝ፥ ቃሌንም ደግሞ ሰማ፥ ወንድ ልጅንም ሰጠኝ አለች፤ ስለዚህ ስሙን ዳን ብላ ጠራችው።

7፤ የራሔልም ባሪያ ባላ ደግሞ ፀነሰች፥ ለያዕቆብም ሁለተኛ ወንድ ልጅን ወለደች።

8፤ ራሔልም። ብርቱ ትግልን ከእኅቴ ጋር ታገልሁ፥ አሸነፍሁም አለች፤ ስሙንም ንፍታሌም ብላ ጠራችው።

9፤ ልያም መውለድን እንዳቆመች ባየች ጊዜ ባሪያዋን ዘለፋን ወሰደች፥ ሚስት ትሆነውም ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው።

10፤ የልያ ባሪያ ዘለፋም ወንድ ልጅን ለያዕቆብ ወለደች።

11፤ ልያም። ጉድ አለች፤ ስሙንም ጋድ ብላ ጠራችው።

- 12፤ የልዩ ባሪያ ዘለፋም ዳግመኛ ለያዕቆብ ወንድ ልጅን ወለደች።
- 13፤ ልዩም። ደስታ ሆነልኝ፤ ሴቶች ያመሰግኑኛልና አለች፤ ስሙንም አሴር ብላ ጠራችው።
- 14፤ ሮቤል ስንዴ በሚታጨድበት ወራት ወጣ፤ በእርሻም እንኮይ አገኘ፤ ለእናቱ ለልዩም አመጣላት። ራሔልም ልዩን። የልጅሽን እንኮይ ስጪኝ አለቻት።
- 15፤ እርሰዋም። ባሌን መውሰድሽ በውኑ ጥቂት ነገር ነውን? አሁን ደግሞ የልጄን እንኮይ ልትወስጁ ትፈልጊያለሽን? አለቻት። ራሔልም። እንኪያስ ስለ ልጅሽ እንኮይ በዚህች ሌሊት ከአንቺ ጋር ይተኛ አለች።
- 16፤ ያዕቆብም ሲመሽ ከዱር ገባ፤ ልዩም ልትቀበለው ወጣች እንዲህም አለችው። ወደ እኔ ትገባለህ፤ በልጄ እንኮይ በእርግጥ ተከራይቼሃለሁና። በዚያችም ሌሊት ከእርሰዋ ጋር ተኛ።
- 17፤ እግዚአብሔርም የልዩን ጸሎት ሰማ፤ ፀነሰችም፤ አምስተኛ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደች።
- 18፤ ልዩም። ባሪያዬን ለባሌ ስለ ሰጠሁ እግዚአብሔር ዋጋዬን ሰጠኝ አለች፤ ስሙንም ይሳኮር ብላ ጠራችው።
- 19፤ ልዩም ደግሞ ፀነሰች፤ ስድስተኛ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደች።
- 20፤ ልዩም። እግዚአብሔር መልካም ስጦታን ሰጠኝ፤ እንግዲህስ ባሌ ከእኔ ጋር ይኖራል፤ ስድስት ልጆችን ወልጄለታለሁና አለች፤ ስሙንም ዛብሎን ብላ ጠራችው።
- 21፤ ከዚያም በኋላ ሴት ልጅን ወለደች፤ ስምዋንም ዲና አለቻት።
- 22፤ እግዚአብሔርም ራሔልን አሰበ፤ እግዚአብሔርም ተለመናት፤ ማኅፀንዋንም ከፈተላት፤
- 23፤ ፀነሰችም፤ ወንድ ልጅንም ወለደችና። እግዚአብሔር ስድቤን አስወገደ አለች፤
- 24፤ ስሙንም። እግዚአብሔር ሁለተኛ ወንድ ልጅን ይጨምርልኝ ስትል የሴፍ ብላ ጠራችው።
- 25፤ ራሔልም የሴፍን ከወለደች በኋላ ያዕቆብ ላባን እንዲህ አለው። ወደ ስፍራዬ ወደ አገሬም እመለስ ዘንድ አሰናብተኝ።
- 26፤ ስለ እነርሱ የተገዛሁላቸውን ሚስቶቼንና ልጆቼን ስጠኝና ልሂድ፤ የተገዛሁልህን መገዛት ታውቃለህና።
- 27፤ ላባም። በዓይንህ ፊት ሞገስን የማገኝ ብሆንስ ከዚሁ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር በአንተ ምክንያት እንደ ባረከኝ ተመልክቼአለሁና አለው።
- 28፤ ደመወዝህን ንገረኝ፤ እርሱንም እሰጥሃለሁ አለ።
- 29፤ እርሱም አለው። እንዴት እንዳገለገልሁህ፤ ከብትህንም እንዴት እንደ ጠበቅሁልህ አንተ ታውቃለህ።
- 30፤ ከእኔ መምጣት በፊት የነበረህ ጥቂት ነበርና፤ ዛሬም እጅግ በዛ፤ ወደ አንተ በመምጣቴም እግዚአብሔር ባረከህ፤ አሁንም እኔ ደግሞ ለቤቴ የምሠራው መቼ ነው?
- 31፤ እርሱም። የምስጥህ ምንድር ነው? አለ። ያዕቆብም አለው። ምንም አትስጠኝ፤ ይህንም ነገር ብታደርግልኝ እንደ ገና በጎችህን አበላለሁ እጠብቃለሁም።

32፤ ዛሬ በመንገችህ በኩል አልፋለሁ፤ በዚያም ከበጎችህ መካከል ዝንጉርጉርና ነቀጣ ያለበቱን ጥቁሩንም በግ ሁሉ፤ ከፍየሎቼም ነቀጣና ዝንጉርጉር ያለበቱን እለያለሁ፤ እነርሱም ደመወዜ ይሆናሉ።

33፤ ስለዚህም በፊትህ ያለውን ደመወዜን ለመመልከት በመጣህ ጊዜ ወደ ፊት ጻድቅነቴ ይመሰክርልኛል፤ ከፍየሎች ዝንጉርጉርና ነቀጣ የሌለበት ከበግ ጠቦቶችም ጥቁር ያልሆኑ ሁሉ፤ እርሱ በእኔ ዘንድ ቢገኝ እንደ ተሰረቀ ይቆጠርብኝ።

34፤ ላባም። እነሆ እንደ ቃልህ ይሁን አለ።

35፤ በዚያም ቀን ከተባቶቹ ፍየሎች ሽመልመሌ መሳይና ነቀጣ ያለባቸውን፤ ከእንስሶቹም ፍየሎች ዝንጉርጉርና ነቀጣ ያለባቸውን፤ ነጭ ያለበትን ማንኛውንም ሁሉ፤ ከበጎቹም መካከል ጥቁሩን በግ ሁሉ ለይቶ ለልጆቹ ሰጣቸው።

36፤ በእርሱና በያዕቆብ መካከልም የሦስት ቀን መንገድ ያህል አራቃቸው፤ ያዕቆብም የቀሩትን የላባን በጎች ይጠብቅ ነበር።

37፤ ያዕቆብም ልብን ለውዝ ኤርምን ከሚባሉ እንጨቶች እርጥብ በትርን ወስዶ በበትሮቹ ውስጥ ያለው ነጭ እንዲታይ ነጭ ሽመልመሌ አድርጎ ላጣቸው።

38፤ የላባቸውንም በትሮች በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ በውኃ ማጠጫው ገንዳ ውስጥ በበጎቹ ፊት አኖራቸው፤ በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ ይጎመጁ ነበር።

39፤ በጎቹም በትሮቹን አይተው ከመጎምጃታቸው የተነሣ ፀነሱ፤ በጎቹም ሽመልመሌ መሳይና ዝንጉርጉር ነቀጣም ያለበቱን ወለዱ።

40፤ ያዕቆብም ጠቦቶቹን ለየ፤ ሽመልመሌ መሳይና ጥቁር ያለባቸውን በጎቹንም ሁሉ በላባ በጎች ፊት ለፊት አኖረ፤ መንጎቹንም ለብቻቸው አቆማቸው፤ ወደ ላባም በጎች አልጨመራቸውም።

41፤ እንዲህም ሆነ፤ የበረቱት በጎች በጎመጁ ጊዜ፤ በጎቹ በትሮቹን አይተው በበትሮቹ አምሳል ይፀንሱ ዘንድ ያዕቆብ በትሮቹን በውኃ ማጠጫው ገንዳ ውስጥ ከበጎቹ ፊት አደረገ፤

42፤ በደከሙ በጎችም ፊት በትሩን አያደርገውም ነበር፤ የደከሙትም ለላባ፤ የበረቱትም ለያዕቆብ ሆኑ።

43፤ ያ ሰውም እጅግ ባለ ጠጋ ሆነ፤ ብዙም ከብት ሴቶችም ወንዶችም ባሪያዎች ግመሎችም አህየችም ሆኑለት።

ምዕራፍ 31።

1፤ ያዕቆብም የላባ ልጆች ያሉትን ነገር። ያዕቆብ ለአባታችን የሆነውን ሁሉ ወሰደ፤ ይህንም ሁሉ ክብር ከአባታችን ከብት አገኘ ሲሉ ሰማ።

2፤ ያዕቆብም የላባን ፊት አየ፤ እነሆም ከእርሱ ጋር እንደ ዱሮው አልሆነም።

3፤ እግዚአብሔርም ያዕቆብን። ወደ አባትህ ምድር ወደ ዘመዶችህም ተመለስ፤ ከአንተም ጋር እሆናለሁ አለው።

4፤ ያዕቆብም ልኮ ራሔልንና ልያን ወደ በጎቹ ስፍራ ወደ ሜዳ ጠራቸው፤

5፤ እንዲህም አላቸው። የአባታችሁ ፊት ከእኔ ጋር እንደ ዱሮ እንዳልሆነ አያለሁ፤ ነገር ግን የአባቴ አምላክ ከእኔ ጋር ነው።

6፤ እኔ ባለኝ ጉልበቴ ሁሉ አባታችሁን እንዳገለገልሁ ታውቃላችሁ።

7፤ አባታችሁ ግን አታለላችኋል፤ ደመወዜንም አሥር ጊዜ ለወጠ፤ እግዚአብሔር ግን ክፉ ያደርግብኝ ዘንድ አልፈቀደለትም።

8፤ ደመወዝህ ዝንጉርጉሮች ይሁኑ ቢሉኝ በጎቹ ሁሉ ዝንጉርጉሮችን ወለዱ፤ ሽመልመሌ መሳዮቹ ደመወዝህ ይሁኑ ቢሉኝ በጎቹ ሁሉ ሽመልመሌ መሳዮችን ወለዱ።

9፤ እግዚአብሔርም የአባታችሁን በጎች ሁሉ ነሥቶ ለእኔ ሰጠኝ።

10፤ እንዲህም ሆነ፤ በጎቹ በጎመጁ ጊዜ ዓይኔን አንሥቼ በሕልም አየሁ፤ እነሆም፡ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ነበሩ።

11፤ የእግዚአብሔርም መልአክ በሕልም። ያዕቆብ ሆይ አለኝ፤ እኔም። እነሆኝ አልሁት።

12፤ እንዲህም አለኝ። ዓይንህን አቅንተህ እይ፤ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ናቸው፤ ላባ በአንተ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቼአለሁና።

13፤ ሐውልት የቀባህበት በዚያም ለእኔ ስእለት የተሳልህበት የቤቴል አምላክ እኔ ነኝ፤ አሁንም ተነሥተህ ከዚህ አገር ውጣ፤ ወደ ተወለድህበትም ምድር ተመለስ።

14፤ ራሔልና ልያም መልሰው እንዲህ አሉት። በአባታችን ቤት ለእኛ ድርሻና ርስት በውኑ ቀርቶልናልን?

15፤ እኛ በእርሱ ዘንድ እንደ ባዕድ የተቆጠርን አይደለንምን? እርሱ እኛን ሸጦ ዋጋችንን በልቶአልና።

16፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከአባታችን የነሣው ይህ ሁሉ ሀብት ለእኛና ለልጆቻችን ነው፤ አሁንም እግዚአብሔር ያለህን ሁሉ አድርግ።

17፤ ያዕቆብም ተነሣ፤ ልጆቹንና ሚስቶቹንም በግመሎች ላይ አስቀመጠ፤

18፤ መንጎቹንም ሁሉ፤ የቤቴንም ዕቃ ሁሉ፤ በሁለት ወንዞች መካከል ሳለ ያገኛቸውን ከብቶች ሁሉ ይዞ ወደ አባቱ ወደ ይስሐቆ ወደ ከነዓን ምድር ሄደ።

19፤ ላባ ግን በጎቹን ለመሸለት ሄዶ ነበር፤ ራሔልም የአባትዋን ተራራም ሰረቀች።

20፤ ያዕቆብም የሶርያውን ሰው ላባን ከድቶ ኮበለለ፤ መኮብለሉንም፤ አልነገረውም።

21፤ እርሱም ያለውን ሁሉ ይዞ ኮበለለ፤ ተነሥቶም ወንዙን ተሻገረ፤ ፊቱንም ወደ ገለዓድ ተራራ አቀና።

22፤ በሦስተኛውም ቀን የያዕቆብ መኮብለል ለላባ ተነገረው።

23፤ ከወንድሞቹም ጋር ሆኖ የሰባት ቀን መንገድ ያህል ተከተለው፤ በገለዓድ ተራራም ላይ ደረሰበት።

24፤ እግዚአብሔርም ወደ ሶርያው ሰው ወደ ላባ በሌሊት ሕልም መጥቶ። ያዕቆብን በክፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ አለው።

25፤ ላባም ደረሰበት፤ ያዕቆብም ድንኳኑን በተራራው ተከሎ ነበር፤ ላባም ከወንድሞቹ ጋር በገለዓድ ተራራ ድንኳኑን ተከለ።

26፤ ላባም ያዕቆብን አለው። ለምን እንዲህ አደረግህ? ከእኔ ከድተህ ኮበለልህ፤ ልጆቼንም በሰይፍ እንደ ተማረኩ ዓይነት ነዳሃቸው።

27፤ ስለምን በስውር ሸሸህ? ከእኔም ከድተህ ስለምን ኮበለልህ? በደስታና በዘፈን በከበሮና በበገና እንድሰድድህ ለምን አልነገርኸኝም?

28፤ ወንድቼንና ሴቶቼን ልጆቼን እንድስም ስለ ምን አልፈቀድህልኝም? ይህንም በስንፍና አደረግህ።

29፤ ከፉ አደርግባችሁ ዘንድ ኃይል ነበረኝ፤ ነገር ግን የአባታችሁ አምላክ ትናንት። ያዕቆብን በከፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ ብሎ ነገረኝ።

30፤ አሁንም የአባትህን ቤት ከናፈቅህ ሂድ፤ ነገር ግን አምላኮቼን ለምን ሰረቅህ?

31፤ ያዕቆብም መለሰ ላባንም እንዲህ አለው። ልጆቼህን ከእኔ የምትቀማኝ ስለመሰለኝና ስለፈራሁ ይህን አደረግሁ።

32፤ አምላኮችህን የምታገኝበት ሰው ግን እርሱ ይሙት፤ የአንተ የሆነውም በእኔ ዘንድ ይገኝ እንደ ሆነ በወንድሞቻችን ፊት ፈልግ፤ ለአንተም ውስደው አለ። ራሔል እንደ ሰረቀቻቸው ያዕቆብ አያውቅም ነበርና።

33፤ ላባም ወደ ያዕቆብ ድንኳንና ወደ ልያ ድንኳን ወደ ሁለቱም ባሪያዎች ድንኳን ገባ፤ ነገር ግን አላገኘም። ከልያም ድንኳን ወጥቶ ወደ ራሔል ድንኳን ገባ።

34፤ ራሔልም ተራፊምን ወስዳ ከግመል ኮርቻ በታች ሸሸገች፤ በላዩም ተቀመጠችበት። ላባም ድንኳኑን ሁሉ ፈለገ፤ አንዳችም አላገኘም።

35፤ እርስዎም አባትዎን። በፊትህ ለመቆም ስላልቻልሁ አትቆጣብኝ፤ በሴቶች የሚደርስ ግዳጅ ደርሶብኛልና አለችው። እርሱም ፈለገ፤ ነገር ግን ተራፊምን አላገኘም።

36፤ ያዕቆብም ተቆጣ ላባንም ወቀሰው፤ ያዕቆብም መለሰ ላባንም እንዲህ አለው። የበደልሁህ በደል ምንድር ነው? ኃጢአቴስ ምንድር ነው ይህን ያህል ያሳደድኸኝ?

37፤ አሁንም ዕቃዬን ሁሉ በረበርህ፤ ከቤትህስ ዕቃ ሁሉ ምን አገኘህ? እነርሱ በእኛ በሁለታችን መካከል ይፈርዱ ዘንድ በወንድሞቼና በወንድሞችህ ፊት አቅርበው።

38፤ ሆይ ዓመት ሙሉ ከአንተ ጋር ነበርሁ፤ በጎችህና ፍየሎችህ አልጨነገፉም፤ የመንጎችህንም ጠቦቶች አልበላሁም፤ አውሬ የሰበረውን አላመጣሁልህም ነበር፤

39፤ እኔ ስለ እርሱ እከፍልህ ነበርሁ፤ በቀንም በሌሊትም የተሰረቀውን ከእጄ ትሻው ነበርህ።

40፤ የቀን ሐሩር የሌሊት ቀኑ ይበላኝ ነበር፤ እንቅልፍም ከዓይኔ ጠፋ።

41፤ እንዲሁ በአንተ ቤት ሆይ ዓመት ነበርሁ አሥራ አራት ዓመት ስለ ሁለቱ ሴቶች ልጆቼህ፤ ስድስት ዓመትም ስለ በጎችህ ተገዛሁልህ፤ ደመወዜንም አሥር ጊዜ ለዋወጥኸው።

42፤ የአባቴ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም ፍርሃት ከእኔ ጋር ባይሆንስ ዛሬ ባዶ እጄን በሰደድኸኝ ነበር፤ እግዚአብሔር መከራዬንና የእጆቼን ድካም አየ፤ ትናንትም ገሠጸህ።

43፤ ላባም እንዲህ ብሎ ለያቆብ መለሰለት። ሴቶቹ ልጆች ልጆቹ ናቸው፤ ሕፃናቱም ሕፃናቴ ናቸው፤ መንጎቹም መንጎቼ ናቸው፤ የምታየውም ሁሉ የእኔ ነው፤ ዛሬም በእነዚህ በሴቶች ልጆቼና በወለዳዎቼ ልጆቻቸው ላይ ምን ላደርግ ይቻላል?

44፤ አሁንም ና፤ አንተና እኔ ቃል ኪዳን እንጋባ፤ በእኔና በአንተ መካከልም ምስክር ይሁን።

45፤ ያዕቆብም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አቆመ።

46፤ ያዕቆብም ወንድሞቹን። ድንጋይ ሰብስቦ አላቸው፤ እነርሱም ድንጋይ ሰብስበው ከመሩ፤ በድንጋዩም ከምር ላይ በሉ።

47፤ ላባም ይጋር ሠሀዱታ ብሎ ጠራት፤ ያዕቆብም ገለጻድ አላት።

48፤ ላባም። ይህች ከምር በእኔና በአንተ መካከል ዛሬ ምስክር ናት አለ። ስለዚህም ስምዎ ገለጻድ ተባለ፤

49፤ ደግሞም ምጽጳ ተባለ። እኛ በተለያየን ጊዜ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ሆኖ ይጠብቅ ብሎአልና።

50፤ ልጆቼን ብትብድላቸው ወይም በላያቸው ሚስቶችን ብታገባቸው ከእኛ ጋር ያለ ሰው የለም፤ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ምስክር ነው።

51፤ ላባም ያዕቆብን አለው። በእኔና በአንተ መካከል እነሆ ይህች ከምር፤ እነሆም ያቆምኋት ሐውልት፤

52፤ እኔ ወደ አንተ ይህችን ከምር እንዳላልፍ፤ አንተም ለከፋት ወደ እኔ ይህችን ከምርና ይህችን ሐውልት እንዳታልፋት፤ ይህች ከምር ምስክር ናት፤ ይህችም ሐውልት ምስክር ናት።

53፤ የአብርሃም አምላክ የናኮርም አምላክ የአባታቸውም አምላክ በእኛ መካከል ይፍረድ። ያዕቆብም በአባቱ በይስሐቅ ፍርሃት ማለ።

54፤ ያዕቆብም በተራራው ላይ መሥዋዕትን ሠዋ፤ ወንድሞቹንም እንጀራ እንዲበሉ ጠራ፤ እነርሱም እንጀራን በሉ፤ በዚያም በተራራ አደሩ።

55፤ ላባም ማልዶ ተነሥቶ ወንዶቹንና ሴቶቹን ልጆቹን ሳመ ባረካቸውም፤ ላባም ተመልሶ ወደ ስፍራው ሄደ።

ምዕራፍ 32።

1፤ ያዕቆብም መንገዱን ሄደ፤ የእግዚአብሔር መላእክትም ተገናኙት።

2፤ ያዕቆብም ባያቸው ጊዜ። እነዚህ የእግዚአብሔር ሠራዊት ናቸው አለ፤ የዚያንም ስፍራ ስም መሃናይም ብሎ ጠራው።

3፤ ያዕቆብም ወደ ወንድሙ ወደ ዔሳው ወደ ሴይር ምድር ወደ ኤዶም አገር ከፊቱ መልእክተኞችን ላከ፤

4፤ እንዲህም ብሎ አዘዛቸው። ለጌታዬ ለዔሳው። ባሪያህ ያዕቆብ እንዲህ አለ ብላችሁ ንገሩት። በላባ ዘንድ በስደት ተቀመጥሁ፤ እስከ አሁን ድረስ ቆየሁ፤

5፤ ላሞችንም አህዮችንም በጎችን ወንዶች ባሪያዎችንም ሴቶች ባሪያዎችንም አገኘሁ፤ አሁንም በፊትህ ሞገስን አገኝ ዘንድ ለጌታዬ ለማስታወቅ ላክሁ።

6፤ መልእክተኞቹም ወደ ያዕቆብ ተመልሰው እንዲህ አሉት። ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው ሄደን ነበር፤ እርሱም ደግሞ ሊቀበልህ ይመጣል፤ ከእርሱም ጋር አራት መቶ ሰዎች አሉ።

7፤ ያዕቆብም እጅግ ፈርቶ ተጨነቀ፤ ከእርሱም ጋር ያሉትን ሰዎች መንገታችንም ላሞችንም ግመሎችንም በሁለት ወገን ከፈላቸው፤

8፤ እንዲህም አለ። ዔሳው መጥቶ አንዱን ወገን የመታ እንደ ሆነ የቀረው ወገን ያመልጣል።

9፤ ያዕቆብም አለ። የአባቴ የአብርሃም አምላክ ሆይ፥ የአባቴም የይስሐቅ አምላክ ሆይ። ወደ ምድርህ ወደ ተወለድህበትም ስፍራ ተመለስ። በጎነትንም አደርግልሃለሁ ያልኸኝ እግዚአብሔር ሆይ፤

10፤ ለባሪያህ ከሠራኸው ከምሕረትህና ከእውነትህም ሁሉ ትንሽ ስንኳ የማይገባኝ ነኝ፤ በትሬን ብቻ ይህን የርዳኖስን ተሻግሬ ነበርና፤ አሁን ግን የሁለት ክፍል ሠራዊት ሆንሁ።

11፤ ከወንድሜ ከዔሳው እጅ አድነኝ፤ መጥቶ እንዳያጠፋኝ፤ እናቶችንም ከልጆቼ ጋር እንዳያጠፋ እኔ እፈራዋለሁና።

12፤ አንተም። በእርግጥ መልካም አደርግልሃለሁ። ዘርህንም ከብዛቴ የተነሣ እንደማይቁጠር እንደ ባሕር አሸዋ አደርጋለሁ ብለህ ነበር።

13፤ በዚያችም ሌሊት ከዚያው አደረ። ከያዘውም ሁሉ ለወንድሙ ለዔሳው እጅ መንሻን አወጣ፤

14፤ ሁለት መቶ እንስት ፍየሎችንና ሀያ የፍየል አውራዎችን፤ ሁለት መቶ እንስት በጎችንና ሀያ የበግ አውራዎችን፤

15፤ ሠላሳ የሚያጠቡ ግመሎችን ከግልገሎቻቸው ጋር፤ አርባ ላም፤ አሥር በሬ፤ ሀያ እንስት አህያ፤ አሥርም የአህያ ግልገሎችን።

16፤ መንገታችን በየወገኑ ከፍሎ በባሪያዎቹ እጅ አደረጋቸው፤ ባሪያዎቹንም። በፊቴ እለፉ መንጋውንና መንጋውንም አራርቁት አለ።

17፤ የፊተኛውንም እንዲህ ብሎ አዘዘው። ወንድሜ ዔሳው ያገኘህ እንደሆነ። አንተ የማን ነህ? ወዴትስ ትሄዳለህ? በፊትህ ያለው ይህስ የማን ነው? ብሎ የጠየቀህም እንደ ሆነ።

18፤ በዚያን ጊዜ አንተ። ለጌታዬ ለዔሳው እጅ መንሻ የሰደደው የባሪያህ የያዕቆብ ነው፤ እርሱም ደግሞ እነሆ ከኋላችን ነው ብለው።

19፤ እንዲሁም ሁለተኛውንና ሦስተኛውን ከመንገታችም በኋላ የሚሄዱትን ሁሉ እንዲሁ ብሎ አዘዘ። ዔሳውን ባገኛችሁት ጊዜ ይህንኑ ነገር ንገሩት፤

20፤ እንዲህም በሉት። እነሆ ባሪያህ ያዕቆብ ከኋላችን ነው። በፊቴ በሚሄደው እጅ መንሻ እታረቀዋለሁ፤ ከዚያም በኋላ ምናልባት ይራራልኛል ፊቴንም አያለሁ ብሎአልና።

21፤ እጅ መንሻው ከእርሱ ቀድሞ አለፈ፤ እርሱ ግን በዚያች ሌሊት በሰፈር አደረ።

22፤ በዚያች ሌሊትም ተነሣ፤ ሁለቱን ሚስቶቹንና ሁለቱን ባሪያዎቹን አሥራ አንዱንም ልጆቹን ወስዶ የያቦቅን ወንዝ ተሻገረ።

- 23፤ ወሰዳቸውም ወንዙንም አሻገራቸው፤ ከብቱንም ሁሉ አሻገረ።
- 24፤ ያዕቆብ ግን ለብቻው ቀረ፤ አንድ ሰውም እስከ ንጋት ድረስ ይታገለው ነበር።
- 25፤ እንዳላሸነፈውም ባየ ጊዜ የጭኑን ሹልዳ ነካው፤ ያዕቆብም የጭኑ ሹልዳ ሲታገለው ደነዘዘ።
- 26፤ እንዲህም አለው። ሊነጋ አቀላልቶአልና ልቀቀኝ። እርሱም። ካልባረከኸኝ አልለቅቅህም አለው።
- 27፤ እንዲህም አለው። ስምህ ማን ነው? እርሱም። ያዕቆብ ነኝ አለው።
- 28፤ አለውም። ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል፤ ከእግዚአብሔር ከሰውም ጋር ታግለህ አሸንፈሃልና።
- 29፤ ያዕቆብም። ስምህን ንገረኝ ብሎ ጠየቀው። እርሱም። ስሜን ለምን ትጠይቃለህ? አለው። በዚያም ስፍራ ባረከው።
- 30፤ ያዕቆብም። እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፤ ሰውነቴም ድና ቀረች ሲል የዚያን ቦታ ስም Dኒኤል ብሎ ጠራው።
- 31፤ Dኒኤልንም ሲያልፍ ፀሐይ ወጣችበት፤ እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነከስ ነበር።
- 32፤ ስለዚህም የእስራኤል ልጆች እስከ ዛሬ ድረስ የወርቶችን ሹልዳ አይበሉም፤ የያዕቆብን ጭን ይዞ የወርቶችን ሹልዳ አደንዝዙአልና።

q ቀጥ@30፤ ጵኒኤል የሚለውን ቃል የግእዝ መጽሐፍ ራእየ እግዚአብሔር ይለዋል። a

ምዕራፍ 33።

- 1፤ ያዕቆብም ዓይኑን አነሣ፤ እነሆም ዔሳውን ሲመጣ አየው፤ ከእርሱም ጋር አራት መቶ ሰዎች ነበሩ፤ ልጆቹንም ከፍሎ ወደ ልያና ወደ ራሔል ወደ ሁለቱም ባሪያዎች አደረጋቸው፤
- 2፤ ባሪያዎችንና ልጆቻቸውንም በፊት አደረገ፤ ልያንና ልጆቻቸውንም በኋለኛው ስፍራ፤ ራሔልንና የሴፍንም ከሁሉ በኋላ አደረገ።
- 3፤ እርሱም በፊታቸው አለፈ፤ ወደ ወንድሙም እስኪደርስ ድረስ ወደ ምድር ሰባት ጊዜ ሰገደ።
- 4፤ ዔሳውም ሊገናኘው ሮጠ፤ አንገቱንም አቅፎ ሳመው፤ ተላቀሱም።
- 5፤ ዓይኑንም አነሣና ሴቶችንና ልጆችን አየ፤ እንዲህም አለ። እነዚህ ምኞቶህ ናቸው? እርሱም። እግዚአብሔር ለእኔ ለባሪያህ የሰጠኝ ልጆች ናቸው አለ።
- 6፤ ሴቶች ባሪያዎችም ከልጆቻቸው ጋር ቀርበው ሰገዱ፤
- 7፤ ደግሞም ልያና ልጆቻቸው ቀርበው ሰገዱ፤ ከዚያም በኋላ የሴፍና ራሔል ቀርበው ሰገዱ።
- 8፤ እርሱም። ያገኘሁት ይህ ሠራዊት ሁሉ ምንህ ነው? አለ። እርሱም። በጌታዬ ፊት ሞገስን አገኝ ዘንድ ነው አለ።
- 9፤ ዔሳውም። ለእኔ ብዙ አለኝ፤ ወንድሜ ሆይ፤ የአንተ ለአንተ ይሁን አለ።

10፤ ያዕቆብም አለ። እንደዚህ አይደለም፤ ነገር ግን በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆነሁ እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ፤ የእግዚአብሔርን ፊት እንደሚያይ ፊትህን አይቼአለሁና፤ በቸርነትም ተቀብለኸኛልና።

11፤ ይህችንም ያመጣሁልህን በረከቴን ተቀበል፤ እግዚአብሔር በቸርነት ሰጥቶኛልና፤ ለእኔም ብዙ አለኝና። እስኪቀበለውም ድረስ ዘበዘበው።

12፤ እርሱም። ተነሣና እንሂድ፤ እኔም በፊትህ እሄዳለሁ አለ።

13፤ እርሱም አለው። ጌታዬ ሆይ፤ ልጆቼ ደካሞች እንደ ሆኑ ታውቃለህ፤ በጎችና ላሞችም ግልገሎቻቸውን ያጠባሉ፤ ሰዎችም አንድ ቀን በችኮላ የነዳላቸው እንደ ሆነ ከብቶቹ ሁሉ ይሞታሉ።

14፤ ጌታዬ ከባሪያው ፊት ቀድሞ ይለፍ፤ እኔም ወደ ሴይር ከጌታዬ ዘንድ እስከደርስ ድረስ ከፊቴ ባሉት በእንስሳቱ እርምጃና በሕፃናቱ እርምጃ መጠን በዝግታ እከተላለሁ።

15፤ ዔሳውም። ከእኔ ጋር ካሉት ሰዎች ከፍዬ ልተውልህን? አለ። እርሱም። ይህ ለምንድር ነው? በጌታዬ ዘንድ ሞገስን ማግኘት ይበቃኛል አለ።

16፤ ዔሳውም በዚያን ቀን ወደ ሴይር መንገዱን ተመለሰ።

17፤ ያዕቆብ ግን ወደ ሱኮት ሄደ፤ በዚያም ለእርሱ ቤትን ሠራ፤ ለከብቶችም ዳሶችን አደረገ፤ ስለዚህም የዚያን ቦታ ስም ሱኮት ብሎ ጠራው።

18፤ ያዕቆብም ከሁለት ወንዞች መካከል በተመለሰ ጊዜ በከነዓን ምድር ወዳለችው ወደ ሴኬም ከተማ በደኅንነት መጣ፤ በከተማይቱም ፊት ሰፈረ።

19፤ ድንኳኑን ተክሎበት የነበረውንም የእርሻውን ክፍል ከሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በመቶ በጎች ገዛው።

20፤ በዚያም መሠውያውን አቆመ፤ ያንም ኤል ኤሎሄ እስራኤል ብሎ ጠራው።

ምዕራፍ 34።

1፤ ለያዕቆብ የወለደችለት የልዩ ልጅ ዲናም የዚያን አገር ሴቶች ልጆችን ለማየት ወጣች።

2፤ የአገሩ አለቃ የኤዊያዊ ሰው የኤሞር ልጅ ሴኬም አያት፤ ወሰዳትም ከእርስዋም ጋር ተኛ፤ አስነወራትም።

3፤ ልቡናውም በያዕቆብ ልጅ በዲና ፍቅር ተነደፈ፤ ብላቴናይቱንም ወደዳት፤ ልብዋንም ደስ በሚያሰኛት ነገር ተናገራት።

4፤ ሴኬምም አባቱን ኤሞርን። ይህችን ብላቴና አጋባኝ ብሎ ነገረው።

5፤ ያዕቆብም ልጁን ዲናን እንዳስነወራት ሰማ፤ ልጆቹም ከከብቶቻቸው ጋር በምድረ በዳ ነበሩ፤ ያዕቆብም እስኪመጡ ድረስ ዝም አለ።

6፤ የሴኬም አባት ኤሞርም ይነግረው ዘንድ ወደ ያዕቆብ ወጣ።

7፤ የያዕቆብም ልጆች ይህንን በሰሙ ጊዜ ከምድረ በዳ መጡ፤ የያዕቆብን ልጅ በመተኛቱ በእስራኤል ላይ ስንፍናን ስላደረገ አዘኑ፤ እጅግም ተቈጡ፤ እንዲህ አይደረግምና።

8፤ ኤምርም እንዲህ ብሎ ነገራቸው። ልጄ ሴኬም በልጃችሁ ፍቅር ልቡ ተነድፎአልና ሚስት እንድትሆነው አባካችሁ አርስዋን ስጡት።

9፤ ጋብኞችም ሁኑን፤ ሴቶች ልጆቻችሁን ስጡን፤ እናንተም የእኛን ሴቶች ልጆች ውሰዱ።

10፤ ከእኛም ጋር ተቀመጡ፤ ምድሪቱም በፊታችሁ ናት፤ ኑሩባት፤ ነግዱም፤ ግዙአትም።

11፤ ሴኬምም አባትዋንና ወንድሞችዋን እንዲህ አለ። በፊታችሁ ሞገስን ባገኝ የምትሉኝን አሰጣለሁ።

12፤ ብዙ ማጫና እጅ መንሻ አምጣ በሉኝ፤ በነገራችሁኝም መጠን አሰጣለሁ፤ ይህችን ብላቴና ግን አጋቡኝ።

13፤ የያዕቆብም ልጆች ለሴኬምና ለአባቱ ለኤምር በተንኮል መለሱ፤ እኅታቸውን ዲናን አርክሶአታልና፤

14፤ እንዲህም አሉአቸው። እኅታችንን ላልተገረዘ ሰው ለመስጠት ይህንን ነገር እናደርግ ዘንድ አይቻለንም፤ ይህ ነውር ይሆንብናልና።

15፤ እንደ እኛ ሆናችሁ ወንዶቻችሁን ሁሉ ብትገርዙ በዚህ ብቻ እሺ እንላችኋለን፤

16፤ ሴቶች ልጆቻችንን እንሰጣችኋለን፤ የእናንተንም ሴቶች ልጆች እንወስዳለን፤ አንድ ሕዝብም ሆነን ከእናንተ ጋር እንኖራለን።

17፤ ትገረዙ ዘንድ እኛን ባትሰሙ ግን ልጃችንን ይዘን እንሄዳለን።

18፤ ነገራቸውም በኤምር ልጅ በሴኬምና በኤምር ዘንድ የተወደደ ሆነ።

19፤ ብላቴናውም ያሉትን ያደርግ ዘንድ አልዘገየም፤ የያዕቆብን ልጅ ወድዶአልና፤ እርሱም በአባቱ ቤት ካሉት ሁሉ የከበረ ነበረ።

20፤ ኤምርና ሴኬም ልጁም ወደ ከተማቸው አደባባይ ገቡ፤ ለከተማቸውም ሰዎች እንዲህ ብለው ነገሩ።

21፤ እነዚህ ሰዎች በእኛ ዘንድ የሰላም ሰዎች ናቸው፤ በምድራችን ይቀመጡ፤ ይነግዱባትም፤ እነሆም ምድሪቱ ሰፊ ናት፤ ሴቶች ልጆቻቸውን እንውሰድ፤ ለእነርሱም ሴቶች ልጆቻችንን እንስጥ።

22፤ ነገር ግን አንድ ሕዝብ ሆነን ከእኛ ጋር ይቀመጡ ዘንድ በዚህ ነገር ብቻ እሺ ይሉናል፤ እነርሱ እንደ ተገረዙ ወንዶቻችንን ሁሉ ብንገርዝ።

23፤ ከብቶቻቸውም ያላቸውም ሁሉ እንስሰቻቸውም ሁሉ ለእኛ አይደሉምን? በዚህ ነገር ብቻ እሺ ያልናቸው እንደ ሆነ ከእኛ ጋር ይቀመጣሉ።

24፤ ከከተማይቱም አደባባይ የሚወጡ ሁሉ ኤምርንና ልጁን ሴኬምን እሺ አሉ፤ ከከተማይቱ አደባባይ የሚወጡት ወንዶች ሁሉ ተገረዙ።

25፤ ሦስተኛም ቀን በሆነ ጊዜ እጅግ ቆስለው ሳሉ፤ የዲና ወንድሞች የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊ እየራሳቸው ሰይፋቸውን ይዘው ሳይፈሩ ወደ ከተማ ገቡ፤ ወንዱንም ሁሉ ገደሉ፤

26፤ ኤምርንና ልጁን ሴኬምንም በሰይፍ ገደሉ፤ እኅታቸውን ዲናንም ከሴኬም ቤት ይዘው ወጡ።

27፤ የያዕቆብም ልጆች እንታቸውን ዲናን ሰለ አረከሱአት ወደ ሞቱት ገብተው ከተማይቱን ዘረፉ፤

28፤ በጎቻቸውንም ላሞቻቸውንም አህዮቻቸውንም በውጭም በከተማም ያለውን ወሰዱ።

29፤ ሀብታቸውን ሁሉ ሕፃናቶቻቸውንና ሴቶቻቸውንም ሁሉ ማረኩ፤ በቤት ያለውንም ሁሉ ዘረፉ።

30፤ ያዕቆብም ሌዊና ስሞዶንን እንዲህ አለ። በዚች አገር በሚኖሩ በከነዓናውያንና በፌርዛውያን ሰዎች የተጠላሁ ታደርጉኝ ዘንድ እኔን አስጨነቃችሁኝ፤ እኔ በቀጥር ጥቂት ነኝ፤ እነርሱ በእኔ ላይ ይሰበሰቡና ይመቱኛል፤ እኔም ከወገኔ ጋር እጠፋለሁ።

31፤ እነርሱም። በጋለሞታ እንደሚደረግ በእንታችን ያደርግባትን? አሉ። a

ምዕራፍ 35።

1፤ እግዚአብሔርም ያዕቆብን አለው። ተነሥተህ ወደ ቤቴል ውጣ፤ በዚያም ኑር፤ ከወንድምህ ከዔሳው ፊት በሸሸህ ጊዜ ለተገለጠልህ ለእግዚአብሔርም መሠውያውን አድርግ።

2፤ ያዕቆብም ለቤተ ሰቡና ከእርሱ ጋር ላሉት ሁሉ እንዲህ አለ። እንግዶቼን አማልክት ከመካከላችሁ አስወግዱ፤ ንጹሐንም ሁኑ፤ ልብሳችሁንም ለውጡ፤

3፤ ተነሥተንም ወደ ቤቴል እንውጣ፤ በዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ፤ በሄድሁበትም መንገድ ከእኔ ጋር ለነበረው ለእግዚአብሔር መሠውያን አደርጋለሁ።

4፤ በእጃቸው ያሉትንም እንግዶችን አማልክት ሁሉ በጀርአቸውም ያሉትን ጉትቾች ለያዕቆብ ሰጡት፤ ያዕቆብም በሴኬም አጠገብ ካለቸው የአድባር ዛፍ በታች ቀበራቸው።

5፤ ተነሥተውም ሄዱ፤ የእግዚአብሔርም ፍርሃት በዙሪያቸው ባሉት ከተሞች ሁሉ ወደቀ፤ የያዕቆብንም ልጆች ለማሳደድ አልተከተሉአቸውም።

6፤ ያዕቆብም፤ እርሱ ከእርሱ ጋርም የነበሩት ሰዎች ሁሉ፤ በከነዓን ምድር ወዳለቸው ወደ ሎዛ መጡ፤ እርሱምም ቤቴል ናት።

7፤ በዚያም መሰውያውን ሠራ፤ የዚያንም ቦታ ስም ኤልቤቴል ብሎ ጠራው፤ እርሱ ከወንድሙ ፊት በሸሸበት ጊዜ እግዚአብሔር በዚያ ተገልጦለት ነበርና።

8፤ የርብቃ ሞግዚት ዲቦራም ሞተች፤ በቤቴልም ከአድባር ዛፍ በታች ተቀበረች፤ ስሙም አሎንባኩት ተብሎ ተጠራ።

9፤ እግዚአብሔርም ለያዕቆብ ከሁለት ወንዞች መካከል ከሶርያ ከተመለሰ በኋላ እንደ ገና ተገለጠለት፤ ባረከውም።

10፤ እግዚአብሔርም። ስምህ ያዕቆብ ነው፤ ከእንግዲህም ወዲህ ስምህ ያዕቆብ ተብሎ አይጠራ፤ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ አለ፤ ስሙንም እስራኤል ብሎ ጠራው።

11፤ እግዚአብሔርም አለው። ሁሉን ቻይ አምላክ እኔ ነኝ፤ ብዛ፤ ተባዛም፤ ሕዝብና የአሕዛብ ማኅበር ከአንተ ይሆናል፤ ነገሥታትም ከጉልበትህ ይወጣሉ።

12፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅም የሰጠኋትን ምድር ለአንተ እሰጣለሁ፤ ከአንተም በኋላ ለዘርህ ምድሪቱን እሰጣለሁ።

13፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ከተነጋገረበት ስፍራ ወደ ላይ ወጣ።

14፤ ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተነጋገረበት ቦታ የድንጋይ ሐውልት ተከለ፤ የመጠጥ መሥዋዕትንም በእርሱ ላይ አፈሰሰ፤ ዘይትንም አፈሰሰበት።

15፤ ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የተነጋገረበትን ያን ቦታ ቤቴል ብሎ ጠራው።

16፤ ከቤቴልም ተነሡ፤ ወደ ኤፍራታም ሊደርሱ ጥቂት ሲቀራቸው ራሔልን ምጥ ያዛት፤ በምጡም ተጨነቀች።

17፤ ምጡም ባስጨነቃት ጊዜ አዋላጂቱ። አትፍራ፤ ይኸኛው ደግሞ ወንድ ልጅ ይሆንሻልና አለቻት።

18፤ እርስዋም ስትሞት ነፍስዋ በምትወጣበት ጊዜ ስሙን ቤንአኒ ብላ ጠራችው፤ አባቱ ግን ብንያም አለው።

19፤ ራሔልም ሞተች፤ ወደ ኤፍራታ በምትወስድም መንገድ ተቀበረች፤ እርስዋም ቤተሌሌም ናት።

20፤ ያዕቆብም በመቃብርዋ ላይ ሐውልት አቆመ፤ እርሱም እስከ ዛሬ የራሔል የመቃብርዋ ሐውልት ነው።

21፤ እስራኤልም ከዚያ ተነሣ፤ ድንኳኑንም ከጋዴር ግንብ በስተ ወዲያ ተከለ።

22፤ እስራኤልም በዚያች አገር በተቀመጠ ጊዜ ርቤል ሄደ የአባቱንም ቁባት ባላን ተገናኛት፤ እስራኤልም ሰማ። የያዕቆብም ልጆች አሥራ ሁለት ናቸው፤

23፤ የልያ ልጆች፤ የያዕቆብ በኩር ልጅ ሮቤል፤ ስምዖን፤ ሌዊ፤ ይሁዳ፤ ይሳኮር፤ ዛብሎን፤

24፤25፤ የራሔል ልጆች፤ ዮሴፍ፤ ብንያም፤ የራሔል ባርያ የባላ ልጆችም፤ ዳን፤ ንፍታሌም፤

26፤ የልያ ባሪያ የዘለፋ ልጆችም፤ ጋድ፤ አሴር፤ እነዚህ በሁለቱ ወንዞች መካከል በሶርያ የተወለዱለት የያዕቆብ ልጆች ናቸው።

27፤ ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ አብርሃምና ይስሐቅ እንግዶች ሆነው ወደ ተቀመጡባት ወደ መምሬ ወደ ቂርያትአርባቅ እርስዋም ኬብሮን ወደምትባለው መጣ።

28፤ የይስሐቅም ዕድሜ መቶ ሰማንያ ዓመት ሆነ።

29፤ ይስሐቅም ነፍሱን ሰጠ፤ ሞተም፤ ሸምግሎ ዕድሜንም ጠግቦ ወደ ወገኖቹ ተከማቸ፤ ልጆቹም ዔሳውና ያዕቆብ ቀበሩት።

ምዕራፍ 36።

1፤ የዔሳው ትውልድ ይህ ነው፤ እርሱም ኤዶም ነው።

2፤ ዔሳው ከከነዓን ልጆች ሚስቶችን አገባ፤ የኬጢያዊውን የዔሎንን ልጅ ዓዳን፤ የኤዊያዊው የፅብያን ልጅ ዓና የወለዳትን አህሊባማን፤

3፤ የእስማኤልን ልጅ የነባዮትን እጎት ቤሴምትን።

4፤ ዓዳ ለዔሳው ኤልፋዝን ወለደች፤ ቤሴምትም ራጉኤልን ወለደች፤

5፤ አህሊባማም የዑስን፤ የዕላምን፤ ቆሬን ወለደች፤ በከነዓን ምድር የተወለዱለት የዔሳው ልጆች እነዚህ ናቸው።

6፤ ዔሳውም ሚስቶቹን ወንዶች ልጆቹንና ሴቶች ልጆቹን ቤተሰቡንም ሁሉ ከብቱንም ሁሉ እንስሶቹንም ሁሉ በከነዓንም አገር ያገኘውን ሁሉ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ፊት ወደ ሌላ አገር ሄደ።

7፤ ከብታቸው ስለ በዛ በአንድነት ይቀመጡ ዘንድ አልቻሉም፤ በእንግድነት የተቀመጡባትም ምድር ከከብታቸው ብዛት የተነሣ ልትበቃቸው አልቻለችም።

8፤ ዔሳውም በሴይር ተራራ ተቀመጠ፤ ዔሳውም ኤዶም ነው።

9፤ በሴይር ተራራ የሚኖሩ የኤዶማውያን አባት የዔሳው ትውልድም ይህ ነው።

10፤ የዔሳው ልጆች ስም ይህ ነው፤ የዔሳው ሚስት የዓዳ ልጅ ኤልፋዝ፤ የዔሳው ሚስት የቤሴምት ልጅ ራጉኤል።

11፤ የኤልፋዝም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ቴማን፣ አማር፣ ስፎ፣ ጎቶም፣ ቄኔዝ።

12፤ ቲምናዕም ለዔሳው ልጅ ለኤልፋዝ የጭን ገረድ ነበረች፣ አማሌቅንም ለኤልፋዝ ወለደችለት፤ የዔሳው ሚስት የዓዳ ልጅ እነዚህ ናቸው።

13፤ የራጉኤልም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ናሐት፣ ዛራ፣ ሣማ፣ ሚዛህ፤ እነዚህም የዔሳው ሚስት የቤሴምት ልጆች ናቸው።

14፤ የፀብዎን ልጅ የዓና ልጅ የዔሳው ሚስት የአህሊባማ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ለዔሳውም የዑስን፣ የዕላማን፣ ቆሬን ወለደች።

15፤ የዔሳው ልጆች አለቆች እነዚህ ናቸው፤ ለዔሳው የበኩር ለኤልፋዝ ልጆች፤ ቴማን አለቃ፣ አማር አለቃ፣ ስፎ አለቃ፣ ቄኔዝ አለቃ።

16፤ ቆሬ አለቃ፣ ጎቶም አለቃ፣ አማሌቅ አለቃ፤ በኤዶም ምድር የኤልፋዝ አለቆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህ የዓዳ ልጆች ናቸው።

17፤ የዔሳው ልጅ የራጉኤል ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ናሐት አለቃ፣ ዛራ አለቃ፣ ሣማ አለቃ፣ ሚዛህ አለቃ፤ በኤዶም ምድር የራጉኤል ልጆች አለቆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህም የዔሳው ሚስት የቤሴምት ልጆች ናቸው።

18፤ የዔሳው ሚስት የአህሊባማ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ የዑስ አለቃ፣ የዕላማ አለቃ፣ ቆሬ አለቃ፤ የዔሳው ሚስት የዓና ልጅ የአህሊባማ አለቆች እነዚህ ናቸው።

19፤ የዔሳው ልጆችና አለቆቻቸው እነዚህ ናቸው፤ እርሱም ኤዶም ነው።

20፤ በዚያች አገር የተቀመጡ የሐሪው የሴይር ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሎጣን፣ ሦባል፣ ፀብዎን፣ ዓና፣ ዲሶን፣ ኤጽር፣ ዲሳን፤

21፤ እነዚህ በኤዶም ምድር የሐሪው የሴይር ልጆች አለቆች ናቸው።

22፤ የሎጣን ልጆችም ሐሪ፣ ሄማም ናቸው፤ የሎጣንም እሳት ቲምናዕ ናት።

23፤ የሦባል ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ዓልዋን፣ ማኔሐት፣ ዔባል፣ ስፎ፣ አውናም።

24፤ የፀብዎን ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ አዎ፣ ዓና፣ ይህም ዓና በምድረ በዳ የአባቱን የፀብዎንን አህዮች ሲጠብቅ ፍልውኖችን ያገኘ ነው።

- 25፤ የዓና ልጆችም እነዚህ ናቸው፤
- 26፤ ዲሶን፣ አህሊባማም የዓና ሴት ልጅ። የዲሶንም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሔምዳን፣ ኤስባን፣ ይትራን፣ ክራን።
- 27፤ የኤጽር ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ቢልሐን፣ ዛዕዋን፣ ዓቃን።
- 28፤ የዲሳን ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ዑፅ፣ አራን።
- 29፤ የሐሪ አለቆች እነዚህ ናቸው፤ ሎጣን አለቃ፣ ሦባል አለቃ፣ ፅብዖን አለቃ፤
- 30፤ ዓና አለቃ፣ ዲሶን አለቃ፣ ኤጽር አለቃ፣ ዲሳን አለቃ፤ በሴይር ምድር አለቆች የሆኑ የሐሪ አለቆቹ እነዚህ ናቸው።
- 31፤ በእስራኤል ልጆች ላይ ንጉሥ ከመኖሩ በፊት በኤዶም አገር የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ናቸው።
- 32፤ በኤዶምም የቢዖር ልጅ ባላቅ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ዲንሃባ ናት።
- 33፤ ባላቅም ሞተ፣ በስፍራውም የባሶራው የዛራ ልጅ ኢዮባብ ነገሠ።
- 34፤ ኢዮባብም ሞተ፣ በስፍራውም የቴማኒው አገር ሑሳም ነገሠ።
- 35፤ ሑሳምም ሞተ፣ በስፍራውም የምድያምን ሰዎች በሞጋብ ሜዳ የመታ የባዳድ ልጅ ሃዳድ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ዓዊት ተባለ።
- 36፤ ሃዳድም ሞተ፣ በስፍራውም የመሥሬቃው ሠምላ ነገሠ።
- 37፤ ሠምላም ሞተ፣ በስፍራውም በወንዝ አጠገብ ካለችው ከርሆቦት ሳኦል ነገሠ።
- 38፤ ሳኦልም ሞተ፣ በስፍራውም የዓክቦር ልጅ በአልሐናን ነገሠ።
- 39፤ የዓክቦር ልጅ በአልሐናንም ሞተ፣ በስፍራውም ሃዳር ነገሠ፤ የከተማውም ስም ፋዑ ነው፤ ሚስቱም የሜዛሃብ ልጅ መጥሬድ የወለደችት መሄጣብኤል ትባላለች።
- 40፤ የዔሳውም የአለቆቹ ስም በወገናቸው በስፍራቸው በስማቸውም ይህ ነው፤ ቲምናዕ አለቃ፣ ዓልዋ አለቃ፣ የቴት አለቃ፤
- 41፤ አህሊባማ አለቃ፣ ኤላ አለቃ፣ ፊኖን አለቃ፤
- 42፤ ቄኔዝ አለቃ፣ ቴማን አለቃ፣ ሚብሳር አለቃ፤
- 43፤ መግዲኤል አለቃ፣ ዒራም አለቃ፣ እነዚህ በግዛታቸው ምድር በየመኖሪያቸው የኤዶም አለቆች ናቸው። የኤዶማውያን አባት ይህ ዔሳው ነው። a

ምዕራፍ 37።

1፤ ያዕቆብም አባቱ በሰደት በኖረበት አገር በከነዓን ምድር ተቀመጠ።

2፤ የያዕቆብም ትውልድ ይህ ነው። የሴፍ የአሥራ ሰባት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ ከወንድሞቹ ጋር በጎችን ይጠብቅ ነበር፤ እርሱም ከአባቱ ሚስቶች ከባላና ከዘለፋ ልጆች ጋር ሳለ ብላቴና ነበረ፤ የሴፍም የክፋታቸውን ወሬ ወደ አባታቸው አመጣ።

3፤ እስራኤልም የሴፍን ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ ይወደው ነበር፤ እርሱ በሽምግልናው የወለደው ነበርና፤ በብዙ ኅብር ያጌጠችም ቀሚስ አደረገለት ።

4፤ ወንድሞቹም አባታቸው ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ እንዲወደው ባዩ ጊዜ ጠሉት፤ በሰላም ይናገሩትም ዘንድ አልቻሉም።

5፤ የሴፍም ሕልምን አለመ፣ ለወንድሞቹም ነገራቸው፤ እነርሱም እንደ ገና በብዙ ጠሉት።

6፤ እርሱም አላቸው። እኔ ያለምሁትን ሕልም ስሙ፤

7፤ እነሆ እኛ በእርሻ መካከል ነዶ ስናስር ነበርና፤ እነሆም፣ የእኔ ነዶ ቀጥ ብላ ቆመች፤ የእናንተም ነዶች በዙሪያ ከብበው እነሆ ለእኔ ነዶ ሰገዱ።

8፤ ወንድሞቹም። በእኛ ላይ ልትነግሥብን ይሆን? ወይስ ልትገዛ ይሆን? አሉት። እንደ ገናም ስለ ሕልሙና ስለ ነገሩ ይልቁን ጠሉት።

9፤ ደግሞም ሌላ ሕልምን አለመ፣ ለወንድሞቹም ነገራቸው፤ እንዲህም አለ። እነሆ ደግሞ ሌላ ሕልምን አለምሁ፤ እነሆ ፀሐይና ጨረቃ አሥራ አንድ ከዋክብትም ሲሰግዱልኝ አየሁ።

10፤ ለአባቱና ለወንድሞቹም ነገራቸው፤ አባቱም ገሠጸው፤ እንዲህም አለው። ይህ ያለምኸው ሕልም ምንድር ነው? በውኑ እኔና እናትህ ወንድሞችህም መጥተን በምድር ላይ እንሰግድልህ ይሆን?

11፤ ወንድሞቹም ቀኑበት አባቱ ግን ነገሩን ይጠብቀው ነበር።

12፤ ወንድሞቹ በሴኬም የአባታቸውን በጎች ይጠብቁ ዘንድ ሄዱ።

13፤ እስራኤልም የሴፍን። ወንድሞችህ በሴኬም በጎችን የሚጠብቁ አይደሉምን? ወደ እነርሱ አልከህ ዘንድ ና አለው። እርሱም። እነሆኝ አለው ።

14፤ እርሱም። ሄደህ ወንድሞችህና በጎቹ ደኅና እንደ ሆኑ እይ፤ ወሬአቸውንም አምጣልኝ አለው። እንዲህም ከኬብሮን ቁላ ሰደደው፤ ወደ ሴኬምም መጣ።

15፤ እነሆም በምድረ በዳ ሲቅበዘበዝ ሳለ አንድ ሰው አገኘው፤ ሰውየውም። ምን ትፈልጋለህ? ብሎ ጠየቀው።

16፤ እርሱም ወንድሞቹን እፈልጋለሁ፤ በጎቹን የሚጠብቁበት ወይት እንደ ሆነ እባክህ ንገረኝ አለ።

17፤ ሰውየውም። ከዚህ ተነሥተዋል፤ ወደ ዶታይን እንሂድ ሲሉም ሰምቼአቸዋለሁ አለው። የሴፍም ወንድሞቹን ተከታትሎ ሄደ፤ በዶታይንም አገኛቸው።

18፤ እነርሱም በሩቅ ሳለ አዩት፤ ወደ እነርሱም ገና ሳይቀርብ ይገድሉት ዘንድ በእርሱ ላይ ተማከሩ።

19፤ አንዱም ለአንዱ እንዲህ አለው። ያ ባለ ሕልም ይኸው መጣ።

20፤ አሁንም ኑ፥ እንግደለውና በአንድ ጉድጓድ ውስጥ እንጣለው። ክፉ አውሬም በላው እንላለን፤ ከሕልሞቹም የሚሆነውን እናያለን።

21፤ ሮቤልም ይህን ሰማ፥ ከእጃቸውም አዳነው፥ እንዲህም አለ። ሕይወቱን አናጥፋ።

22፤ ሮቤል። ደም አታፍስሱ፤ በዚህች ምድረ በዳ ባለችው ጉድጓድ ጣሉት፥ ነገር ግን እጃችሁን አትጣሉበት አላቸው። እንዲህም ማለቱ ከእጃቸው ሊያድነውና ወደ አባቱ ሊመልሰው ነው።

23፤ እንዲህም ሆነ፤ የሴፍም ወደ ወንድሞቹ በቀረበ ጊዜ የለበሰትን በብዙ ጎብር ያጌጠቸውን ቀሚሱን ገፈፉት፤

24፤ ወስደውም ወደ ጉድጓድ ጣሉት፤ ጉድጓዱም ውኃ የሌለበት ደረቅ ነበረ።

25፤ እንጆራም ሊበሉ ተቀመጡ፤ ዓይናቸውንም አንሥተው አዩ፥ እነሆም የእስማኤላውያን ነገዶች ወደ ግብፅ ለመውረድ ከገለግድ መጡ፤ ግመሎቻቸውም ሸቱና በለሳን ከርቤም ተጭነው ነበር።

26፤ ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው። ወንድማችንን ገድለን ደሙን ብንሸሽግ ጥቅማችን ምንድር ነው?

27፤ ኑ፥ ለእስማኤላውያን እንሸጠው፥ እጃችንን ግን በእርሱ ላይ አንጣል፥ ወንድማችን ሥጋችንም ነውና። ወንድሞቹም የእርሱን ነገር ሰሙት።

28፤ የምድያም ነጋዶችም አለፉ፤ እነርሱም የሴፍን አንሥተው ከጉድጓድ አወጡት፤ ለእስማኤላውያንም የሴፍን በሀያ ብር ሸጡት፤ እነርሱም የሴፍን ወደ ግብፅ ወሰዱት።

29፤ ሮቤልም ወደ ጉድጓዱ ተመለሰ፥ እነሆም የሴፍ በጉድጓድ የለም፤ ልብሱንም ቀደደ።

30፤ ወደ ወንድሞቹም ተመልሶ። ብላቴናው የለም፤ እንግዲህ እኔ ወዴት እሄዳለሁ? አለ።

31፤ የየሴፍንም ቀሚስ ወሰዱ፥ የፍየል አውራም አርደው ቀሚሱን በደም ነከሩት።

32፤ ብዙ ጎብር ያለበትን ቀሚሱንም ላኩ፥ ወደ አባታቸውም አገቡት፥ እንዲህም አሉት። ይህንን አገኘን፤ ይህ የልጅህ ልብስ እንደ ሆነ ወይም እንዳልሆነ እስኪ እየው።

33፤ እርሱም አውቆ፥ የልጄ ቀሚስ ነው፤ ክፉ አውሬ በልቶታል፤ የሴፍ በእርግጥ ተበጫጭቋል አለ።

34፤ ያዕቆብም ልብሱን ቀደደ፥ በወገቡም ማቅ ታጥቆ ለልጁ ብዙ ቀን አለቀሰ።

35፤ ወንዶች ልጆቹና ሴቶች ልጆቹም ሁሉ ሊያጽናኑት ተነሡ፤ መጽናናትን እንቢ አለ፥ እንዲህም አለ። ወደ ልጄ ወደ ሙታን ስፍራ እያዘንሁ እወርዳለሁ። አባቱም ስለ እርሱ አለቀሰ።

36፤ እነዚያ የምድያም ሰዎች ግን የሴፍን በግብፅ ለፈርዖን ጃንደረባ ለዘበኞቹ አለቃ ለጲጥፋራ ሸጡት።

ምዕራፍ 38።

1፤ በዚያም ወራት እንዲህ ሆነ፤ ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ ወረደ፥ ስሙን ኤራስ ወደሚሉት ወደ ዓዶሎማዊውም ሰው ገባ።

2፤ ከዚያም ይሁዳ የከነዓናዊውን የሴፍን ሴት ልጅ አየ፤ ወሰዳትም፥ ወደ እርስዋም ገባ።

3፤ ፀነሰችም ወንድ ልጅንም ወለደች፤ ስሙንም ዔር ብላ ጠራችው።

4፤ ደግሞም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደች፤ ስሙንም አውናን ብላ ጠራችው።

5፤ እንደ ገና ደግሞ ወንድ ልጅን ወለደች፤ ስሙንም ሴሎም ብላ ጠራችው፤ እርሱንም በወለደች ጊዜ ክዚብ በሚባል አገር ነበረች።

6፤ ይሁዳም ለበተር ልጁ ለዔር ትዕማር የምትባል ሚስት አጋባው።

7፤ የይሁዳም የበተር ልጅ ዔር በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነበረ፤ እግዚአብሔርም ቀሠፈው።

8፤ ይሁዳም አውናን። ወደ ወንድምህ ሚስት ግባ፤ አግባትም፤ ለወንድምህም ዘርን አቁምለት አለው።

9፤ አውናንም ዘሩ ለእርሱ እንዳይሆን አወቀ፤ ወደ ወንድሙ ሚስት በገባ ጊዜ ለወንድሙ ዘር እንዳይሰጥ ዘሩን በምድር ያፈሰሰው ነበር።

10፤ ይህም ሥራው በእግዚአብሔር ዘንድ ክፉ ሆነበት፤ እርሱንም ደግሞ ቀሠፈው።

11፤ ይሁዳም ምራቱን ትዕማርን። ልጄ ሴሎም እስኪያድግ ድረስ በአባትሽ ቤት መበለት ሆነሽ ተቀመጧ አላት፤ እርሱ ደግሞ እንደ ወንድሞቹ እንዳይሆን ብሎአልና። ትዕማርም ሄዳ በአባትዋ ቤት ተቀመጠች።

12፤ ከብዙ ዘመንም በኋላ የይሁዳ ሚስት የሴዋ ልጅ ሞተች፤ ይሁዳም ተጽናና፤ የበጎቹን ጠጉር ወደሚሸልቱት ሰዎችም ወደ ተምና ወጣ፤ እርሱም ዓዶሎማዊው ወዳጁም ኤራሰ።

13፤ ለትዕማርም። እነሆ አማትሽ ይሁዳ የበጎቹን ጠጉር ይሸልት ዘንድ ወደ ተምና ይወጣል ብለው ነገሩአት።

14፤ እርሷም የመበለትነትዋን ልብስ አወለቀች፤ መጎናጸፊያዋንም ወሰደች፤ ተሸፈነችም፤ ወደ ተምናም በሚወስደው መንገድ ዳር በኤናይም ደጅ ተቀመጠች፤ ሴሎም እንደ አደገ ሚስትም እንዳልሆነችው አይታለችና።

15፤ ይሁዳም ባያት ጊዜ ጋለሞታን መሰለችው፤ ፊትዋን ተሸፍና ነበርና።

16፤ ወደ እርሷም አዘነበለ። እባክሽ ወደ አንቺ ልግባ አላት፤ እርሷም ምራቱ እንደ ሆነች አላወቀም ነበርና። እርሷም። ወደኔ ብትገባ ምን ትሰጠኛለህ? አለችው።

17፤ የፍየል ጠቦት ከመንጋዬ እሰድድልኛለሁ አላት። እርሷም። እስክትሰድድልኝ ድረስ መያዣ ትሰጠኛለህን? አለችው።

18፤ እርሱም። ምን መያዣ ልስጥሽ? አላት። እርሷም። ቀለበትህን፤ አምባርህን፤ በእጅህ ያለውን በትር አለች። እርሱም ሰጣትና ከእርሷ ጋር ደረሰ፤ እርሷም ፀነሰችለት።

19፤ እርሷም ተነሥታ ሄደች፤ መጎናጸፊያዋንም አውልቃ የመበለትነትዋን ልብስ ለበሰች።

20፤ ይሁዳም መያዣውን ከሴቲቱ እጅ ይቀበል ዘንድ በወዳጁ በዓዶሎማዊው እጅ የፍየሉን ጠቦት ላከላት፤ እርሷንም አላገኛትም።

21፤ እርሱም የአገሩን ሰዎች። በኤናይም በመንገድ ዳር ተቀምጣ የነበረች ጋለሞታ ወዴት ናት? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። በዚህ ጋለሞታ አልነበረችም አሉት።

- 22፤ ወደ ይሁዳም ተመልሶ እንዲህ አለው። አላገኘኝትም፤ የአገሩም ሰዎች ደግሞ። ከዚህ ጋለሞታ አልነበረችም አሉኝ።
- 23፤ ይሁዳም። እኛ መዘበቻ እንዳንሆን ትውሰደው፤ እነሆ የፍየሉን ጠቦት ሰደድሁላት፤ አንተም አላገኘሃትም አለ።
- 24፤ እንዲህም ሆነ፤ ከሦስት ወር በኋላ ለይሁዳ። ምራትህ ትዕማር ሴስነች፤ ደግሞም በዝሙት እነሆ ፀነሰች ብለው ነገሩት። ይሁዳም። አውጡአትና በእሳት ትቃጠል አለ።
- 25፤ እርሰዋም ባወጡአት ጊዜ ወደ አማትዋ እንዲህ ብላ ላከች። ለዚህ ለባለ ገንዘብ ነው የፀነሰሁት፤ ተመልከት፤ ይህ ቀለበት፤ ይህ አምባር፤ ይህ በትር የማን ነው?
- 26፤ ይሁዳም አወቀ። ከእኔ ይልቅ እርሰዋ እውነተኛ ሆነች፤ ልጄን ሴሎምን አልሰጠኝትምና አለ። ደግሞም አላወቃትም።
- 27፤ በመውለጃዋም ጊዜ እነሆ መንታ ልጆች በሆድዋ ነበሩ።
- 28፤ ስትወልድም አንዱ እጁን አወጣ፤ አዋላጂቱም ቀይ ፈትል ወስዳ በእጁ አሰረች። ይህ መጀመሪያ ይወጣል አለች።
- 29፤ እንዲህም ሆነ፤ እጁን በመለሰ ጊዜ እነሆ ወንድሙ ወጣ፤ እርሰዋም። ለምን ጥስህ ወጣህ? አለች፤ ስሙንም ፋሬስ ብላ ጠራችው።
- 30፤ ከእርሱም በኋላ ቀይ ፈትል በእጁ ያለበት ወንድሙ ወጣ፤ ስሙም ዛራ ተባለ። a

ምዕራፍ 39።

- 1፤ ዮሴፍ ግን ወደ ግብፅ ወረደ፤ የፈርዖን ጃንደረባ የዘበኞቹም አለቃ የሚሆን የግብፅ ሰው ጲጥፋራ ወደ ግብፅ ካወረዱት ከእስጣኤላውያን እጅ ገዛው።
- 2፤ እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ነበረ፤ ሥራውም የተከናወነለት ሰው ሆነ፤ በግብፃዊው ጌታውም ቤት ነበረ።
- 3፤ ጌታውም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንዳለ፤ እርሱ የሚሠራውንም ሁሉ እግዚአብሔር በእጁ እንዲያከናውንለት አየ።
- 4፤ ዮሴፍም በጌታው ፊት ሞገስን አገኘ፤ እርሱንም ያገለግለው ነበር፤ በቤቱም ላይ ሾመው፤ ያለውንም ሁሉ በእጁ ሰጠው።
- 5፤ እንዲህም ሆነ፤ በቤቱ ባለውም ሁሉ ላይ ከሾመው በኋላ እግዚአብሔር የግብፃዊውን ቤት ስለ ዮሴፍ ባረከው፤ የእግዚአብሔር በረከት በውጪም በግቢም ባለው ሁሉ ላይ ሆነ።
- 6፤ ያለውንም ሁሉ ለዮሴፍ አስረከበ፤ ከሚበላውም እንጀራ በቀር ምንም የሚያውቀው አልነበረም። የዮሴፍም ፊቱ መልክ መልካምና ውብ ነበረ።
- 7፤ ከዚህም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ የጌታው ሚስት በዮሴፍ ላይ ዓይንዋን ጣለች። ከእኔም ጋር ተኛ አለችው።
- 8፤ እርሱም እንቢ አለ፤ ለጌታውም ሚስት እንዲህ አላት። እነሆ ጌታዬ በቤቱ ያለውን ምንም ምን የሚያውቀው የለም፤ ያለውንም ሁሉ ለእኔ አስረከበኛል፤
- 9፤ ለዚህ ቤት ከእኔ የሚበልጥ ሰው የለም፤ ሚስቱ ስለ ሆነሽ ከአንቺም በቀር ያልሰጠኝ ነገር የለም፤ እንዴት ይህን ትልቅ ክፉ ነገር አደርጋለሁ? በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?

10፤ ይህንም ነገር በየዕለቱ ለዮሴፍ ትነግረው ነበር፤ እርሱም ከእርስዎ ጋር ይተኛ ዘንድ ከእርስዎም ጋር ይሆን ዘንድ አልሰማትም።

11፤ እንዲህም ሆነ፤ በዚያን ጊዜ ሥራውን እንዲሠራ፤ ወደ ቤቱ ገባ፤ በቤትም ውስጥ ከቤት ሰዎች ማንም አልነበረም።

12፤ ከእኔ ጋር ተኛ ስትል ልብሱን ተጠማጥማ ያዘች፤ እርሱም ልብሱን በእጅዋ ትቶላት ሸሽ ወደ ውጭም ወጣ።

13፤ እንዲህም ሆነ፤ ልብሱን ትቶ ወደ ውጭ እንደ ሸሽ ባየች ጊዜ።

14፤ የቤትዋን ሰዎች ወደ እርስዋ ጠርታ እንዲህ ብላ ነገረቻቸው። እየ፤ ዕብራዊው ሰው በእኛ እንዲሠለቅ አግብቶብናል፤ እርሱ ከእኔ ጋር ሊተኛ ወደ እኔ ገባ፤ እኔም ድምጹን ከፍ አድርጌ ጮኸሁ፤

15፤ ድምጹንም ከፍ አድርጌ እንደ ጮኸሁ ቢሰማ ልብሱን በእኔ ዘንድ ጥሎ ሸሽ ወደ ውጭም ወጣ።

16፤ ጌታው ወደ ቤቱ እስኪገባ ድረስም ልብሱን ከእርስዋ ዘንድ አኖረች።

17፤ ይህንም ነገር እንዲህ ብላ ነገረችው። ያገባህልን ዕብራዊው ባሪያ ሊሠለቅብኝ ወደ እኔ ገባ፤

18፤ እኔም ድምጹን ከፍ አድርጌ ስጮኸሁ ልብሱን በእጄ ተወና ወደ ውጭ ሸሽ።

19፤ ጌታውም። ባሪያህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን የሚስቱን ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ተቆጣ።

20፤ የዮሴፍም ጌታ ወሰደው፤ የንጉሡ እስረኞችም ወደሚታሰሩበት ስፍራ ወደ ግዛት ቤት አገባው፤ ከዚያም በግዛት ነበረ።

21፤ እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበረ ምሕረትንም አበዛለት፤ በግዛት ቤቱም አለቃ ፊት ሞገስን ሰጠው።

22፤ በግዛት ቤቱም አለቃ በግዛት ያሉትን እስረኞች ሁሉ በዮሴፍ እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፤ በዚያም የሚደረገው ነገር ሁሉ እርሱ የሚያደርገው ነበረ።

23፤ በግዛት ቤቱም አለቃ በእጁ ያለውን ነገር ከቶ አሳሰበም፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና፤ የሚያደርገውንም ሁሉ እግዚአብሔር ያቀናለት ነበር።

ምዕራፍ 40።

1፤ ከዚህ ነገር በኋላም እንዲህ ሆነ፤ የግብፅ ንጉሥ የጠጅ አሳላፊና የእንጀራ አበዛ ጌታቸውን የግብፅ ንጉሥን በደሉ።

2፤ ፈርዖንም በሁለቱ ሹማምቱ በጠጅ አሳላፊዎቹ አለቃና በእንጀራ አበዛዎቹ አለቃ ላይ ተቆጣ፤

3፤ ዮሴፍ ታስሮ በነበረበትም በግዛት ስፍራ በዘበኞቹ አለቃ ቤት አስጠበቃቸው።

4፤ የዘበኞቹም አለቃ ለዮሴፍ አሳልፎ ሰጣቸው፤ እርሱም ያገለግላቸው ነበር፤ በግዛት ቤትም አያሌ ቀን ተቀመጡ።

5፤ በግዛት ቤት የነበሩት የግብፅ ንጉሥ ጠጅ አሳላፊና እንጀራ አበዛ ሁለቱም በአንዲት ሌሊት እንደ ሕልሙ ትርጓሜ እየራሳቸው ሕልምን አለሙ።

6፤ ዮሴፍም ማልዶ ወደ እነርሱ ገባ፤ እነሆም አዝነው አያቸው።

7፤ በጌታው ቤት ከእርሱ ጋር በግዞት የነበሩትንም የፈርዖንን ሹማምት እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው። እናንተ ዛሬ ስለ ምን አዝናችኋል?

8፤ እነርሱም። ሕልምን አልመን የሚተረጎምልን አጣን አሉት። የሴፍም አላቸው። ሕልምን የሚተረጎም እግዚአብሔር የሰጠው አይደለምን? እስቲ ንገሩኝ።

9፤ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃም ለየሴፍ ሕልሙን እንዲህ ብሎ ነገረው። በሕልሜ የወይን ዛፍ በፊት ሆኖ አየሁ።

10፤ በዛሬውም ሦስት አረግ አለባት፤ እርስዎም ቅጠልና አበባ አወጣች። ዘለላም አንጠለጠለች፤ የዘለላም ፍሬ በሰለ፤

11፤ የፈርዖንም ጽዋ በእጄ ነበረ፤ ፍሬውንም ወስጄ በፈርዖን ጽዋ ጨመቅሁት፤ ጽዋውንም ለፈርዖን በእጁ ሰጠሁት።

12፤ የሴፍም አለው። የዚህ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ አረግ ሦስት ቀን ነው፤

13፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን ራሱን ከፍ ያደርጋል፤ ወደ ቀደመው ሹመትም ይመልስሃል፤ ጠጅ አሳላፊ በነበርህበት ጊዜ ስታደርግ እንደ ነበረው እንደ ቀድሞው ሥርዓትም የፈርዖንን ጽዋ በእጁ ትሰጣለህ።

14፤ ነገር ግን በጎ ነገር በተደረገልህ ጊዜ እኔን አስበኝ፤ ምሕረትንም አድርግልኝ፤ የእኔንም ነገር ለፈርዖን ነግረህ ከዚህ ቤት አውጣኝ፤

15፤ እኔን ከዕብራውያን አገር ሰርቀው አምጥተውኛልና፤ ከዚህም ደግሞ በግዞት ያኖሩኝ ዘንድ ምንም አላደረግሁም።

16፤ የእንጀራ አበዛዎቹ አለቃም ሕልሙን በመልካም እንደ ተረጎመ ባየ ጊዜ የሴፍን እንዲህ አለው። እኔም ደግሞ ሕልም አይቼ ነበር፤ እነሆም ሦስት መሶብ ነጭ እንጀራ በራሴ ላይ ነበረ፤

17፤ በላይኛውም መሶብ ፈርዖን ከሚበላው ከጋጋሪዎች ሥራ ሁሉ ነበረበት፤ ወፎችም በራሴ ላይ ከመሶቡ ይበሉ ነበር።

18፤ የሴፍም መልሶ እንዲህ አለው። የዚህ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ መሶብ ሦስት ቀን ነው፤

19፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን ራሱን ከፍ ያደርጋል፤ በእንጨትም ላይ ይሰቅልሃል፤ ወፎችም ሥጋህን ይበሉታል።

20፤ በሦስተኛውም ቀን ፈርዖን የተወለደበት ቀን ነበረ፤ ለሠራዊቱም ሁሉ ግብር አደረገ፤ የጠጅ አሳላፊዎቹን አለቃና የእንጀራ አበዛዎቹን አለቃ በአሸከሮቹ መካከል ከፍ አደረገ።

21፤ የጠጅ አሳላፊዎቹንም አለቃ ወደ ስፍራው መለሰው፤ ጽዋውንም በፈርዖን እጅ ሰጠ፤

22፤ የእንጀራ አበዛዎቹንም አለቃ ሰቀለው፤ የሴፍ እንደተረጎመላቸው።

23፤ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ ግን የሴፍን አሳሰበውም፤ ረሳው እንጂ። a

ምዕራፍ 41።

1፤ ከሁለት ዓመት በኋላም ፈርዖን ሕልምን አየ፤ እነሆም፤ በወንዙ ዳር ቆሞ ነበር።

2፤ እነሆም፤ መልካቸው ያማረ ሥጋቸውም የወፈረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጡ፤ በውኃውም ዳር በመስኩ ይሰማሩ ነበር።

3፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ መልካቸው የከፋ ሥጋቸውም የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዝ ወጡ፤ በእነዚያም ላሞች አጠገብ በወንዙ ዳር ይቆሙ ነበር።

4፤ መልካቸው የከፋ ሥጋቸውም የከሳ እነዚያም ላሞች መልካቸው ያማረውን ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጡአቸው። ፈርዖንም ነቃ።

5፤ ደግሞም ተኛ ሁለተኛም ሕልምን አየ። እነሆም በአንድ አገዳ ላይ የነበሩ ያማሩና መልካም የሆኑ ሰባት እሸቶች ወጡ፤

6፤ እነሆም ከእነርሱ በኋላ የሰለቱና በምሥራቅ ነፋስ የተመቱ ሰባት እሸቶች ወጡ፤

7፤ የሰለቱትም እሸቶች ሰባቱን ያማሩና የዳበሩ እሸቶች ዋጡአቸው።

8፤ ፈርዖንም ነቃ፤ እነሆም ሕልም ነበረ። በነጋም ጊዜ ነፍሱ ታወከችበት፤ ወደ ሕልም ተርጓሚዎች ሁሉ ወደ ግብፅ ጠቢባንም ሁሉ ልኮ ወደ እርሱ ጠራቸው፤ ፈርዖንም ሕልሙን ነገራቸው፤ ነገር ግን ከእነርሱ ለፈርዖን የሚተረጉም አልተገኘም።

9፤ የዚያን ጊዜ የጠጅ አሳላፊዎቹ አለቃ እንዲህ ብሎ ለፈርዖን ተናገረ። እኔ ኃጢአቴን ዛሬ አስባለሁ፤

10፤ ፈርዖን በባሪያዎቹ ላይ ተቆጣ፤ እኔንም የእንጀራ አበዛዎቹንም አለቃ በግዞት ስፍራ በዘበኞች አለቃ ቤት አኖረን፤

11፤ እኛም በአንዲት ሌሊት ሕልምን አለምን፤ እኔና እርሱ፤ እያንዳንዳችን እንደ ሕልማችን ትርጓሜ አለምን።

12፤ በዚያም የዘበኞቹ አለቃ ባሪያ የሆነ አንድ ዕብራዊ ጉልማሳ ከእኛ ጋር ነበረ፤ ለእርሱም ነገርነው፤ ሕልማችንንም ተረገሙልን፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሕልሙ ተረገሙልን።

13፤ እንዲህም ሆነ፤ እንደ ተረገሙልን እንደዚያው ሆነ፤ እኔ ወደ ሹመቴ ተመለስሁ፤ እርሱም ተሰቀለ።

14፤ ፈርዖንም ልኮ የሴፍን አስጠራ፤ ከግዞት ቤትም አስቸኩሉት፤ እርሱም ተላጨ፤ ልብሱንም ለወጠ፤ ወደ ፈርዖንም ገባ።

15፤ ፈርዖንም የሴፍን አለው። ሕልምን አየሁ፤ የሚተረገሙውም አልተገኘም፤ ሕልምን እንደ ሰማሁ፤ እንደ ተረገሙም ስለ አንተ ሰማሁ።

16፤ የሴፍም ለፈርዖን እንዲህ ብሎ መለሰ። ይህ በእኔ አይደለም፤ እግዚአብሔር ግን ለፈርዖን በደኅነነት ይመልስለታል።

17፤ ፈርዖንም ለየሴፍ እንዲህ አለው። እነሆ፤ በሕልሜ በወንዝ ዳር ቆሜ ነበር፤

18፤ እነሆም፤ ሥጋቸው የወፈረ መልካቸውም ያማረ ሰባት ላሞች ወጡ፤ በመስኩም ይሰማሩ ነበር፤

19፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ የደከሙ መልካቸውም እጅግ የከፋ ሥጋቸውም የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ወጡ፤ በግብፅም ምድር ሁሉ እንደ እነርሱ መልክ ክፉ ከቶ አላየሁም፤

20፤ የከሰትና መልክ ክፋዎቹ ላሞች የመጀመሪያዎቹን ወፍራሞቹን ሰባት ላሞች ዋጡአቸው፤

21፤ በሆዳቸውም ተዋጡ፤ በሆዳቸውም እንደተዋጡ አልታወቀም፤ መልካቸውም በመጀመሪያ እንደ ነበረው የከፋ ነበረ። ነቃሁም።

- 22፤ በሕልሜም እነሆ የዳበሩና መልካም የሆኑ ሰባት እሾቶች በአንድ አገዳ ሲወጡ አየሁ፤
- 23፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ የደረቁና የሰለቱ በምሥራቅ ነፋስ የተመቱ ሰባት እሾቶች ወጡ፤
- 24፤ የሰለቱት እሾቶች ያማሩትን ሰባቱን እሾቶች ዋጡአቸው። ለሕልም ተርጓሚዎችም ሕልሜን ነገርሁ የሚተረጉምልኝም አጣሁ።
- 25፤ የሴፍም ፈርዖንን አለው። የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ያለውን ለፈርዖን ነግሮታል።
- 26፤ ሰባቱ መልካካሞች ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው። ሰባቱም መልካካሞች እሾቶች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሕልሙ አንድ ነው።
- 27፤ ከእነርሱም በኋላ የወጡት የከሱትና መልክ ክፋዎቹ ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው። የሰለቱትና የምሥራቅ ነፋስ የመታቸው ሰባቱም እሾቶች እነርሱ ራብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ናቸው።
- 28፤ ለፈርዖን የነገርሁት ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ያለውን ለፈርዖን አሳየው።
- 29፤ እነሆ በግብፅ ምድር ሁሉ እጅግ ጥጋብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ይመጣሉ፤
- 30፤ ደግሞ ከዚህ በኋላ የሰባት ዓመት ራብ ይመጣል። በግብፅ አገር የነበረውም ጥጋብ ሁሉ ይረሳል፤ ራብም ምድርን በጣም ያጠፋል፤
- 31፤ በኋላ ከሚሆነው ከዚያ ራብ የተነሣም በምድር የሆነው ጥጋብ አይታወቅም። እጅግ ጽኑ ይሆናልና።
- 32፤ ሕልሙም ለፈርዖን ደጋግሞ መታየቱ ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቆረጠ ስለ ሆነ ነው። እግዚአብሔርም ፈጥኖ ያደርገዋል።
- 33፤ አሁንም ፈርዖን ብልህና አዋቂ ሰውን ይፈልግ። በግብፅ ምድር ላይም ይሾሙው።
- 34፤ ፈርዖን በምድር ላይ ሹማምትን ይሾም፤ በሰባቱም የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ፍሬ በግብፅ ምድር ሁሉ ከአምስት እጅ አንደኛውን ይውሰድ።
- 35፤ የሚመጡትን የመልካሞቹን ዓመታት እህላቸውን ያከማቹ፤ ስንዴውንም ከፈርዖን እጅ በታች ያኑሩ። እህሎችም በከተሞች ይጠበቁ።
- 36፤ በግብፅ ምድር ስለሚሆነው ስለ ሰባቱ ዓመታት ራብ እህሉ ተጠብቆ ይኑር። ምድሪቱም በራብ አትጠፋም።
- 37፤ ነገሩም በፈርዖንና በሎሌዎቹ ፊት መልካም ሆነ፤
- 38፤ ፈርዖንም ሎሌዎቹን እንዲህ አላቸው። በውኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበትን እንደዚህ ያለ ሰው እናገኛለንን?
- 39፤ ፈርዖንም የሴፍን አለው። እንደ አንተ ያለ ብልህ አዋቂም ሰው የለም። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ገልጦልሃልና።
- 40፤ አንተ በቤቴ ላይ ተሾም። ሕዝቤም ሁሉ ለቃልህ ይታዘዝ፤ እኔ በዙፋኔ ብቻ ከአንተ እበልጣለሁ።
- 41፤ ፈርዖንም የሴፍን። በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ሾምሁህ አለው።

42፤ ፈርዖን ቀለበቱን ከእጁ አወለቀ በዮሴፍ እጅም አደረገው፤ ነጭ የተልባ እግር ልብስንም አለበሰው፤ በአንገቱም የወርቅ ዝርግፍን አደረገለት፤

43፤ የእርሱም በምትሆን በሁለተኛይቱ ሰረገላ አስቀመጠው፤ አዋጅ ነጋሪም። ስገዱ እያለ በፊት በፊቱ ይጮኽ ነበር፤ እርሱም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ተሾመ።

44፤ ፈርዖንም የዮሴፍን አለው። እኔ ፈርዖን ነኝ፤ በግብፅ አገር ሁሉ ያለ አንተ ማንም እጁንም እግሩንም አያንሳ።

45፤ ፈርዖንም የዮሴፍን ስም ጸፍናት ፕዕናህ ብሎ ጠራው፤ የሄልዮቱ ከተማ ካህን የደዐጥፌራ ልጅ የምትሆን አስናትን አጋባው። የዮሴፍም በግብፅ ምድር ሁሉ ወጣ።

46፤ የዮሴፍም በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊት በቆመ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበረ። የዮሴፍም ከፈርዖን ፊት ወጣ፤ የግብፅ ምድርንም ሁሉ ዞረ።

47፤ በሰባቱም በጥጋብ ዓመታት የምድራቱ ፍሬ ከምር ሆነ።

48፤ በግብፅ ምድር ሁሉ ያለውን የሰባቱን ዓመት እህል ሁሉ ሰበሰበ፤ እህልንም በከተሞቹ አደለበ፤ በየከተማይቱ ዙሪያ ያለውን የእርሻውን እህል ሁሉ በዚያው ከተተ።

49፤ የዮሴፍም እንደ ባሕር አሸዋ እጅግ ብዙ የሆነ ስንዴን አከማቸ፤ መስፈርን እስኪተው ድረስ፤ ሊሰፈር አልተቻለምና።

50፤ ለዮሴፍም የሄልዮቱ ከተማ ካህን የደዐጥፌራ ልጅ አስናት የወለደችለት ሁለት ልጆች የራብ ዘመን ገና ሳይመጣ ተወለዱለት።

51፤ የዮሴፍም የበኩር ልጁን ስም ምናሴ ብሎ ጠራው፤ እንዲህ ሲል። እግዚአብሔር መከራዬን ሁሉ የአባቴንም ቤት አስረሳኝ፤

52፤ የሁለተኛውንም ስም ኤፍሬም ብሎ ጠራው፤ እንዲህ ሲል። እግዚአብሔር በመከራዬ አገር አፈራኝ።

53፤ በግብፅ ምድር የነበረውም የሰባቱ ዓመት ጥጋብ አለፈ፤

54፤ የዮሴፍም እንደ ተናገረ የሰባቱ ዓመት ራብ ጀመረ። በየአገሩም ሁሉ ራብ ሆነ፤ በግብፅ ምድር ሁሉ ግን እህል ነበረ።

55፤ የግብፅ ምድርም ሁሉ ተራብ፤ ሕዝቡም ስለ እህል ወደ ፈርዖን ጮኹ፤ ፈርዖንም የግብፅ ሰዎችን ሁሉ። ወደ የዮሴፍ ሂዱ፤ እርሱ ያላችሁንም ሁሉ አድርጉ አላቸው።

56፤ በምድርም ሁሉ ላይ ራብ ሆነ፤ የዮሴፍም እህል ያለበትን ጎተራ ሁሉ ከፍቶ ለግብፅ ሰዎች ሁሉ ይሸጥ ነበር፤ ራብም በግብፅ ምድር ጸንቶ ነበር።

57፤ አገሮችም ሁሉ እህል ይገዙ ዘንድ ወደ ግብፅ ወደ የዮሴፍ መጡ፤ በምድር ሁሉ ራብ እጅግ ጸንቶ ነበርና።

ምዕራፍ 42።

1፤ ያዕቆብም በግብፅ እህል እንዳለ ሰማ፤ ያዕቆብም ልጆቹን። ለምን እርስ በርሳችሁ ትተያያላችሁ? አላቸው።

2፤ እንዲህም አለ። እነሆ ስንዴ በግብፅ እንዲገኝ ሰምቼአለሁ፤ ወደዚያ ውረዱ፤ እንድንድንና እንዳንሞትም ከዚያ ሸምቱልን።

3፤ የዮሴፍም አሥሩ ወንድሞቹ ስንዴን ከግብፅ ይሸምቱ ዘንድ ወረዱ፤

4፤ የዮሴፍን ወንድም ብንያምን ግን ያዕቆብ ከወንድሞቹ ጋር አልሰደደውም። ምናልባት ክፉ እንዳያገኘው ብሎአልና።

5፤ የእስራኤልም ልጆች ለእህል ሸመታ ከመጡቱ ጋር ገቡ፤ በከነዓን አገር ራብ ነበረና።

6፤ ዮሴፍም በምድር ላይ ገዥ ነበረ፤ እርሱም ለምድር ሕዝብ ሁሉ ይሸጥ ነበር፤ የዮሴፍም ወንድሞች በመጡ ጊዜ በምድር ላይ በግምባራቸው ሰገዱለት።

7፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን አይቶ አወቃቸው፤ ተለወጠባቸውም፤ ክፉ ቃልንም ተናገራቸው። እናንተ ከወዴት መጣችሁ? አላቸው። እነርሱም። ከከነዓን ምድር እህል ልንሸምት የመጣን ነን አሉት።

8፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን አወቃቸው፤ እነርሱ ግን አላወቁትም፤

9፤ ዮሴፍም ስለ እነርሱ አይቶት የነበረውን ሕልም አሰበ። እንዲህም አላቸው። እናንተ ሰላዮች ናችሁ፤ የምድሩን ዕራቁትነት ልታዩ መጥታችኋል።

10፤ እነርሱም አሉት። ጌታችን ሆይ አይደለም፤ ባሪያዎችህ ስንዴን ሊገዙ መጥተዋል፤

11፤ እኛ ሁላችን የአንድ ሰው ልጆች ነን፤ እኛ እውነተኞች ነን፤ ባሪያዎችህ ሰላዮች አይደሉም።

12፤ እርሱም አላቸው። አይደለም፤ ነገር ግን የአገሩን ዕራቁትነት ልታዩ መጥታችኋል።

13፤ እነርሱም አሉ። ባሪያዎችህ አሥራ ሁለት ወንድማማች በከነዓን ምድር የአንድ ሰው ልጆች ነን፤ ታናሹም እነሆ ዛሬ ከአባታችን ጋር ነው፤ አንዱም ጠፍቶአል።

14፤ ዮሴፍም አላቸው። እናንተ ሰላዮች ናችሁ ብዬ የተናገርኋችሁ ይህ ነው፤

15፤ በዚህ ትፈተናላችሁ፤ ታናሽ ወንድማችሁ ካልመጣ በቀር የፈርዖንን ሕይወት ከዚህ አትወጡም።

16፤ እውነትን የምትናገሩ ከሆነ ነገራችሁ ይፈተን ዘንድ ከእናንተ አንዱን ስደዱ፤ ወንድማችሁንም ይዞ ይምጣ እናንተም ታሥራችሁ ተቀመጡ፤ ይህ ካልሆነ የፈርዖንን ሕይወት ሰላዮች ናችሁ።

17፤ ሦስት ቀን ያህል በግዞት ቤት ጨመራቸው።

18፤ በሦስተኛውም ቀን ዮሴፍ እንዲህ አላቸው። ትድኑ ዘንድ ይህን አድርጉ፤ እኔ እግዚአብሔርን እፈራለሁና።

19፤ እናንተ የታመናችሁ ከሆናችሁ ከእናንተ አንዱ ወንድማችሁ በግዞታችሁ ቤት ይታሰር እናንተ ግን ሂዱ፤ እህሉንም ለቤታችሁ ራብ ውሱዱ፤

20፤ ታናሹንም ወንድማችሁን ወደ እኔ ይዛችሁ ኑ፤ ነገራችሁም የታመነ ይሆናልና አትሞቱም። እንዲህም አደረጉ።

21፤ እነርሱም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ። በእውነት ወንድማችንን በድለናል፤ እኛን በማማጠን ነፍሱ ስትጨነቅ አይተን አልሰማነውምና፤ ስለዚህ ይህ መከራ መጣብን።

22፤ ሮቤልም መልሶ እንዲህ አላቸው። ብላቴናውን አትበድሉ ብያችሁ አልነበረምን? እኔም አልሰማችሁኝም፤ ስለዚህ እነሆ አሁን ደሙ ይፈላለገናል።

23፤ እነርሱም የሴፍ ነገራቸውን እንደሚሰማባቸው አላወቁም፤ በመካከላቸው አስተርጓሚ ነበረና።

24፤ ከእነርሱም ዘወር ብሎ አለቀሰ፤ ደግሞም ወደ እነርሱ ተመልሶ ተናገራቸው። ስምዖንንም ከእነርሱ ለይቶ ወስዶ በፊታቸው አሰረው።

25፤ የሴፍም ዓይበታቸውን እህል ይሞሉት ዘንድ አዘዘ፤ የእየራሳቸውንም ብር በእየዓይበታቸው ይመልሱት ዘንድ ደግሞም የመንገድ ስንቅ ይሰጡአቸው ዘንድ አዘዘ። እንዲሁም ተደረገላቸው።

26፤ እነርሱም እህሉን በአህዮቻቸው ላይ ጫኑ፤ ከዚያም ተነሥተው ሄዱ።

27፤ ከእነርሱም አንዱ ባደሩበት ስፍራ ለአህያው ገፈራን ይሰጥ ዘንድ ዓይበቱን ሲፈታ ብሩን አየ፤ እነሆም በዓይበቱ አፍ ላይ ነበረች።

28፤ ለወንድሞቹም። ብሬ ተመለስሽልኝ፤ እርስዎም በዓይበቱ አፍ እነኳት አላቸው። ልባቸውም ደነገጠ፤ እየተንቀጠቀጡም እርስ በርሳቸው ተባባሉ። እግዚአብሔር ያደረገብን ይህ ምንድር ነው?

29፤ ወደ አባታቸውም ወደ ያዕቆብ ወደ ከነዓን ምድር መጡ፤ የደረሰባቸውንም ነገር ሁሉ እንዲህ ብለው አወሩ።

30፤ የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው በክፉ ንግግር ተናገረን፤ የምድሪቱም ሰላዮች አስመሰለን።

31፤ እኛም እንዲህ አልነው። እውነተኞች ሰዎች ነን እንጂ ሰላዮች አይደለንም፤

32፤ እኛ የአባታችን ልጆች አሥራ ሁለት ወንድማማች ነን፤ አንዱ ጠፍቶአል፤ ታናሹም በከነዓን ምድር ዛሬ ከአባታችን ጋር አለ።

33፤ የአገሩም ጌታ ያ ሰው እንዲህ አለን። የታመናችሁ ሰዎች ከሆናችሁ በዚህ አውቃለሁ፤ አንደኛውን ወንድማችሁን ከእኔ ጋር ተወት፤ ለቤታችሁም ራብ እህልን ወስዳችሁ ሂዱ፤

34፤ ታናሹንም ወንድማችሁን አምጡልኝ፤ እውነተኞች እንጂ ሰላዮች አለመሆናችሁንም በዚህ አውቀዋለሁ፤ ወንድማችሁንም እሰጣችኋለሁ፤ እናንተም በምድሩ ትነግዳላችሁ።

35፤ እንዲህም ሆነ፤ ዓይበታቸውን በፈቱ ጊዜ እነሆ ከእነርሱ እያንዳንዳቸው ብራቸውን በእየዓይበታቸው ተቋጥሮ አገኙት፤ እነርሱም አባታቸውም የብራቸውን ቀጥራት አይተው ፈሩ።

36፤ አባታቸው ያዕቆብም እንዲህ አላቸው። ልጅ አልባ አስቀራችሁኝ፤ የሴፍ የለም፤ ስምዖንም የለም፤ ብንያምንም ትወስዱብኛላችሁ፤ ይህ ሁሉ በእኔ ላይ ደረሰ።

37፤ ሮቤልም አባቱን አለው። ወደ አንተ መልሼ ያላመጣሁት እንደ ሆነ ሁለቱን ልጆቼን ግደል፤ እርሱን በእጄ ስጠኝ፤ እኔም ወደ አንተ እመልሰዋለሁ።

38፤ እርሱም አለ። ልጄ ከእናንተ ጋር አይወርድም፤ ወንድሙ ሞቶ እርሱ ብቻ ቀርቶአልና፤ በምትሄዱበት መንገድ ምናልባት ክፉ ነገር ቢያገኘው ሽምግልናዬን በኅዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ። a

ምዕራፍ 43።

1፤2፤ ራብም በምድር ጸና። ከግብፅም ያመጡትን እህል በልተው ከፈጸሙ በኋላ አባታቸው። እንደ ገና ሂዱ፤ ጥቂት እህል ሸምቱልን አላቸው።

3፤ ይሁዳም እንዲህ አለው። ያ ሰው። ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልሆነ ፊቴን አታዩም ብሎ በብርቱ ቃል አስጠነቀቀን።

4፤ ወንድማችንን ከእኛ ጋር ብትሰድደው እንወርዳለን። እህልም እንሸምትልሃለን፤

5፤ ባትሰድደው ግን አንሄድም፤ ያ ሰው። ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልሆነ ፊቴን አታዩም ብሎናልና።

6፤ እስራኤልም አላቸው። ለምን በደላችሁኝ? ለዚያውስ። ሌላ ወንድም አለን ብላችሁ ለምን ነገራችሁት?

7፤ እነርሱም አሉ። ያ ሰው ስለ እኛና ስለ ወገናችን ፈጽሞ ጠየቀን እንዲህም አለን። አባታችሁ ገና በሕይወት ነው? ወንድምስ አላችሁን? እኛም እንደዚሁ እንደ ጥያቄው መለስንለት፤ በውኑ። ወንድማችሁን አምጡ እንዲለን እናውቅ ነበርነን?

8፤ ይሁዳም አባቱን እስራኤልን አለው። እኛና አንተ ልጆቻችንም ደግሞ እንድንድን እንዳንሞትም ብላቴናውን ከእኔ ጋር ስደደው፤ እኛም ተነሥተን እንሄዳለን።

9፤ እኔ ስለ እርሱ እዋሳለሁ ከእጄ ትሻዋለህ፤ ወደ አንተ ባለመጣው፤ በፊትህም ባላቆመው፤ በዘመናት ሁሉ አንተን የበደልሁ ልሁን።

10፤ ባንዘገይስ ኖሮ አሁን ሁለተኛ ጊዜ በተመለስን ነበር።

11፤ እስራኤልም አባታቸው እንዲህ አላቸው። ነገሩ እንዲህ ከሆነስ ይህንን አድርጉ፤ ከተመለስነው ከምድሩ ፍሬ በዓይበታችሁ ይዛችሁ ሂዱ። ለዚያም ሰው እጅ መንሻ፤ ጥቂት በለሳን፤ ጥቂት ማር፤ ሽቱ፤ ከርቤ፤ ተምር፤ ለውዝ ውሰዱ።

12፤ ብሩን በአጠፊታ አድርጋችሁ በእጃችሁ ውሰዱ፤ በዓይበታችሁ አፍ የተመለሰውንም ብር መልሳችሁ ውሰዱ፤ ምናልባት በስሕተት ይሆናል።

13፤ ወንድማችሁንም ውሰዱ፤ ተነሥታችሁም ወደዚያ ሰው ተመለሱ።

14፤ ሁሉን የሚችል አምላክም ሌላውን ወንድማችሁንና ብንያምን ከእናንተ ጋር ይሰድድ ዘንድ በዚያ ሰው ፊት ምሕረትን ይስጣችሁ፤ እኔም ልጆቼን እንዳጣሁ አጣሁ።

15፤ ሰዎቹም በእጃቸው ያችን እጅ መንሻና አጠፊታውን ብር ብንያምንም ወሰዱ፤ ተነሥተውም ወደ ግብፅ ወረዱ፤ በዮሴፍም ፊት ቆሙ።

16፤ ዮሴፍም ብንያምን ከእነርሱ ጋር ባየው ጊዜ የቤቱን አዛዥ እንዲህ ብሎ አዘዘው። እነዚያን ሰዎች ወደ ቤት አስገባቸው፤ እርድም እረድ አዘጋጅም፤ እነዚያ ሰዎች በእኩል ቀን ከእኔ ጋር ይበላሉና።

17፤ ያ ሰውም ዮሴፍ እንዳለው አደረገ፤ ያ ሰውም ሰዎቹን ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባ።

18፤ እነርሱም ወደ ዮሴፍ ቤት ስለ ገቡ ፈሩ፤ እንዲህም አሉ። በዓይበታችን ቀድሞ ስለ ተመለሰው ብር ሊተነኩልብን ሊወድቅብንም፤ እኛንም በባርነት ሊገዛ አህዮቻችንንም ሊወስድ ወደዚህ አስገባን።

- 19፤ ወደ ዮሴፍ ቤት አዛዥም ቀረቡ፤ በቤቱም ደጅ ተናገሩት፤
- 20፤ እንዲህም አሉት። ጌታዬ ሆይ፤ ቀድሞ እህልን ልንሸምት ወርደን ነበር፤
- 21፤ ወደምናድርበትም ስፍራ በደረስን ጊዜ ዓይቤታችንን ከፈትን፤ እነሆም፤ የእያንዳንዱ ሰው ብር በየዓይቤቱ አፍ እንደ ሚዛኑ ብራችን ነበረ፤ አሁንም በእጃችን መለስነው።
- 22፤ እህል እንሸምትበት ዘንድ ሌላም ብር በእጃችን አመጣን፤ ብራችንንም በዓይቤታችን ማን እንደ ጨመረው አናውቅም።
- 23፤ እርሱም አላቸው። ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ አትፍሩ፤ አምላካችሁና የአባታችሁ አምላክ በዓይቤታችሁ የተሰወረ ገንዘብ ሰጣችሁ፤ ብራችሁስ ደርሶኛል።
- 24፤ ስምዖንንም አወጣላቸው። ሰውየውም እነዚያን ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባቸው፤ ውኃ አመጣላቸው፤ እግራቸውንም ታጠቡ፤ ለአህዮቻቸው አበቅ ሰጣቸው።
- 25፤ ዮሴፍም በእኩለ ቀን እስኪገባ ድረስ እነርሱ እጅ መንሻቸውን አዘጋጁ፤ ከዚያ እንጀራን እንደሚበሉ ሰምተዋልና።
- 26፤ ዮሴፍም ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ በእጃቸው ያለውን እጅ መንሻ በቤት ውስጥ አቀረቡለት፤ ወደ ምድርም ወድቀው ሰገዱለት።
- 27፤ እርሱም ደኅንነታቸውን ጠየቃቸው፤ እንዲህም አለ። የነገራችሁኝ ሽማግሌ አባታችሁ ደኅና ነውን? ገና በሕይወት አለን?
- 28፤ እነርሱም አሉት። ባሪያህ አባታችን ደኅና ነው፤ ገና በሕይወት አለ። አጎንብሰውም ሰገዱለት።
- 29፤ ዓይኑንም አንሥቶ የእናቱን ልጅ ብንያምን አየው፤ እርሱም አለ። የነገራችሁኝ ታናሽ ወንድማችሁ ይህ ነውን? እንዲህም አለው። ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔር ይባርክህ።
- 30፤ ዮሴፍም ቸኮለ፤ አንጀቱ ወንድሙን ናፍቆታልና፤ ሊያለቅስም ወደደ፤ ወደ እልፍኙም ገብቶ ከዚያ አለቀሰ።
- 31፤ ፊቱንም ታጥቦ ወጣ፤ ልቡንም አስታግሎ። እንጀራ አቅርቦ አለ።
- 32፤ ለእርሱም ለብቻው አቀረቡ፤ ለእነርሱም ለብቻቸው፤ ከእርሱ ጋር ለሚበሉት ለግብፅ ሰዎችም ለብቻቸው፤ የግብፅ ሰዎች ከዕብራውያን ጋር መብላት አይሆንላቸውምና፤ ይህ ለግብፅ ሰዎች እንደ መርከስ ነውና።
- 33፤ በፊቱም በኩሩ እንደ ታላቅነቱ ታናሹም እንደ ታናሽነቱ ተቀመጡ፤ ሰዎቹም እርስ በርሳቸው ተደነቁ።
- 34፤ በፊቱም ካለው ሙብል ፈንታቸውን አቀረቡላቸው፤ የብንያምም ፈንታ ከሁሉ አምስት እጅ የሚበልጥ ነበረ። እነርሱም ጠጡ ከእርሱም ጋር ደስ አላቸው።

ምዕራፍ 44።

- 1፤ ዮሴፍም የቤቱን አዛዥ እንዲህ ብሎ አዘዘ። ዓይቤታቸው የሚያነሣውን ያህል እህል ሙላላቸው፤ የሁሉንም ብር በየዓይቤታቸው አፍ ጨምረው፤
- 2፤ በታናሹም ዓይቤት አፍ የብሩን ጽዋዬንና የእህሉን ዋጋ ጨምረው። እርሱም ዮሴፍ እንዳለው አደረገ።

3፤ ነግሠ በሆነ ጊዜም ሰዎቹ አህዮቻቸውን ይዘው ይሄዱ ዘንድ ተሰናበቱ።

4፤ ከከተማይቱም ወጥተው ገና ሳይርቁ የሴፍ ለቤቱ አዛዥ እንዲህ አለ። ተነሥተህ ሰዎቹን ተከተላቸው፤ በደረሰህባቸውም ጊዜ እንዲህ በላቸው። በመልካሙ ፋንታ ስለ ምን ክፉን መለሳችሁ?

5፤ ጌታዬ የሚጠጣበት ምሥጢርንም የሚያውቅበት ጽዋ አይደለምን? ባደረጋችሁት ነገር በደላችሁ።

6፤ እርሱም ደርሰባቸው ይህንም ቃል ነገራቸው።

7፤ እነርሱም አሉት። ጌታዬ እንደዚህ ያለውን ቃል ለምን ይናገራል? ባሪያዎችህ ይህን ነገር የሚያደርጉ አይደሉም።

8፤ እነሆ፤ በዓይነታችን አፍ ያገኘነውን ብር ይዘን ከከነዓን አገር ወደ አንተ ተመልሰናል፤ ከጌታህ ቤት ወርቅ ወይስ ብር እንዴት እንሰርቃለን?

9፤ ከባሪያዎችህ ጽዋው የተገኘበት እርሱ ይሙት፤ እኛም ደግሞ ለጌታችን ባሪያዎች እንሁን።

10፤ እርሱም አለ። አሁንም እንዲሁ እንደ ነገራችሁ ይሁን፤ ጽዋው የተገኘበት እርሱ ለእኔ ባሪያ ይሁነኝ፤ እናንተም ንጹሐን ትሆናላችሁ።

11፤ እየራሳቸውም ፈጥነው ዓይነታቸውን ወደ ምድር አወረዱ። እየራሳቸውም ዓይነታቸውን ፈቱ።

12፤ እርሱም ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ በረቢራቸው፤ ጽዋውንም በብንደም ዓይነት ውስጥ አገኘው።

13፤ ልብሳቸውንም ቀደዱ። ዓይነታቸውንም በየአህዮቻቸው ጭነው ወደ ከተማይቱ ተመለሱ።

14፤ ይሁዳም ከወንድሞቹ ጋር ወደ የሴፍ ገባ። እርሱም ገና ከዚያው ነበረ፤ በፊቱም በምድር ላይ ወደቁ።

15፤ የሴፍም። ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድር ነው? እንደ እኔ ያለ ሰው ምሥጢርን እንዲያውቅ አታውቁምን? አላቸው።

16፤ ይሁዳም አለ። ለጌታዬ ምን እንመልሳለን? ምንስ እንናገራለን? ወይስ በምን እንነጻለን? እግዚአብሔር የባሪያዎችህን ኃጢአት ገለጠ፤ እነሆ፤ እኛም ጽዋው ከእርሱ ዘንድ የተገኘበትም ደግሞ ለጌታዬ ባሪያዎቹ ነን።

17፤ እርሱም አላቸው። ይህን አደርግ ዘንድ አይሆንልኝም፤ ጽዋው የተገኘበቱ ሰው እርሱ ባሪያ ይሁነኝ፤ እናንተም ወደ አባታችሁ በደኅና ውጡ።

18፤ ይሁዳም ወደ እርሱ ቀረበ እንዲህም አለ። ጌታዬ ሆይ፤ እኔ ባርያህ በጌታዬ ጆሮ አንዲት ቃልን እንድናገር አለምናለሁ፤ እኔንም ባሪያህን አትቆጣኝ፤ አንተ እንደ ፈርዖን ነህ።

19፤ ጌታዬ ባሪያዎቹን። አባት አላችሁን ወይስ ወንድም? ብሎ ጠየቀ።

20፤ እኛም ለጌታዬ እንዲህ አልነ። ሸማግሌ አባት አለን። በሽምግልናው የወለደውም ታናሽ ብላቴና አለ፤ ወንድሙም ሞተ። ከእናቱም እርሱ ብቻውን ቀረ። አባቱም ይወድደዋል።

21፤ አንተም ለባሪያዎችህ። ወደ እኔ አምጡት፤ እኔም አየዋለሁ አልህ።

22፤ ጌታዬንም። ብላቴናው አባቱን መተው አይሆንለትም፤ የተወው እንደ ሆነ አባቱ ይሞታልና አልነው።

23፤ ባርያዎችህንም። ታናሽ ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልመጣ ዳግመኛ ፊቴን አታዩም አልኸን።

24፤ ወደ ባርያህ ወደ አባታችን በተመለስን ጊዜም የጌታዬን ቃል ነገርነው።

25፤ አባታችንም። ተመልሳችሁ ጥቂት እህል ሸምቱልን አለ።

26፤ እኛም አልነው። እንሄድ ዘንድ አይሆንልንም፤ ታናሹ ወንድማችን ከእኛ ጋር ይወርድ እንደ ሆነ እኛም እንወርዳለን፤ ታናሹ ወንድማችን ከእኛ ጋር ከሌለ የዚያን ሰው ፊት ማየት አይቻለንምና።

27፤ ባርያህ አባቴም እንዲህ አለን። ሚስቴ ሁለት ወንዶች ልጆችን እንደ ወለደችልኝ እናንተ ታውቃላችሁ፤

28፤ አንዱም ከእኔ ወጣ። አውሬ በላው አላችሁኝ፤ እስከ ዛሬም አላየሁትም፤

29፤ ይህንም ከእኔ ለይታችሁ ደግሞ ብትወስዱት ክፋም ቢያገኘው፤ ሸብቴን በኅዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ።

30፤ አሁንም እኔ ወደ አባቴ ወደ ባርያህ ብሄድ። ብላቴናውም ከእኛ ጋር ከሌለ፤ ነፍሱ በብላቴናው ነፍስ ታስራለችና ብላቴናው ከእኛ ጋር እንደሌለ ባዩ ጊዜ ይሞታል፤

31፤ ባርያዎችህም የባርያህን የአባታችንን ሸብት በኅዘን ወደ መቃብር ያወርዳሉ።

32፤ እኔ ባርያህ በአባቴ ዘንድ ስለ ብላቴናው እንዲህ ብዬ ተወሼአለሁና። እርሱንስ ወደ አንተ ባላመጣው በአባቴ ዘንድ በዘመናት ሁሉ ኃጢአተኛ እሆናለሁ።

33፤ ስለዚህም እኔ ባርያህ በጌታዬ ዘንድ ባሪያ ሆኜ በብላቴናው ፋንታ ልቀመጥ፤ ብላቴናውም ከወንድሞቹ ጋር ይውጣ።

34፤ አለዚያም ብላቴናው ከእኔ ጋር ከሌለ ወደ አባቴ እንዴት እወጣለሁ? አባቴን የሚያገኘውን መከራ እንዳላይ። a

ምዕራፍ 45።

1፤ ዮሴፍም በእርሱ ዘንድ ቆመው ባሉት ሰዎች ሁሉ ፊት ሊታገሥ አልተቻለውም። ሰዎቹንም ሁሉ ከፊቴ አስወጡልኝ ብሎ ጮኾ ተናገረ፤ ዮሴፍ ለወንድሞቹ ራሱን በገለጠ ጊዜ በእርሱ ዘንድ የቆመ ማንም አልነበረም።

2፤ ቃሉንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ፤ የግብፅ ሰዎችም ሰሙ። በፈርዖን ቤትም ተሰማ።

3፤ ዮሴፍም ለወንድሞቹ። እኔ ዮሴፍ ነኝ፤ አባቴ እስከ አሁን በሕይወቴ ነውን? አለ። ወንድሞቹም ይመልሱለት ዘንድ አልቻሉም። በፊቱ ደንግጠው ነበርና።

4፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን። ወደ እኔ ቅረቡ አለ። ወደ እርሱም ቀረቡ። እንዲህም አላቸው። ወደ ግብፅ የሸጣችሁኝ እኔ ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ።

5፤ አሁንም ወደዚህ ስለ ሸጣችሁኝ አትዘኑ፤ አትቁርቁሩም፤ እግዚአብሔር ሕይወትን ለማዳን ከእናንተ በፊት ስድዶኛልና።

6፤ ይህ ሁለቱ ዓመት በምድር ላይ ራብ የሆነበት ነውና፤ የማይታረስበትና የማይታጨድበት አምስት ዓመት ገና ቀረ።

7፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ቅሬታን አስቀርላችሁ ዘንድ በታላቅ መድኃኒትም አድናችሁ ዘንድ ከእናንተ በፊት ላከኝ።

8፤ አሁንም እናንተ ወደዚህ የላካችሁኝ አይደላችሁም፤ እግዚአብሔር ላከኝ እንጂ፤ ለፈርዖንም እንደ አባት አደረገኝ፤ በቤቱም ሁሉ ላይ ጌታ፤ በግብፅ ምድርም ሁሉ ላይ አለቃ አደረገኝ።

9፤ አሁንም ፈጥናችሁ ወደ አባቴ ውጡ፤ እንዲህም በሉት። ልጅህ የሴፍ የሚለው ነገር ይህ ነው። እግዚአብሔር በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ጌታ አደረገኝ፤ ወደ እኔ ና፤ አትዘግይ፤

10፤ በጌሃምም ምድር ትቀመጣለህ፤ ወደ እኔም ትቀርባለህ፤ አንተና ልጆችህ የልጆችህም ልጆች፤ በጎችህና ላሞችህ ከብትህም ሁሉ።

11፤ በዚያም አንተና የቤትህ ሰዎች የአንተ የሆነው ሁሉ እንዳትቸገሩ እመግብሃለሁ የራቡ ዘመን ገና አምስት ዓመት ቀርቶአልና።

12፤ እነሆም ለእናንተ የተናገረቻችሁ የእኔ አፍ እንደ ሆነች የእናንተ ዓይኖች አይተዋል፤ የወንድሜ የብንያምም ዓይኖች አይተዋል።

13፤ ለአባቴም በግብፅ ምድር ያለኝን ከብሬን ሁሉ ያያችሁትንም ሁሉ ንገሩት፤ አባቴንም ወደዚህ ፈጥናችሁ አምጡት።

14፤ የወንድሙን የብንያምም አንገት አቅፎ አለቀሰ፤ ብንያምም በአንገቱ ላይ አለቀሰ።

15፤ ወንድሞቼን ሁሉ ሳማቸው፤ በእነርሱም ላይ አለቀሰ፤ ከዚያም በኋላ ወንድሞቼ ከእርሱ ጋር ተጫወቱ።

16፤ በፈርዖንም ቤት። የሴፍ ወንድሞች መጡ ተብሎ ወሬ ተሰማ፤ በዚያውም ፈርዖንና ሎላልቱ ደስ ተሰኙበት።

17፤ ፈርዖንም የሴፍን አለው። ለወንድሞችህ እንዲህ ብለህ ንገራቸው። ይህን አድርጉ፤ ከብቶቻችሁን ጭናችሁ ወደ ከነዓን ምድር ሂዱ፤

18፤ አባታችሁንና ቤተሰቦቻችሁን ይዛችሁም ወደ እኔ ኑ፤ እኔም የግብፅን ምድር በረከት ሁሉ እሰጣችኋለሁ፤ የምድራቱንም ስብ ትበላላችሁ።

19፤ አንተም ወንድሞችህን። እንዲህ አድርጉ በላቸው፤ ከግብፅ ምድር ለሕፃናቶቻችሁ ለሴቶቻችሁም ሰረገሎችን ውሰዱ፤ አባታችሁንም ይዛችሁ ኑ፤

20፤ ለዕቃችሁም ሁሉ አታስቡ፤ የግብፅ በረከት ሁሉ ለእናንተ ነውና።

21፤ የእስራኤል ልጆችም እንደዚሁ አደረጉ፤ የሴፍም በፈርዖን ትእዛዝ ሰረገሎችንና ለመንገድ ስንቅ ሰጣቸው፤

22፤ ለሁሉም ሁለት ሁለት መለወጫ ልብስ ሰጣቸው፤ ለብንያም ግን ሦስት መቶ ብርና አምስት መለወጫ ልብስ ሰጠው።

23፤ ለአባቴም እንደዚሁ ሰደደ፤ የግብፅን በረከት የተሸከሙ አሥር አህዮችን፤ ደግሞም በመንገድ ለአባቴ ስንቅ ስንዴና እንጀራ የተሸከሙ አሥር ሴቶች አህዮችን።

24፤ የሴፍም ወንድሞቹን አሰናበታቸው፤ እንዲህም አላቸው። በመንገድ እርስ በርሳችሁ አትጣሉ።

25፤ እነርሱም ሄዱ፤ ከግብፅ አገርም ወጡ፤ ወደ ከነዓንም ምድር ከአባታቸው ከያዕቆብ ዘንድ ደረሱ።

26፤ እንዲህም ብለው ነገሩት። የሴፍ ገና በሕይወቱ ነው። እርሱም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ገዥ ሆኖአል። ያዕቆብም ልቡ ደነገጠ፤ አላመናቸውም ነበርና።

27፤ እነርሱም የሴፍ የነገራቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት፤ እርሱን ያነሡት ዘንድ የሴፍ የሰደዳቸውን ሰረገሎች ባየ ጊዜ የአባታቸው የያዕቆብ የነፍሱ ሕይወት ታደሰች።

28፤ እስራኤልም። ልጄ የሴፍ ገና በሕይወት ከሆነ ይበቃኛል፤ ሳልሞት እንዳየው እሄዳለሁ አለ።

ምዕራፍ 46።

1፤ እስራኤልም ለእርሱ ያለውን ሁሉ ይዞ ተነሣ፤ ወደ ቤርሳቤህ መጣ፤ መሥዋዕትንም ለአባቱ ለይስሐቅ አምላክ ሠዋ።

2፤ እግዚአብሔርም በሌሊት ራእይ። ያዕቆብ ያዕቆብ ብሎ ለእስራኤል ተናገረው። እርሱም። እነሆኝ አለ።

3፤ አለውም። የአባቶችህ አምላክ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ ወደ ግብፅ መውረድ አትፍራ። በዚያ ትልቅ ሕዝብ አደርግሃለሁና።

4፤ እኔ ወደ ግብፅ አብሬህ እወርዳለሁ። ከዚያም ደግሞ እኔ አወጣሃለሁ፤ የሴፍም እጁን በዓይንህ ላይ ያኖራል።

5፤ ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ተነሣ፤ የእስራኤልም ልጆች ያዕቆብን ይወስዱ ዘንድ ፈርዖን በሰደዳቸው ሰረገሎች አባታቸውን ያዕቆብንና ሕፃናቸውን ሴቶቻቸውንም ወስዱ።

6፤ እንስሶቻቸውንም በከነዓን አገርም ያገኙትን ከብታቸውን ሁሉ ይዘው ያዕቆብና ዘሩ ሁሉ ከእርሱ ጋር ወደ ግብፅ መጡ፤

7፤ ወንዶች ልጆቹንና የልጆቹን ወንዶች ልጆች፤ ሴቶች ልጆቹንና የወንዶች ልጆቹን ሴቶች ልጆች፤ ዘሩንም ሁሉ ከእርሱ ጋር ወደ ግብፅ አስገባቸው።

8፤ ወደ ግብፅም የገቡት የእስራኤል ልጆች ስም ይህ ነው። ያዕቆብና ልጆቹ፤ የያዕቆብ በኩር ሮቤል።

9፤ የሮቤልም ልጆች፤ ሄኖላ፤ ፈሉሶ፤ አስሮን፤ ከርሚ።

10፤ የስሞዖን ልጆች፤ ይሙኤል፤ ያሚን፤ አሃድ፤ ያኪን፤ ጾሐር፤ የከነዓናዊት ልጅ ሳኡል።

11፤ የሌዊም ልጆች፤ ጌድሶን፤ ቀዓት፤ ሜራሪ።

12፤ የይሁዳም ልጆች፤ ዔር፤ አውናን፤ ሴሎም፤ ፋሬስ፤ ዛራ፤ ዔርና አውናን በከነዓን ምድር ሞቱ፤ የፋሬስም ልጆች ኤስሮም፤ ሐሙል።

13፤ የይሳኮርም ልጆች፤ ቶላ፤ ፉዋ፤ የብ፤ ሺምሮን።

14፤ የዛብሎንም ልጆች፤ ሴሬድ፤ ኤሎን፤ ያሕልኤል።

15፤ ልያ በመስጴጦምያ በሶርያ ለያዕቆብ የወለደቻቸው ልጆችና ሴቲቱ ልጅዋ ዲና እነዚህ ናቸው፤ ወንዶችም ሴቶችም ልጆችዋ ሁሉ ሠላሳ ሦስት ነፍስ ናቸው።

16፤ የጋድም ልጆች ጽፎን፤ ሐጊ፤ ሹኒ፤ ኤስቦን፤ ዔሪ፤ አሮዲ፤ አርኤሊ።

17፤ የአሴርም ልጆች፤ ዩምና፤ የሱዋ፤ የሱዊ፤ በሪዓ፤ እጎታቸው ሠራሕ፤ የበሪዓ ልጆችም፤ ሔቤር፤ መልኪኤል።

18፤ ላባ ለልጁ ለልያ የሰጣት የዘለፋ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህን አሥራ ስድስቱንም ነፍስ ለያዕቆብ ወለደች።

19፤ የያዕቆብ ሚስት የራሔል ልጆች የሴፍና ብንያም ናቸው።

20፤ ለየሴፍም በግብፅ ምድር ምናሴና ኤፍሬም ተወለዱለት፤ የሄልዮቱ ከተማ ካህን የጳጥፌራ ልጅ አስናት የወለደቻቸው ናቸው።

21፤ የብንያምም ልጆች፤ ቤላ፤ ቤኬር፤ አስቤል፤ የቤላ ልጆችም፤ ጌራ፤ ናዕማን፤ አኪ፤ ሮስ፤ ማንፌን፤ ሑፊም፤ ጌራም አርድን ወለደ።

22፤ ለያዕቆብ የተወለዱለት የራሔልም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሁሉም አሥራ አራት ነፍስ ናቸው።

23፤ የዳንም ልጆች፤ ሑሺም።

24፤ የንፍታሌምም ልጆች፤ ያሕጽኤል፤ ጉኒ፤ ዩጽር፤ ሺሌም።

25፤ ላባ ለልጁ ለራሔል የሰጣት የባላ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም ለያዕቆብ ወለደችለት፤ ሁሉም ሰባት ነፍስ ናቸው።

26፤ ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የገቡት ሰዎች ሁሉ ከጉልበቱ የወጡት፤ ከልጆቹ ሚስቶች ሌላ፤ ሁላቸው ስድሳ ስድስት ናቸው።

27፤ በግብፅ ምድር የተወለዱለት የየሴፍም ልጆች ሁለት ናቸው፤ ወደ ግብፅ የገቡት የያዕቆብ ቤተ ሰዎች ሁሉ ሰባ ናቸው።

28፤ ይሁዳንም በጌሤም እንዲቀበለው በፊቱ ወደ የሴፍ ላከ፤ ወደ ጌሤም ምድርም ደረሱ።

29፤ የሴፍም ሰረገላውን አዘጋጀ፤ አባቱንም እስራኤልን ሊገናኘው ወደ ጌሤም ወጣ፤ ባየውም ጊዜ በአንገቱ ላይ ወደቀ፤ አቅፎትም ረጅም ጊዜ አለቀሰ።

30፤ እስራኤልም የሴፍን። አንተ ገና በሕይወት ሳለህ ፊትህን አይቼአለሁና አሁን ልሙት አለው።

31፤ የሴፍም ወንድሞቹንና የአባቱን ቤተ ሰዎች እንዲህ አላቸው። እኔ መጥቼ ለፈርዖን እንዲህ ብዬ እነግረዋለሁ። በከነዓን ምድር የነበሩት ወንድሞቼና የአባቴ ቤተ ሰዎች ወደ እኔ መጥተዋል፤

32፤ እነርሱም በግ የሚጠብቁ ሰዎች ናቸው። እንስሳ ያረቡ ነበርና፤ በጎቻቸውንና ላሞቻቸውን ያላቸውንም ሁሉ አመጡ።

33፤ ፈርዖንም ቢጠራችሁ። ተግባራችሁስ ምንድር ነው? ቢላችሁ።

34፤ በግ ጠባቂ ሁሉ ለግብፅ ሰዎች ርኩስ ነውና በጌሤም እንድትቀመጡ እንዲህ በሉት። እኛ ባሪያዎችህ ከብላቴናነታችን ጀምረን እስከ አሁን ድረስ፤ እኛም አባቶቻችንም፤ እንስሳ አርቢዎች ነን።

q ቊ@28፤ ጌሤም የሚለውን የግእዝ መጽሐፍ ራምሴ ይለዋል። a

ምዕራፍ 47።

1፤ የሴፍም ገባ ለፈርዖንም ነገረው እንዲህ ብሎ። አባቴና ወንድሞቼ በጎቻቸውም ላሞቻቸውም ያላቸውም ሁሉ ከከነዓን ምድር ወጡ፤ እነርሱም እነሆ በጌሤም ምድር ናቸው።

2፤ ከወንድሞቹም አምስት ሰዎችን ወስዶ በፈርዖን ፊት አቆማቸው።

3፤ ፈርዖንም ወንድሞቹን። ሥራችሁ ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱም ፈርዖንን። እኛ ባሪያዎችህ፤ እኛም አባቶቻችንም፤ በግ አርቢዎች ነን አሉት።

4፤ ፈርዖንንም እንዲህ አሉት። በምድር ልንቀመጥ በእንግድነት መጣን፤ የባርያዎችህ በጎች የሚሰማሩበት ስፍራ የለምና፤ ራብ በከነዓን ምድር እጅግ ጸንቶአልና፤ አሁንም ባሪያዎችህ በጌሤም ምድር እንድንቀመጥ እንለምንሃለን።

5፤ ፈርዖንም የሴፍን ተናገረው እንዲህ ብሎ። አባትህና ወንድሞችህ መጥተውልሃል፤

6፤ የግብፅ ምድር በፊትህ ናት፤ በመልካሙ ምድር አባትህንና ወንድሞችህን አኑራቸው፤ በጌሤም ምድር ይኑሩ፤ ከእነርሱም ውስጥ እውቀት ያላቸውን ሰዎች ታውቅ እንደ ሆነ በእንስሶቹ ላይ አለቆች አድርጋቸው።

7፤ የሴፍም ያዕቆብን አባቱን አስገብቶ በፈርዖን ፊት አቆመው፤ ያዕቆብም ፈርዖንን ባረከው።

8፤ ፈርዖንም ያዕቆብን። የዕድሜህ ዘመን ስንት ዓመት ነው? አለው።

9፤ ያዕቆብም ለፈርዖን አለው። የእንግድነቴ ዘመን መቶ ሠላሳ ዓመት ነው፤ የሕይወቴ ዘመኖች ጥቂትም ክፉም ሆኑብኝ፤ አባቶቼ በእንግድነት የተቀመጡበትንም ዘመን አያህሉም።

10፤ ያዕቆብም ፈርዖንን ባረከው ከፈርዖንም ፊት ወጣ።

11፤ የሴፍም አባቱንና ወንድሞቹን አኖረ፤ ፈርዖን እንዳዘዘም በግብፅ ምድር በተሻለችው በራምሴ ምድር ጉልትን ሰጣቸው።

12፤ የሴፍም ለአባቱና ለወንድሞቹ ለአባቱም ቤተ ሰዎች ሁሉ እንደ ልጆቻቸው መጠን እህል ሰጣቸው።

13፤ በምድርም ሁሉ እህል አልነበረም፤ ራብ እጅግ ጸንቶአልና፤ ከራብም የተነሣ የግብፅ ምድርና የከነዓን ምድር ተጎዳ።

14፤ የሴፍም ከግብፅ ምድርና ከከነዓን ምድር በእህል ሸመት የተገኘውን ብሩን ሁሉ አከማቸ፤ የሴፍም ብሩን ወደ ፈርዖን ቤት አስገባው።

15፤ ብሩም በግብፅ ምድርና በከነዓን ምድር አለቀ፤ የግብፅ ሰዎችም ሁሉ ወደ የሴፍ መጡ እንዲህ ሲሉ። እንጀራ ስጠን፤ ስለ ምን በፊትህ እንሞታለን? ብሩ አልቆብናልና።

16፤ የሴፍም። ከብቶቻችሁን አምጡልኝ፤ ብር ካለቀባችሁ በከብቶቻችሁ ፋንታ እህል እሰጣችኋለሁ አለ።

17፤ ከብቶቻቸውንም ወደ የሴፍ አመጡ፤ የሴፍም በፈረሰቻቸው በበጎቻቸውም በላሞቻቸውም በአህዮቻቸውም ፋንታ እህልን ሰጣቸው፤ በዚያች ዓመትም ስለ ከብቶቻቸው ሁሉ ፋንታ እህልን መገባቸው።

18፤ ዓመቱም ተፈጸመ፤ በሁለተኛውም ዓመት ወደ እርሱ መጥተው እንዲህ አሉት። እኛ ከጌታችን አንሰውርም፤ ብሩ በፍጹም አለቀ፤ ከብታችንም ከጌታችን ጋር ነው፤ ከሰውነታችንና ከምድራችን በቀር በጌታችን ፊት አንዳች የቀረ የለም፤

19፤ እኛ በፊትህ ስለ ምን እንሞታለን? ምድራችንስ ስለ ምን ትጠፋለች? እኛንም ምድራችንንም በእህል ግዛን፤ እኛም ለፈርዖን ባሪያዎች እንሁን፤ ምድራችንም ለእርሱ ትሁን፤ እኛ እንድንደን እንዳንሞትም ምድራችንም እንዳትጠፋ ዘር ስጠን።

20፤ የሴፍም የግብፅን ምድር ሁሉ ለፈርዖን ገዛ፤ የግብፅ ሰዎች ሁሉ ራብ ስለ ጸናባቸው ርስታቸውን ሸጠዋልና፤ ምድሪቱ ለፈርዖን ሆነች።

21፤ ሕዝቡንም ሁሉ ከግብፅ ዳርቻ አንሥቶ እስከ ሌላው ዳርቻ ድረስ ባሪያዎች አደረጋቸው።

22፤ የካህናትን ምድር ብቻ አልገዛም፤ ካህናቱ ከፈርዖን ዘንድ ድርጎ ያገኙ ነበርና፤ ፈርዖንም የሰጣቸውን ድርጎ ይበሉ ነበር፤ ስለዚህም ምድራቸውን አልሸጡም።

23፤ የሴፍም ሕዝቡን እንዲህ አለ። እነሆ ዛሬ እናንተንና ምድራችሁን ለፈርዖን ገዝቻችኋለሁ፤ ዘር ውሰዱና ምድሪቱን ዝሩ፤

24፤ በመከርም ጊዜ ፍሬውን ከአምስት እጅ አንዱን እጅ ለፈርዖን ስጡ፤ አራቱም እጅ ለእናንተ ለራሳችሁ፤ ለእርሻው ዘርና ለእናንተ ምግብ፤ ለቤተ ሰዎችሁና ለሕፃናቶቻችሁም ሲሳይ ይሁን።

25፤ እነርሱም። አንተ አዳነኸን፤ በጌታችን ፊት ሞገስን አናግኝ፤ ለፈርዖንም ባሪያዎች እንሆናለን አሉት።

26፤ የሴፍም ለፈርዖን ካልሆነችው ከካህናቱ ምድር በቀር አምስተኛው እጅ ለፈርዖን እንዲሆን በግብፅ ምድር እስከ ዛሬ ድረስ ሕግ አደረጋት።

27፤ እስራኤልም በግብፅ ምድር በጌሃም አገር ተቀመጠ፤ ገዙአትም፤ ረቡ፤ እጅግም በዙ።

28፤ ያዕቆብም በግብፅ ምድር አሥራ ሰባት ዓመት ተቀመጠ፤ የያዕቆብም ሙላው የሕይወቱ ዘመን መቶ አርባ ሰባት ዓመት ነው።

29፤ የእስራኤልም የሞቱ ቀን ቀረበ፤ ልጁን የሴፍንም ጠርቶ እንዲህ አለው። በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆንሁ እጅህን ከጭኔ በታች አድርግ፤ በግብፅ ምድርም እንዳትቀብረኝ ምሕረትንና እውነትን አድርግልኝ፤

30፤ ከአባቶቼም ጋር በተኛሁ ጊዜ ከግብፅ ምድር አውጥተህ ትወስደኛለህ፤ በመቃብራቸውም ትቀብረኛለህ። እርሱም። እንደ ቃልህ አደርጋለሁ አለ።

31፤ እርሱም። ማልልኝ አለው። የሴፍም ማለለት፤ እስራኤልም በአልጋው ራስ ላይ ሰገደ።

ምዕራፍ 48።

1፤ ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ፤ እነሆ አባትህ ታምሞአል ብለው ለየሴፍ ነገሩት፤ እርሱም ሁለቱን ልጆቹን ምናሴንና ኤፍሬምን ይዞ ሄደ።

2፤ ለያዕቆብም። እነሆ ልጅህ የሴፍ መጥቶልሃል ብለው ነገሩት፤ እስራኤልም ተጠነካከረ፤ በአልጋውም ላይ ተቀመጠ።

3፤ ያዕቆብ የሴፍን አለው። ሁሉን የሚችል አምላክ በከነዓን ምድር በሎዛ ተገለጠልኝ፤ ባረከኝም

4፤ እንዲህም አለኝ። እነሆ ፍሬያማ አደርግሃለሁ፤ አበዛሃለሁም፤ ለብዙም ሕዝብ ጉባኤ አደርግሃለሁ፤ ይህችንም ምድር ከአንተ በኋላ ለዘላለም ርስት ለዘርህ እሰጣታለሁ።

5፤ አሁንም እኔ ወደ አንተ ከመምጣቴ በፊት በግብፅ ምድር የተወለዱልህ ሁለቱ ልጆችህ ለእኔ ይሁኑ፤ ኤፍሬምና ምናሴ ለእኔ እንደ ሮቤልና እንደ ስምዖን ናቸው።

6፤ ከእነርሱም በኋላ የምትወልዱባቸው ልጆች ለአንተ ይሁኑ፤ በርስታቸው በወንድሞቻቸው ስም ይጠሩ።

7፤ እኔም ከመስጴጦምያ በመጣሁ ጊዜ፥ ወደ ኤፍራታ ለመግባት ጥቂት ቀርቶኝ በመንገድ ሳለሁ፥ ራሔል በከነዓን ምድር ሞተችብኝ፤ በዚያም በኤፍራታ መንገድ ላይ፥ እርስዋም ቤተ ልሔም ናት፥ ቀበርኋት።

8፤ እስራኤልም የዮሴፍን ልጆች አይቶ። እነዚህ እነማን ናቸው? አለው።

9፤ ዮሴፍም ለአባቱ። እግዚአብሔር በዚህ የሰጠኝ ልጆቼ ናቸው አለ። እርሱም። እባርካቸው ዘንድ ወደዚህ አቅርብልኝ አለ።

10፤ የእስራኤልም ዓይኖች ከሽምግልና የተነሣ ከብደው ነበር፥ ማየትም አይችልም ነበር፤ ወደ እርሱም አቀረባቸው፥ ሳማቸውም፥ አቀፋቸውም።

11፤ እስራኤልም ዮሴፍን። ፊትህን አያለሁ ብዬ አላሰብሁም ነበር፤ እነሆም እግዚአብሔር ዘርህን ደግሞ አሳየኝ አለው።

12፤ ዮሴፍም ከጉልበቱ ፈቀቅ አደረጋቸው፥ ወደ ምድርም በግምባሩ ሰገደ።

13፤ ዮሴፍም ሁለቱን ልጆቹን ወሰደ፥ ኤፍሬምንም በቀኙ በእስራኤል ግራ፥ ምናሴንም በግራው በእስራኤል ቀኝ አደረገው፥ ወደ እርሱም አቀረባቸው።

14፤ እስራኤልም ቀኝ እጁን ዘርግቶ በኤፍሬም ራስ ላይ አኖረው፥ እርሱም ታናሽ ነበረ፥ ግራውንም በምናሴ ራስ ላይ አኖረ፤ እጆቹንም አስተላለፈ፥ ምናሴ በኩር ነበርና።

15፤ ያዕቆብም ዮሴፍን ባረከ እንዲህም አለ። አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ የሄዱለት እርሱ እግዚአብሔር፥ ከታናሽነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እኔን የመገበኝ እግዚአብሔር፥

16፤ ከክፉ ነገር ሁሉ ያዳኝ መልአክ፥ እርሱ እነዚህን ብላቴኖች ይባርክ፤ ስሜም የአባቶቼ የአብርሃምና የይስሐቅም ስም በእነርሱ ይጠራ፤ በምድርም መካከል ይብዙ።

17፤ ዮሴፍም አባቱ ቀኝ እጁን በኤፍሬም ራስ ላይ ጭኖ ባዩ ጊዜ አሳዘነው፤ የአባቱንም እጅ በምናሴ ራስ ላይ ይጭነው ዘንድ ከኤፍሬም ራስ ላይ አነሣው።

18፤ ዮሴፍም አባቱን። አባቴ ሆይ እንዲህ አይደለም፥ በኩሩ ይህ ነውና፤ ቀኝህን በራሱ ላይ አድርግ አለው።

19፤ አባቱም እንቢ አለ እንዲህ ሲል። አወቅሁ ልጄ ሆይ፥ አወቅሁ፤ ይህም ደግሞ ሕዝብ ይሆናል ታላቅም ይሆናል፤ ነገር ግን ታናሽ ወንድሙ ከእርሱ ይበልጣል፥ ዘሩም የአሕዛብ ሙላት ይሆናል።

20፤ በዚያም ቀን እንዲህ ብሎ ባረካቸው። በእናንተ እስራኤል እንዲህ ብሎ ይባርካል። እግዚአብሔር እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ ያድርግህ። ኤፍሬምንም ከምናሴ ፊት አደረገው።

21፤ እስራኤልም ዮሴፍን። እነሆ እኔ እሞታለሁ፤ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ይሆናል፥ ወደ አባቶቻችሁም ምድር ይመልሳችኋል፤

22፤ እኔም ከአሞራውያን በሰይፌና በቀስቴ የወሰድሁትን ለአንተ ከወንድሞችህ አንድ እጅ አብልጬ ሰጠሁህ አለው። a

ምዕራፍ 49።

1፤ ያዕቆብም ልጆቹን ጠርቶ እንዲህ አለ። በኋለኛው ዘመን የሚያገኛችሁን እንድንግራችሁ ተሰብስቡ።

2፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ተሰብስቡ። ስሙም፤ አባታችሁ እስራኤልንም አድምጡ።

3፤ ሮቤል፣ አንተ በኩር ልጄና ኃይሌ፣ የጉብዝናዬም መጀመሪያ ነህ፤ የክብር አለቃና የኃይል አለቃ።

4፤ እንደ ውኃ የምትዋልል ነህ፤ አለቅነት ለአንተ አይሁን፤ ወደ አባትህ መኝታ ወጥተሃልና፤ አረከሽኸውም፤ ወደ አልጋዬም ወጣ።

5፤ ስምዖንና ሌዊ ወንድማማች ናቸው፤ ሰይፎቻቸው የዓመፃ መሣሪያ ናቸው።

6፤ በምክራቸው፣ ነፍሴ፣ አትግባ፤ ከጉባኤአቸውም ጋር፣ ክብሬ፣ አትተባበር፤ በቀጣቸው ሰውን ገድለዋልና፣ በገዛ ፈቃዳቸውም በሬን አስነክሰዋልና።

7፤ ቀጣቸው ርጉም ይሁን፣ ጽኑ ነበርና፤ ኩርፍታቸውም፣ ብርቱ ነበርና፤ በያዕቆብ እከፋፍላቸዋለሁ፣ በእስራኤልም እበታተናቸዋለሁ።

8፤ ይሁዳ፣ ወንድሞችህ አንተን ያመሰግኑሃል፤ እጅህ በጠላቶችህ ደንደስ ላይ ነው፤ የአባትህ ልጆች በፊትህ ይሰግዳሉ።

9፤ ይሁዳ የአንበሳ ደቦል ነው፤ ልጄ ሆይ፣ ከአደንህ ወጣህ፤ እንደ አንበሳ አሸመቀ፣ እንደ ሴት አንበሳም አደባ፤ ያስነሣውስ ዘንድ ማን ይችላል?

10፤ በትረ መንግሥት ከይሁዳ አይጠፋም፣ የገዥም ዘንግ ከእግሮቹ መካከል፣ ገዥ የሆነው እስኪመጣ ድረስ፤ የአሕዛብ መታዘዝም ለእርሱ ይሆናል።

11፤ ውርንጫውን በወይን ግንድ ያስራል፣ የአህያይቱንም ግልገል በወይን አረግ፤ ልብሱን በወይን ያጥባል፣ መጎናጸፊያውንም በወይን ደም።

12፤ ዓይኑም ከወይን ይቀላል፤ ጥርሱም ከወተት ነጭ ይሆናል።

13፤ ዛብሎን በባሕር ዳር ይቀመጣል፤ እርሱም ለመርከቦች ወደብ ይሆናል፤ ዳርቻውም እስከ ሲዶና ድረስ ነው።

14፤ ይሳኮር አጥንተ ብርቱ አህያ ነው፣ በበጎች ጉረኖም መካከል ያርፋል።

15፤ ዕረፍትም መልካም መሆንዋን አየ፣ ምድሪቱም የለማች መሆንዋን፤ ትከሻውን ለመሸከም ዝቅ አደረገ፣ በሥራም ገበሬ ሆነ።

16፤ ዳን በወገኑ ይፈርዳል፣ ከእስራኤል ነገድ እንደ አንዱ።

17፤ ዳን በጎዳና ላይ እንደ እባብ ይሆናል፣ በመንገድም እንደ ቀንዳም እባብ፤ ፈረሱን ከሰኮናው ይነክሳል፣ ፈረሰኛም ወደ ኋላው ይወድቃል።

18፤ እግዚአብሔር ሆይ፣ መድኃኒትህን እጠብቃለሁ።

19፤ ጋድን ዘማችቶ ይዘምቱበታል፤ እርሱ ግን ተከታትሎ ይዘምትባቸዋል።

20፤ የአሴር እንጀራው ወፍራም ነው። ለነገሥታቱም ደስ የሚያሰኝ ሙብልን ይሰጣል።

21፤ ንፍታሌም የተፈታ ሚዳቋ ነው፤ መልካም ቃልን ይሰጣል።

22፤ ዮሴፍ ትንሹ የፍሬ ዛፍ ነው። በምንጭ አጠገብ የሚያፈራ የፍሬ ዛፍ፤ አረጎቹ በቅጥር ላይ ያድጋሉ።

23፤ ቀስተኞች አስቸገሩት። ነደፉትም፤ ተቃወሙትም፤

24፤ ነገር ግን ቀስቱ እንደ ጸና ቀረ፤ የእጆቹም ከንድ በያዕቆብ አምላክ እጅ በረታ። በዚያው በጠባቂው በእስራኤል ዓምድ።

25፤ በአባትህ አምላክ እርሱም የሚረዳህ። ሁሉንም በሚችል አምላክ እርሱም የሚባርከህ። በሰማይ በረከት ከላይ በሚገኝ። በጥልቅም በረከት ከታች በሚሠራጭ። በጡትና በማኅፀን በረከት።

26፤ የአባትህ በረከቶች ጽኑዓን ከሆኑ ከተራሮች በረከቶች ይልቅ ኃያላን ናቸው። ዘላለማውያን ከሆኑ ከከረፍቶችም በረከቶች ይልቅ ኃያላን ናቸው። እነርሱም በዮሴፍ ራስ ላይ ይሆናሉ። በወንድሞቹ መካከል አለቃ በሆነው ራስ አናት ላይ።

27፤ ብንያም ነጣቂ ተኩላ ነው፤ የበዘበዘውን በጥዋት ይበላል። የማረከውንም በማታ ይካፈላል።

28፤ እነዚህም ሁሉ አሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ናቸው፤ አባታቸው የነገራቸው ይህ ነው። ባረካቸውም፤ እያንዳንዳቸውን እንደ በረከታቸው ባረካቸው።

29፤ እንዲህ ብሎም አዘዛቸው። እኔ ወደ ወገኖቼ እሰበሰባለሁ፤ በኬጢያዊ በኤፍሮን እርሻ ላይ ባለችው ዋሻ ከአባቶቼ ጋር ቅበሩኝ፤

30፤ እርስዎም በከነዓን ምድር በመምሬ ፊት ያለች። አብርሃም ለመቃብር ርስት ከኬጢያዊ ከኤፍሮን ከእርሻው ጋር የገዛት። ባለ ድርብ ክፍል ዋሻ ናት።

31፤ አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ከዚያ ተቀበሩ፤ ይስሐቅና ሚስቱ ርብቃ ከዚያ ተቀበሩ፤ ከዚያም እኔ ልያን ቀበርኋት፤

32፤ እርሻውና በእርስዎ ላይ ያለችው ዋሻ ከኬጢ ልጆች የተገዙ ናቸው።

33፤ ያዕቆብም ትእዛዙን ለልጆቹ ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ እግሮቹን በአልጋው ላይ ሰብስቦ ሞተ። ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

ምዕራፍ 50።

1፤ ዮሴፍም በአባቱ ፊት ወደቀ። በእርሱም ላይ አለቀሰ። ሳመውም።

2፤ ዮሴፍም ባለመድኃኒቶች አገልጋዮቹ አባቱን በሽቱ ያሹት ዘንድ አዘዘ፤ ባለመድኃኒቶችም እስራኤልን በሽቱ አሹት።

3፤ አርባ ቀንም ፈጸሙለት፤ የሽቱ መደረጊያው ወራት እንደዚሁ ይፈጸማልና፤ የግብፅም ሰዎች ሰባ ቀን አለቀሱለት።

4፤ የልቅሶውም ወራት ባለፈ ጊዜ ዮሴፍ ለፈርዖን ቤተ ሰቦች እንዲህ ብሎ ተናገረ። እኔ በፊታችሁ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆንሁ ለፈርዖን እንዲህ ብላችሁ ንገሩት።

5፤ አባቱ አምሎኛል እንዲህ ሲል። እነሆ እኔ እምታለሁ፤ በቆፈርሁት መቃብር በከነዓን ምድር ከዚያ ቅበረኝ። አሁንም ወጥቼ አባቴን ልቅበርና ልመለስ።

6፤ ፈርዖንም። ውጣ፤ አባትህንም እንዳማለህ ቅበረው አለው።

7፤ ዮሴፍም አባቱን ሊቀብር ወጣ፤ የፈርዖን ሎላልትም ሁሉ ከእርሱ ጋር ወጡ፤ የቤቱ ሽማግሌዎችም የግብፅ ምድር ሽማግሌዎችም ሁሉ፤

8፤ የዮሴፍም ቤተ ሰቦች ሁሉ ወንድሞቹም የአባቱም ቤተ ሰቦች ወጡ፤ ልጆቻቸውንና በጎቻቸውን ከብቶቻቸውን ብቻ በጌህም ተዉ።

9፤ ሰረገሎችም ፈረሰኞችም ከእርሱ ጋር ወጡ፤ ሠራዊቱም እጅግ ብዙ ነበረ።

10፤ በዮርዳኖስ ማዶ ወዳለችው ወደ አጣድ አውድማ መጡ፤ እጅግ ታላቅ በሆነ በጽኑ ልቅሶም አለቀሱለት፤ ለአባቱም ሰባት ቀን ልቅሶ አደረገለት።

11፤ በዚያች ምድር የሚኖሩ የከነዓን ሰዎችም በአጣድ አውድማ የሆነውን ልቅሶ ባዩ ጊዜ። ይህ ለግብፅ ሰዎች ታላቅ ልቅሶ ነው አሉ፤ ስለዚህም የዚያን ቦታ ስም አቤል ምጽራይም ብለው ጠሩት፤ እርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ነው።

12፤ ልጆቹም እንዳዘዘቸው እንደዚያው አደረጉለት፤

13፤ ልጆቹም ወደ ከነዓን ምድር አጓዙት፤ ባለ ሁለት ክፍል በሆነች ዋሻም ቀበሩት፤ እርስዎም በመምሬ ፊት ያለች፤ አብርሃም ለመቃብር ርስት ከኬጢያዊ ከኤፍሮን ከእርሻው ጋር የገዛት ዋሻ ናት።

14፤ ዮሴፍና ወንድሞቹ አባቱንም ሊቀብሩ ከእርሱ ጋር የወጡት ሰዎች ሁሉ አባቱን ከቀበረ በኋላ ወደ ግብፅ ተመለሱ።

15፤ የዮሴፍም ወንድሞች አባታቸው እንደ ሞተ ባዩ ጊዜ እንዲህ አሉ። ምናልባት ዮሴፍ ይጠላን ይሆናል፤ ባደረግንበትም ከፋት ሁሉ ብድራት ይመልስብን ይሆናል።

16፤ ወደ ዮሴፍም መልእክት ላኩ እንዲህም አሉት። አባትህ ገና ሳይሞት እንዲህ ብሎ አዝዞአል።

17፤ ዮሴፍን እንዲህ በሉት። እባክህ የወንድሞችህን በደል ኃጢአታቸውንም ይቅር በል፤ እነርሱ በአንተ ከፍተውበሃልና፤ አሁንም እባክህ የአባትህ አምላክ ባሪያዎች የበደሉህን ይቅር በል።

18፤ ዮሴፍም ይህን ሲሉት አለቀሰ። ወንድሞቹ ደግሞ መጡ በፊቱም ሰግደው። እነሆ እኛ ለአንተ ባሪያዎችህ ነን አሉት።

19፤ ዮሴፍም አላቸው። አትፍሩ፤ እኔ በእግዚአብሔር ፋንታ ነኝን?

20፤ እናንተ ክፉ ነገርን አሰባችሁብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደ ሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም አሰበው።

21፤ አሁንም አትፍሩ፤ እኔ እናንተንና ልጆቻችሁን እመግባችኋለሁ። አጽናናቸውም ደስ አሰኛቸውም።

22፤ ዮሴፍም በግብፅ ተቀመጠ፤ እርሱና የአባቱም ቤተ ሰብ፤ ዮሴፍም መቶ አሥር ዓመት ኖረ።

23፤ ዮሴፍም የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ አየ፤ የምናሴ ልጅ የማኪር ልጆችም በዮሴፍ ጭን ላይ ተወለዱ።

24፤ የሴፍም ወንድሞቹን አለ። እኔ እሞታለሁ፤ እግዚአብሔርም መጎብኘትን ይጎበኛችኋል፤ ከዚህችም ምድር ያወጣችኋል፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም ወደ ማለላቸው ምድር ያደርሳችኋል።

25፤ የሴፍም የእስራኤልን ልጆች። እግዚአብሔር ሲያስባችሁ አጥንቴን ከዚህ አንሥታችሁ ከእናንተ ጋር ውሰዱ ብሎ አማለቸው።

26፤ የሴፍም በመቶ አሥር ዓመት ዕድሜው ሞተ፤ በሽቱም አሹት፤ በግብፅ ምድር በሣጥን ውስጥ አኖሩት።